

Bruselj, 5. oktober 2026
(OR. en)

11274/1/26
REV 1

Medinstitucionalna zadeva:
2026/0172 (COD)

COPEN 254
EUROJUST 30
EJN 10
CODEC 1346

PREDLOG

Št. dok. Kom.:	COM(2026) 313 final
Zadeva:	Predlog DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o evropskem preiskovalnem nalogu v kazenskih zadevah in evropskem nalogu za udeležbo na daljavo (prenovitev)



EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 2.10.2026
COM(2026) 313 final/2

2026/0172 (COD)

ADDENDUM

This document replaces document COM(2026) 313 final of 23.6.2026

Concerns all language versions.

Insertion of the reference to the Commission Staff Working Document SWD(2026) 780 final linked to this Proposal

The text shall read as follows:

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o evropskem preiskovalnem nalogu v kazenskih zadevah in evropskem nalogu za udeležbo na daljavo (prenovitev)

{SWD(2026) 780 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Kriminalne dejavnosti vse pogostejše vsebujejo čezmejne elemente in predstavljajo resen izziv za varnost v EU. Kriminalne mreže in teroristične organizacije v več jurisdikcijah neovirano izvajajo svoje kriminalne dejavnosti. Za obravnavo teh groženj potrebujemo kazenskopravne sisteme EU z učinkovitimi orodji in zanesljivim sodelovanjem.

Z Direktivo 2014/41/EU¹ (v nadaljnjem besedilu: Direktiva) je bil uveden evropski preiskovalni nalog (v nadaljnjem besedilu: EPN) kot instrument za čezmejno zbiranje dokazov v kazenskih zadevah. Direktiva je bila odgovor na jasno opredeljeno praktično potrebo po celovitem okviru, ki temelji na vzajemnem priznavanju, za pridobivanje dokazov v primerih s čezmejno razsežnostjo. Od začetka uporabe maja 2017 Direktiva pravosodnim in drugim pristojnim organom zagotavlja dragoceno orodje, ki se pogosto uporablja v sodelujočih državah članicah.

Namen desetega kroga medsebojnega ocenjevanja², ki je potekal med letoma 2023 in 2024, je bil oceniti uporabo in izvajanje Direktive. Na podlagi podatkov s strani Eurojusta³ in Evropske pravosodne mreže v kazenskih zadevah (EJN)⁴ je ocena potrdila, da se je EPN uporabljal pogosto. Ocena je bila tudi dobra priložnost za opredelitev področij, kjer so potrebne izboljšave in razvoj, tudi na ravni EU. V končnem poročilu o desetem krogu medsebojnega ocenjevanja izvajanja EPN (v nadaljnjem besedilu: končno poročilo o medsebojnem ocenjevanju)⁵ je bilo opredeljenih več področij, na katerih si države članice različno razlagajo Direktivo ali nimajo posebnih postopkov, zlasti v zvezi z: (i) uporabo dokazov za druge namene; (ii) opredelitvijo pojma „prestrezanje telekomunikacij“; (iii) uporabo tehničnih zapisovalnih naprav ter razmerjem med EPN in čezmejnim nadzorom v skladu s členom 40 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma⁶ ter (iv) uporabo predhodno izmenjanih informacij v zvezi s preprečevanjem, odkrivanjem in preiskovanjem kaznivih dejanj kot dokazov. V poročilu je bilo ugotovljeno, da te vrzeli ovirajo dosledno izvajanje, Komisija pa je bila pozvana, naj razmisli o zakonodajnih spremembah, s katerimi bi se razjasnila ta vprašanja. Poleg tega so bila v njem izpostavljena vprašanja v zvezi z izvajanjem člena 24 Direktive (o zaslišanju prek videokonference), Komisija pa je bila

¹ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2014/41/EU z dne 3. aprila 2014 o evropskem preiskovalnem nalogu v kazenskih zadevah (UL L 130, 1.5.2014, str. 1).

² V skladu s Skupnim ukrepom 97/827/PNZ z dne 5. decembra 1997 (v nadaljnjem besedilu: Skupni ukrep), s katerim je bil vzpostavljen mehanizem za ocenjevanje uporabe in izvajanja mednarodnih obveznosti na nacionalni ravni v boju proti organiziranemu kriminalu.

³ V letnem poročilu Eurojusta za leto 2025 je navedenih 6 711 tekočih Eurojustovih zadev, vključno z 2 751 novimi zadevami, kar je skoraj polovica vseh Eurojustovih zadev: <https://www.eurojust.europa.eu/about-us/planning-and-reporting/annual-report#downloadpdf>.

⁴ V poročilu EJN o dejavnostih in upravljanju za obdobje 2023–2024 je navedeno, da so kontaktne točke EJN med letoma 2023 in 2024 poročale o več kot 4 612 primerih, v katerih so pomagale pri zahtevah, povezanih z EPN. Ti primeri so predstavljali skoraj tretjino vseh primerov, v katerih je bila potrebna pomoč EJN: <https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn2021/ContentDetail/SL/2/67>.

⁵ Končno poročilo o medsebojnem ocenjevanju: <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-15834-2024-REV-1/sl/pdf>.

⁶ Konvencija o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah (UL L 239, 22.9.2000, str. 19).

pozvana, naj na zakonodajni ravni obravnava vprašanje udeležbe obdolženca na sojenju iz druge države članice prek videokonference.

Poleg tega je skupina na visoki ravni za dostop do podatkov za učinkovito odkrivanje in pregon menila, da zahteve za čezmejno zakonito prestrežanje predstavljajo več izzivov za organe preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj. V sklepnem poročilu⁷ je bilo predlagano, naj se preuči, kako bi lahko Direktiva bolje podpirala učinkovite čezmejne zahteve za zakonito prestrežanje.

Potreba po ciljno usmerjenih zakonodajnih ukrepih je bila potrjena tudi v operativnih ugotovitvah Eurojusta⁸ in EJNI⁹, v poročilu foruma na visoki ravni o prihodnosti kazenskega pravosodja¹⁰ in v oceni učinka, ki so jo pripravile države članice v zvezi s Priporočilom sveta (EU) 2022/915¹¹.

Tudi v ustrezni sodni praksi Sodišča Evropske unije je pojasnjeno, kako bi bilo treba razlagati nekatere vidike direktive o EPN, izpostavljena pa so tudi področja, na katerih so potrebna dodatna zakonodajna pojasnila. Nekateri primeri se nanašajo zlasti na razlago člena 24 Direktive¹². Poudarjajo pravno negotovost glede področja uporabe, pogojev, pod katerimi se lahko videokonferenca uporablja v kazenskih postopkih, in obsega, v katerem se lahko v zvezi s tem na podlagi Direktive zaprosi za pomoč, ki presega osnovni namen pridobivanja dokazov.

Glede na navedeno ima predlog dva glavna cilja:

- (1) izboljšati pravno jasnost in operativno učinkovitost pri čezmejnem zbiranju dokazov v EU z usmerjenim odpravljanjem pomanjkljivosti, ugotovljenih pri uporabi Direktive, ter
- (2) oblikovati skupna pravila za prošnje za pomoč, da se osumljencem, obdolžencem in žrtvam olajša udeležba na daljavo na obravnavah pred kazenskim sodiščem iz druge države članice.

Odprava teh pomanjkljivosti bi prispevala k učinkovitejšemu pravosodnemu sodelovanju in okrepila medsebojno zaupanje med državami članicami.

Kar zadeva prvi cilj, je namen predloga zagotoviti enotnejšo razlago in uporabo ključnih določb Direktive v sodelujočih državah članicah s pojasnitvijo pojmov in postopkovnih pravil, zaradi katerih je prišlo do različnih nacionalnih praks. Njegov namen je zlasti zagotoviti večjo pravno varnost v zvezi z: (i) uporabo dokazov za druge namene in njihovim nadaljnjim posredovanjem; (ii) opredelitvijo pojma „telekomunikacije“ in postopkovnimi vidiki postopka uradnega obveščanja za prestrežanje, kadar tehnična pomoč druge države

⁷ Sklepno poročilo skupine na visoki ravni za dostop do podatkov za učinkovito odkrivanje in pregon: https://home-affairs.ec.europa.eu/document/download/4802e306-c364-4154-835b-e986a9a49281_en?filename=Concluding%20Report%20of%20the%20HLG%20on%20access%20to%20data%20for%20effective%20law%20enforcement_en.pdf.

⁸ Operativna tema o prestrežanju telekomunikacij, povzetek in priprava odgovorov, junij 2024.

⁹ Pripombe in sklepi 59. plenarnega zasedanja Evropske pravosodne mreže (EJN) (Praga, 9.–11. november 2022).

¹⁰ Poročilo foruma na visoki ravni o prihodnosti kazenskega pravosodja EU: https://commission.europa.eu/document/download/606f0f38-12f9-4893-8941-3ac835229bcd_en?filename=JUST_template_comingsoon_standard_16.pdf.

¹¹ Delovni dokument služb Komisije Ocena učinka Priporočila Sveta (EU) 2022/915 z dne 9. junija 2022 o operativnem sodelovanju na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj v državah članicah, 31.1.2025, SWD(2025) 36 final.

¹² Sodba Sodišča z dne 4. julija 2024, FP in drugi, C-760/22, ECLI:EU:C:2024:574; sodba Sodišča z dne 6. junija 2024, AVVA in drugi, združeni zadevi C-255/23 in C-285/23, ECLI:EU:C:2024:462; sodba Sodišča z dne 18. decembra 2025, Bissili, C-325/24, ECLI:EU:C:2025:989.

članice ni potrebna; (iii) opredelitvijo pojma „odreditveni organ“ in (iv) postopki za zahteve za uporabo informacij, ki so si jih predhodno izmenjali organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj ali ki so si jih na lastno pobudo izmenjali pravosodni organi, v dokazne namene.

Predlog določa tudi pravila o uporabi tehničnih zapisovalnih naprav in čezmejnem nadzoru za namene zbiranja dokazov ter pojasnjuje povezavo med EPN in ukrepi čezmejnega nadzora v skladu s členom 40 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma. Njegov namen je tudi izboljšati pravočasno izvedbo nekaterih preiskovalnih ukrepov, kar vključuje zbiranje dokazov v realnem času, kot so nadzorovanje pošilk, prestrežanje telekomunikacij in čezmejni nadzor. To bo doseženo tako, da se omogoči začasno izvajanje takih preiskovalnih ukrepov, kadar je to nujno potrebno za zagotavljanje njihove nadaljnje učinkovitosti. To je zlasti pomembno pri preiskavah organiziranega kriminala, kjer je uporaba teh posebnih preiskovalnih tehnik bistvena za zbiranje dokazov. Poleg tega predlog obravnava pomanjkljivosti, ugotovljene v obrazcu EPN. Cilj predloga je torej okrepiti praktično delovanje skupnega okvira za pridobivanje dokazov v čezmejnih primerih, med drugim z zmanjšanjem pravnih nejasnosti, ki lahko povzročijo zamude, zavrnitve izvršitve ali nedosledne postopkovne zaščitne ukrepe.

Kar zadeva drugi cilj, so rezultati posvetovanj pokazali, da imajo le nekatere države članice posebna pravila o čezmejni udeležbi na daljavo na obravnavah pred kazenskim sodiščem, vsebina teh pravil pa se bistveno razlikuje. V nekaterih primerih nacionalni okvirji sploh ne predvidevajo sodelovanja organov iz držav članic, v katerih se oseba nahaja. Ta razdrobljenost je problematična z vidika varstva procesnih pravic zadevnih oseb, hkrati pa tudi ovira učinkovito pravosodno sodelovanje. Vzpostaviti je treba skupne postopke, standarde in ustrezne zaščitne ukrepe, da bodo postopki poštene in da bo mogoče videokonferenčno tehnologijo učinkovito uporabljati v čezmejnih kazenskih postopkih. To povečuje učinkovitost pravosodnega sodelovanja in krepi medsebojno zaupanje na območju svobode, varnosti in pravice EU.

Cilj predlaganih pravil o udeležbi na daljavo na obravnavah pred kazenskim sodiščem je torej predvsem zagotoviti učinkovitejše uveljavljanje pravice do navzočnosti na sojenju in do učinkovite udeležbe na obravnavah pred kazenskim sodiščem, kot zagotavlja pravo Unije s členoma 47 in 48 Listine EU o temeljnih pravicah ter z Direktivo (EU) 2016/343¹³. V praksi lahko osebe, vključene v kazenski postopek, ki so uveljavile svojo pravico do prostega gibanja in prebivajo ali začasno bivajo v drugi državi članici, glede na posebne okoliščine primera raje izberejo udeležbo na daljavo namesto potovanja, da bi se obravnave udeležile osebno. Poleg tega se lahko srečujejo z legitimnimi ovirami za fizično udeležbo na obravnavah v državi članici, ki vodi postopek, kot so zdravstvene omejitve, obveznosti oskrbe, omejitve, povezane z odvzemom prostosti v drugi državi članici, ali drugi utemeljeni razlogi. V takih primerih je lahko oseba, ki jo to zadeva, zaradi svojih okoliščin dejansko prisiljena, da se odpove pravici do navzočnosti na svojem sojenju zgolj zato, ker ne more potovati, da bi se obravnav udeležila osebno, čeprav bi se jih v resnici želela udeležiti. Namen pobude je torej z olajšanjem udeležbe na daljavo zmanjšati število čezmejnih sojenj v nenavzočnosti in zagotoviti, da uveljavljanje pravice do prostega gibanja v Uniji v praksi ne omejuje učinkovitega uživanja procesnih pravic v kazenskih postopkih. Pobuda naj bi zlasti zmanjšala tveganja sekundarne viktimizacije za žrtve kaznivih dejanj, saj bo, kadar je

¹³ Direktiva (EU) 2016/343 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o krepitvi nekaterih vidikov domneve nedolžnosti in krepitvi pravice biti navzoč na sojenju v kazenskem postopku (UL L 65, 11.3.2016, str. 1).

ustrezno, omejila potrebo po ponavljajočih se potovanjih, nepotrebni izpostavljenosti stresnim okoljem ali neposrednem soočenju z osumljencem ali obdolžencem v čezmejnih primerih.

Kadar prisilni ukrepi in predaja niso potrebni ali sorazmerni, lahko udeležba na daljavo, kadar je to ustrezno, pomeni alternativo fizični predaji osebe na podlagi Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ¹⁴.

• **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Sedanji predlog za prenovitev krepí pravni okvir EU za instrumente čezmejnega pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, saj zapolnjuje vrzeli, ugotovljene v Direktivi, in ohranja skladnost z drugimi instrumenti.

Predlagane ciljno usmerjene spremembe EPN so skladne z obstoječimi instrumenti Unije na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah in jih dopolnjujejo, vključno s:

- Konvencijo o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije¹⁵, saj določajo postopek za pridobitev soglasja, da se lahko informacije, ki so si jih na podlagi navedene konvencije na lastno pobudo izmenjali pravosodni organi, uporabijo kot dokazi,
- Konvencijo o izvajanju Schengenskega sporazuma, saj pojasnjujejo razmerje med njenim členom 40 o čezmejnem nadzorovanju in okvirom za EPN,
- direktivo o izmenjavi informacij med organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj¹⁶, in sicer z določitvijo postopka za pridobitev soglasja, da se lahko informacije, ki so si jih organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj predhodno izmenjali na podlagi navedene direktive, uporabijo kot dokazi.

Pobuda je skladna tudi z uredbama o Eurojustu¹⁷ in Evropskem javnem tožilstvu (EJT)¹⁸ in s sklepom Sveta o Evropski pravosodni mreži¹⁹ ter z njimi ustvarja neposredne povezave.

Kar zadeva nova pravila za prošnje za pomoč, ki naj bi olajšala udeležbo na daljavo na obravnavah pred kazenskim sodiščem iz druge države članice z evropskim nalogom za udeležbo na daljavo (v nadaljnjem besedilu: ENUD), predlog zapolnjuje sedanjo vrzel v pravnem redu Unije, ki udeležbo na daljavo ureja le v določenih okoliščinah in za omejene namene.

¹⁴ Okvirni sklep Sveta 2002/584/JHA z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL L 190, 18.7.2002, str. 1).

¹⁵ Konvencija o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije, ki jo je Svet pripravil v skladu s členom 34 Pogodbe o Evropski uniji (UL C 197, 12.7.2000, str. 3).

¹⁶ Direktiva (EU) 2023/977 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. maja 2023 o izmenjavi informacij med organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj držav članic ter razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2006/960/PNZ (UL L 134, 22.5.2023, str. 1).

¹⁷ Uredba (EU) 2018/1727 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018 o Agenciji Evropske unije za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah (Eurojust) ter nadomestitvi in razveljavitvi Sklepa Sveta 2002/187/PNZ (UL L 295, 21.11.2018, str. 138).

¹⁸ Uredba Sveta (EU) 2017/1939 z dne 12. oktobra 2017 o izvajanju okrepljenega sodelovanja v zvezi z ustanovitvijo Evropskega javnega tožilstva (EJT) (UL L 283, 31.10.2017, str. 1).

¹⁹ Sklep Sveta 2008/976/PNZ z dne 16. decembra 2008 o Evropski pravosodni mreži (UL L 348, 24.12.2008, str. 130).

Uredba (EU) 2023/2844²⁰ vzpostavlja pravni okvir za uporabo videokonference in drugih tehnologij za komunikacijo na daljavo v čezmejnih postopkih. Člen 6 navedene uredbe zagotavlja pravno podlago v kazenskih zadevah za uporabo videokonference ali druge tehnologije za komunikacijo na daljavo za zaslišanje osumljencev, obdolžencev, obsojencev in drugih oseb, ki jih to zadeva, v okviru omejenega števila postopkov pravosodnega sodelovanja, ki so posebej opredeljeni v navedeni določbi²¹. Novi okvir vzpostavlja posebne ureditve za udeležbo osumljencev, obdolžencev in žrtev kaznivih dejanj na daljavo na obravnavah pred kazenskim sodiščem iz druge države članice v postopkih v glavni stvari, v katerih so udeleženi. S tem zapolnjuje regulativno vrzel v obstoječem okviru Unije za digitalizacijo kazenskega pravosodja, ki je bila omejena na digitalizacijo zaslišanj v postopkih pravosodnega sodelovanja.

Člen 24 Direktive ureja zaslišanja prek videokonference ali z drugim avdiovizualnim prenosom za dokazne namene. V skladu z navedeno določbo se lahko izda EPN za zaslišanje priče, izvedenca, osumljenca ali obdolženca, ki se nahaja v drugi državi članici, prek videokonference z namenom pridobivanja dokazov. Kot je pojasnilo Sodišče, se člen 24 uporablja za zaslišanja za namene zbiranja dokazov, katerih izvršitev ne presega tistega, kar je potrebno za ta namen²².

Nasprotno pa je namen tega predloga olajšati polno udeležbo iz druge države članice na vseh vrstah obravnav pred kazenskim sodiščem v predkazenskem postopku in med sojenjem, kot je ustrezno glede na to, ali je zadevna oseba osumljenec, obdolženec ali žrtev kaznivega dejanja. Polna udeležba pomeni polno uveljavljanje procesnih pravic, do katerih je zadevna oseba upravičena, kot če bi bila fizično prisotna na obravnavi.

Kar zadeva žrtve kaznivih dejanj, člen 17 Direktive 2012/29/EU²³ določa možnost zaslišanja žrtev, ki se nahajajo v drugi državi članici, z uporabo videokonferenčne tehnologije ter od držav članic zahteva, da, kolikor je to mogoče v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom, olajšajo udeležbo žrtev prek videokonference, pri tem pa upoštevajo njihovo vlogo v postopku. Ta predlog torej dopolnjuje navedeni okvir z določitvijo posebnih pravil in zaščitnih ukrepov za udeležbo žrtev na daljavo na obravnavah pred kazenskim sodiščem, vključno s pravili o postopkovnih zaščitnih ukrepih, tehničnih ureditvah in učinkoviti udeležbi.

Predlog je tudi popolnoma skladen s pravnim redom Unije o procesnih pravicah v kazenskih postopkih. V členu 8 Direktive (EU) 2016/343 je določena pravica osumljencev in

²⁰ Uredba (EU) 2023/2844 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2023 o digitalizaciji pravosodnega sodelovanja in dostopa do sodnega varstva v čezmejnih civilnih, gospodarskih in kazenskih zadevah ter o spremembi nekaterih aktov s področja pravosodnega sodelovanja (UL L, 2023/2844, 27.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj>).

²¹ Izčrpen seznam pravnih aktov iz člena 6 uredbe o digitalizaciji zajema: (a) Okvirni sklep Sveta 2002/584/PNZ, zlasti člen 18(1), točka (a), Okvirnega sklepa; (b) Okvirni sklep 2008/909/PNZ o premestitvi zapornikov, zlasti člen 6(3) Okvirnega sklepa; (c) Okvirni sklep 2008/947/PNZ o vzajemnem priznavanju sodb in pogojnih odločb, zlasti člen 17(4) Okvirnega sklepa; (d) Okvirni sklep 2009/829/PNZ o vzajemnem priznavanju odločb o nadzornih ukrepih kot alternativni začasemu priporu, zlasti člen 19(4) Okvirnega sklepa; (e) Direktivo 2011/99/EU o evropski odredbi o zaščiti, zlasti člen 6(4) Direktive; (f) Uredbo (EU) 2018/1805 o vzajemnem priznavanju sklepov o začasem zavarovanju in sklepov o odvzemu, zlasti člen 33(1) Uredbe.

²² Sodba Sodišča z dne 18. decembra 2025, Bissili, C-325/24, ECLI:EU:C:2025:989, točka 59.

²³ Direktiva 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2001/220/PNZ (UL L 315, 14.11.2012, str. 57).

obdolžencev, da so navzoči na sojenju. Brez poseganja v navedeno pravico in standarde, določene v navedeni direktivi za sojenja v nenavzočnosti, je namen tega predloga okrepiti uveljavljanje pravice do navzočnosti na sojenju. To bo doseženo tako, da se zadevnim osebam omogoči udeležba na obravnavah na daljavo prek videokonference ali druge tehnologije za komunikacijo na daljavo, kadar so izpolnjeni strogi pogoji in zagotovljeni številni zaščitni ukrepi. Hkrati je namen predloga zagotoviti, da se lahko procesne pravice in zaščitni ukrepi, ki so bili zasnovani, da se uveljavljajo osebno, po potrebi učinkovito uveljavljajo tudi na daljavo.

Nove določbe o ENUD prispevajo k izboljšanju dostopa do pravnega varstva v čezmejnih kazenskih postopkih. Osumljencem, obdolžencem in žrtvam kaznivih dejanj, ki iz utemeljenih razlogov prebivajo, so pridržani ali začasno bivajo v drugi državi članici, omogočajo učinkovito udeležbo v kazenskem postopku, ne da bi jim bilo treba potovati v državo izdajateljico. Tako lahko predlog v ustreznih okoliščinah predstavlja alternativo fizični predaji v skladu z Okvirnim sklepom Sveta 2002/584/PNZ, kadar se v posameznem primeru prisilni ukrep ne šteje za potrebnega in je zastavljeni cilj omejen na zagotovitev udeležbe osebe na obravnavi ali sojenju.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Ta sveženj pobud na področju kazenskega pravosodja ima skladen in dopolnilni cilj: krepitev zmogljivosti Unije za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje in pregon posebno hudih oblik kriminala s čezmejnimi posledicami v vse bolj zapletenem varnostnem okolju. Namen svežnja je s posodobitvijo pravnih okvirov, ki urejajo sodelovanje med organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj ter pravosodnimi in drugimi ustreznimi organi, okrepiti učinkovitost, skladnost in interoperabilnost strukture notranje varnosti Unije.

Predlagani reviziji uredb o Europolu in Eurojustu sta osrednji del teh prizadevanj. Europol in Eurojust opravljata različne, vendar dopolnjujoče se funkcije na območju svobode, varnosti in pravice: medtem ko Europol podpira preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kriminalnih dejavnosti, Eurojust olajšuje pravosodno sodelovanje ter zagotavlja učinkovito nadaljnje ukrepanje tožilstva in sodstva. Sveženj je zato namenjen okrepitvi sodelovanja in dopolnjevanja med agencijama ter z drugimi ustreznimi akterji Unije na področju pravosodja in notranjih zadev ter v okviru strukture za boj proti goljufijam, da bi se zagotovil nemoten kontinuum med ukrepi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj ter nadaljnjim pravosodnim ukrepanjem v vseh fazah verige kazenskega pravosodja.

V tem okviru spremembe okvira za evropski preiskovalni nalog in pravil o varstvu podatkov, ki se uporabljajo na področju pravosodja in notranjih zadev, dodatno prispevajo k temu cilju, saj olajšujejo učinkovito čezmejno sodelovanje, izboljšujejo pogoje za izmenjavo informacij in zagotavljajo skladen pravni okvir, prilagojen operativnim razmeram in tehnološkemu razvoju. Ukrepi, predlagani v tem svežnju, bodo skupaj okrepili sposobnost Unije za odzivanje na spreminjajoče se varnostne grožnje, pri čemer se bodo v celoti spoštovale temeljne pravice, pravna država in delitev odgovornosti med različnimi vključenimi akterji.

Ta predlog je skladen s povezanimi politikami Unije, zlasti iz naslednjih razlogov:

- prispeva k ciljem evropske strategije notranje varnosti²⁴, v kateri je poudarjeno, da je treba okrepiti pravosodno sodelovanje in zagotoviti učinkovitejša orodja za boj proti

²⁴ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij [ProtectEU: evropska strategija notranje varnosti](#) (COM(2025) 148 final).

hudim kaznivim dejanjem in organiziranemu kriminalu ter terorizmu v vse bolj nadnacionalnem in digitalnem okolju,

- usklajen je s cilji Sporočila Komisije DigitalJustice@2030²⁵, ki spodbuja digitalizacijo pravosodnih sistemov, vključno z razvojem varnih digitalnih orodij in uporabo interoperabilnih videokonferenčnih tehnologij za izboljšanje učinkovitosti, dostopnosti in odpornosti sodnih postopkov po vsej Uniji. V sporočilu je bila udeležba na daljavo na obravnavah pred kazenskim sodiščem iz druge države članice prek videokonference opredeljena kot področje za prihodnje ukrepanje Komisije (ukrep 9),
- je del časovnega načrta za zakonit in učinkovit dostop do podatkov za odkrivanje in pregon²⁶, ki vključuje zavezo, da se bo ocenila potreba po nadaljnji okrepitvi EPN za povečanje učinkovitosti čezmejnih zahtev za zakonito prestrazanje,
- je del strategije EU na področju drog²⁷, v kateri je poudarjeno, da je treba okrepiti EPN v okviru strateške prednostne naloge krepitve pravosodnega sodelovanja za izboljšanje varnosti in zaščito družbe,
- popolnoma skladen je s pravnim redom Unije o varstvu osebnih podatkov, zlasti z Uredbo (EU) 2016/679²⁸, Direktivo (EU) 2016/680²⁹ in Uredbo (EU) 2018/1725³⁰, saj določa, da mora biti obdelava osebnih podatkov, ki se izvaja na podlagi predlagane direktive, skladna z veljavnim okvirom Unije za varstvo podatkov.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• Pravna podlaga

Pobuda temelji na členu 82(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).

Člen 82(1) PDEU določa, da pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah v Uniji temelji na načelu vzajemnega priznavanja sodb in sodnih odločb. Unijo pooblašča za sprejemanje ukrepov, ki med drugim določajo pravila in postopke za zagotavljanje priznavanja vseh oblik sodb in sodnih odločb po vsej Uniji.

Direktiva je bila tako kot drugi obstoječi instrumenti vzajemnega priznavanja sprejeta na podlagi člena 82(1) PDEU. Ohranitev člena 82(1) PDEU kot pravne podlage torej zagotavlja

²⁵ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij [DigitalJustice@2030](#) (COM(2025) 802 final).

²⁶ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij Kažipot za zakonit in učinkovit dostop do podatkov za odkrivanje in pregon (COM(2025) 349 final).

²⁷ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu o strategiji EU na področju drog, 4.12.2025 (COM(2025) 743 final).

²⁸ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

²⁹ Direktiva (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ (UL L 119, 4.5.2016, str. 89).

³⁰ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

skladnost s prvotno izbiro ter odraža cilj in vsebino sprememb, uvedenih s pobudo za prenovitev.

- **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

Direktiva je na ravni EU že uveljavljena kot instrument čezmejnega pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah za namen zbiranja dokazov. Že po svoji naravi obravnava čezmejna vprašanja, česar posamezne države članice ne morejo učinkovito urediti same. EU je s sprejetjem Direktive že izvedla svoje pristojnosti na tem področju, zato bi bilo treba nadaljnje ukrepe prav tako sprejeti na ravni EU.

Kar zadeva specifične spremembe, ki uvajajo pravila za olajšanje udeležbe na daljavo na obravnavah pred kazenskim sodiščem, kadar je osumljenec, obdolženec ali žrtev kaznivega dejanja v drugi državi članici, čezmejna narava tega vprašanja pomeni, da nobena država članica teh pravil ne more določiti sama.

Odgovori na javna in ciljna posvetovanja potrjujejo, da bo ukrepanje EU na tem področju verjetno prineslo boljše rezultate kot ukrepi držav članic. Svet je potrdil, da je za izzive, ki naj bi jih ta pobuda obravnavala, potrebno ukrepanje, ki presega nacionalno raven. Ta predlog zato obravnava vprašanja, ki so jih izpostavile države članice, kot je pojasnjeno zgoraj.

Glede na čezmejno razsežnost zgoraj navedenih vprašanj in dejstvo, da je Unija že izvedla svoje pristojnosti na tem področju, je treba za doseg ciljev predlog sprejeti na ravni EU.

- **Sorazmernost**

Predlog je v skladu z načelom sorazmernosti iz člena 5(4) Pogodbe o Evropski uniji, saj ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje njegovih ciljev. Temelji na obstoječih instrumentih vzajemnega priznavanja in digitalni infrastrukturi na ravni Unije, s čimer omejuje dodatna upravna in finančna bremena.

Predlagane ciljno usmerjene spremembe EPN so omejene na pomisleke, ki jih je Svet opredelil v desetem krogu medsebojnega ocenjevanja in drugih poročilih, navedenih v razdelku o ozadju tega obrazložitvenega memoranduma. V tem predlogu so navedene možnosti, ki najmanj posegajo v nacionalne kazenskopravne sisteme držav članic, hkrati pa temeljijo na splošnem okviru Direktive.

Predlagana pravila o udeležbi na daljavo na obravnavah pred kazenskim sodiščem so odgovor na zahteve držav članic, podane v okviru medsebojnega ocenjevanja Direktive. Pobuda vzpostavlja ciljno usmerjen okvir, ki je omejen na to, da državam članicam olajša izdajanje in priznavanje zahtev za udeležbo oseb na daljavo na obravnavah pred kazenskim sodiščem. Ne usklajuje pa nacionalnih kazenskih postopkov v širšem smislu na nacionalni ravni. Uporaba ENUD v posameznih primerih ostaja v pristojnosti držav članic ter je v vsakem posameznem primeru predmet ocene sorazmernosti in ustreznosti. Udeležba na daljavo praviloma temelji na privolitvi zadevne osebe, spremljajo pa jo zaščitni ukrepi, ki zagotavljajo poštenost postopkov in učinkovito uveljavljanje procesnih pravic.

Predlog spoštuje tudi procesno avtonomijo držav članic, saj je izvedba obravnav še naprej prepuščena pravu države članice izdajateljice, nekatere izvršilne ukrepe pa ureja pravo države članice izvršiteljice.

- **Izbira instrumenta**

Namen tega predloga je zagotoviti ciljno usmerjene spremembe Direktive, da bi se odpravile vrzeli, nedoslednosti in pomanjkljivosti, ugotovljene med izvajanjem in ocenjevanjem Direktive. Zaradi njihove ciljno usmerjene narave je isti pravni instrument najprimernejša izbira za uvedbo sprememb, prenovitev pa velja za najprimernejšo tehniko za nadomestitev in razveljavitev Direktive.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

- **Naknadne ocene / preverjanja primernosti obstoječe zakonodaje**

Glavni referenčni dokument za oceno Direktive je končno poročilo o medsebojnem ocenjevanju. V poročilu se ugotavlja, da je Direktiva postala učinkovit in pogosto uporabljen instrument za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah po vsej Evropski uniji ter da na splošno velja, da sistem deluje dobro. Vendar pa je v njem opredeljenih tudi več pravnih in operativnih izzivov. Poročilo zlasti poziva k ciljno usmerjenim spremembam v zvezi z: (i) uporabo dokazov za druge namene; (ii) prestrežanjem telekomunikacij; (iii) uporabo tehničnih zapisovalnih naprav in čezmejnega nadzora ter (iv) uporabo informacij, ki so si jih predhodno izmenjali organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj ali ki so si jih na lastno pobudo izmenjali pravosodni organi, kot dokazov. Poudarja tudi, da so delavci v stroki izpostavili praktične težave, povezane z zapletenostjo standardnega obrazca EPN, težavami s prevodi in zamudami pri izvrševanju. V poročilu je predlagano tudi, naj se preuči vprašanje obdolžencev, ki se sojenja udeležijo na daljavo. Na splošno se v oceni priporočajo dodatna zakonodajna pojasnila in večja usklajenost za izboljšanje pravne varnosti, učinkovitosti in doslednosti pri uporabi Direktive.

- **Posvetovanja z deležniki**

Komisija je pri pripravi predloga v letih 2025 in 2026 opravila obsežna posvetovanja. Ta so bila namenjena širokemu krogu deležnikov, ki zastopajo državljane, javne organe, predstavnike akademskih krogov, agencije in organe EU, evropska združenja zagovornikov in druge ustrezne deležnike.

Posvetovanja so vključevala: (i) ciljno usmerjena posvetovanja z organi držav članic, Eurojustom, EJN, EJT, Europolom, Agencijo Evropske unije za temeljne pravice (FRA), Evropskim odvetniškim združenjem za kazenske zadeve in Svetom odvetniških združenj Evrope; (ii) povratne informacije javnosti o pozivu k predložitvi dokazov, ki so vključevale prispevke akademikov; (iii) tri namenska srečanja s strokovnjaki organov držav članic³¹ ter (iv) srečanje s strokovno skupino Komisije za kazensko pravo³².

Na splošno je bilo doseženo široko soglasje, da bi morala EU ugotovljena vprašanja obravnavati s ciljno usmerjenimi spremembami Direktive.

Številni strokovnjaki so zlasti priznali izzive, povezane z uporabo nekaterih preiskovalnih ukrepov za zbiranje dokazov na čezmejni ravni, predvsem čezmejnega nadzora za namene zbiranja dokazov in tehničnih zapisovalnih naprav (za zbiranje podatkov o lokaciji, zvočnih ali vizualnih podatkov). Izražena je bila splošna podpora za vključitev posebnih določb o teh zadevah v Direktivo. Več strokovnjakov je menilo, da bi bilo koristno v Direktivi opredeliti

³¹ Tri namenska srečanja s strokovnjaki so potekala 31. marca 2025, 2. julija 2025 in 5. maja 2026.

³² Srečanje je potekalo 14. maja 2025.

pojem „prestrezanje telekomunikacij“. Nekateri strokovnjaki so prav tako menili, da bi bilo mogoče pojasniti postopek uradnega obveščanja za prestrezanje, kadar tehnična pomoč druge države članice ni potrebna.

Mnenja deležnikov o tem, ali bi bilo treba pojasniti pravila o uporabi dokazov za druge namene, so se razlikovala. Vendar so nekateri strokovnjaki podprli poenostavljen postopek za določitev posebnih pogojev za uporabo pridobljenih dokazov in za zahtevo za odpravo teh pogojev, da bi se ohranili prožnost in učinkovitost čezmejnih preiskav. Več deležnikov je menilo, da je treba določiti postopek za vložitev zahteve za uporabo informacij, ki so si jih predhodno izmenjali organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, v dokazne namene, drugi pa so poudarili, da bi bilo treba pri novih pravilih upoštevati razlike v nacionalnih pravnih okvirih. Posvetovanja so prav tako pokazala, da se nacionalna zakonodaja in praksa razlikujeta glede tega, kdaj se lahko informacije, ki so si jih „na lastno pobudo izmenjali“ pravosodni organi, uporabijo kot dokazi, kar kaže na to, da so potrebna posebna pravila. Med posvetovanji se je pokazalo tudi, da so v Direktivi potrebna dodatna omejena pojasnila, na primer glede področja uporabe EPN in opredelitve pojma „odreditveni organ“. Izražena je bila tudi potreba po izobraževanju v pravosodju in pripravi priročnikov ali dodatnih smernic, zlasti za pojasnitev odnosa med EPN in drugimi instrumenti, pa tudi v zvezi z uporabo EPN za čezmejno priznavanje in izvrševanje posebnih preiskovalnih tehnik. Poleg tega se je uporaba dopolnilnih orodij, kot sta Evropski pravosodni atlas in Fiches Belges, štela za koristno pri zagotavljanju nemotene uporabe EPN, zlasti v primerih, ko razlike v praksah in zakonodaji držav članic v zvezi s posebnimi preiskovalnimi ukrepi povzročajo izzive za sodelovanje. Strokovnjaki so menili, da je treba ta orodja redno posodabljati, da bi odražala spremembe v zakonodaji držav članic, pristojnih organih in praktičnih zahtevah, s čimer bi se zagotovila njihova stalna zanesljivost in uporabnost za delavce v stroki.

Deležniki so na splošno podprli cilj, da se z namenskim pravnim okvirom Unije olajša čezmejna udeležba na daljavo na obravnavah pred kazenskim sodiščem. Vendar so poudarili, da je treba ohraniti poštenost postopkov in učinkovito uveljavljanje procesnih pravic zadevnih oseb. Večina držav članic in strokovnjakov se je strinjala, da bi morale udeležbo na daljavo na obravnavah v vseh pogledih urejati procesno pravo države članice izdajateljice, razen pri preverjanju identitete in tehničnih pogojih za videokonference, kar bi morale urejati procesno pravo države članice izvršiteljice.

Nekateri strokovnjaki so se strinjali, da bi bilo treba na daljavo uporabljati enake zaščitne ukrepe in pravna sredstva, kot se uporabljajo za osebno udeležbo na obravnavah pred kazenskim sodiščem. Večina deležnikov je kljub temu poudarila, da so potrebni posebni zaščitni ukrepi, zlasti za: (i) privolitev osebe, ki jo zadeva ENUD; (ii) razpoložljivost zaupnega komunikacijskega kanala med zadevno osebo in njenim odvetnikom; (iii) posebna pravna sredstva v primeru tehničnih napak ter (iv) zaščito ranljivih oseb in otrok. Ti prispevki so bili upoštevani v predlogu.

Deležniki pa so izrazili različna stališča o: (i) možnosti (in obsegu) izjem od zahteve po privolitvi; (ii) vrsti organov, pristojnih za preverjanje identitete in procesna dejanja v državi članici izvršiteljici, ter (iii) obstoju posebnih pravnih sredstev poleg tistih, ki so že na voljo v skladu s pravom države članice izdajateljice. Večina držav članic je na primer pozvala k omejenim izjemam od potrebe po pridobitvi privolitve zadevne osebe v izjemnih okoliščinah, vendar so organizacije zagovornikov na splošno nasprotovale takim odstopanjem. V predlogu je zato uporabljen uravnotežen pristop, saj ohranja privolitev zadevne osebe kot obvezen pogoj za izdajo ENUD, hkrati pa omogoča ozko opredeljeno odstopanje ob upoštevanju strogih zaščitnih ukrepov in sodnega nadzora.

Podrobnejši povzetek izida posvetovanj Komisije bo vključen v delovni dokument služb Komisije, ki bo priložen temu predlogu.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Poleg navedenih posvetovanj z deležniki je Komisija zbrala in uporabila tudi strokovno znanje iz drugih virov.

Predlog temelji zlasti na končnem poročilu o medsebojnem ocenjevanju, poročilih Eurojusta in EJR ter tehničnih in političnih razpravah foruma na visoki ravni o prihodnosti kazenskega pravosodja.

Kar zadeva pravila o udeležbi na daljavo na obravnavah pred kazenskim sodiščem, predlog upošteva tudi: (i) rezultate raziskovalnega projekta o digitalizaciji pravic do obrambe v kazenskih postopkih, ki ga je financirala Evropska komisija v okviru programa za pravosodje³³; (ii) poročilo FRA *Digitalising Justice: A Fundamental Rights-based Approach* (Digitalizacija pravosodja: pristop na podlagi temeljnih pravic)³⁴ in (iii) predhodne rezultate razprav na delovnih konferencah o tej zadevi³⁵.

- **Ocena učinka**

V tem primeru je bilo odstopanje od zahteve po izvedbi ocene učinka upravičeno iz dveh glavnih razlogov: nezadostne možnosti in odsotnost pomembnih negativnih gospodarskih, socialnih ali okoljskih učinkov. Uporaba Direktive je že bila celovito retrospektivno ocenjena v okviru desetega kroga medsebojnega ocenjevanja, kar je privedlo do konkretnih priporočil glede obravnave vidikov, ki v Direktivi še niso zajeti, in glede sprememb obstoječih določb. Na podlagi dela, ki ga je Svet opravil v okviru desetega kroga medsebojnega ocenjevanja, je bilo ugotovljeno, da je nabor izvedljivih možnosti politike omejen. Na tem delu temelji tudi sedanja revizija. Temeljna direktiva, ki je bila prvotno sprejeta na podlagi pobude držav članic, in predlagane spremembe so predvsem tehnične in postopkovne narave. Vplivale bodo predvsem na javne organe, ki so vključeni v čezmejno pravosodno sodelovanje. Pričakuje se, da bo vsak učinek na fizične ali pravne osebe pozitiven, saj so spremembe namenjene krepitvi pravne varnosti, izboljšanju učinkovitosti obstoječih postopkov in olajšanju dostopa do pravnega varstva z udeležbo na daljavo na obravnavah pred kazenskim sodiščem.

Pobuda obravnava čezmejna vprašanja, zato ne vzbuja posebnih pomislekov glede subsidiarnosti. Pričakuje se, da se bodo morebitni stroški za javne organe, povezani z izvajanjem sprememb, izravnali s povečanjem učinkovitosti pri čezmejnih kazenskih preiskavah in pregonu ter z zmanjšanjem zamud, prenosov in s tem povezanih operativnih bremen. Pobuda obravnava čezmejna vprašanja, zato ne vzbuja posebnih pomislekov glede subsidiarnosti. Če ocena učinka ni bila opravljena, bo predlogu priložen delovni dokument služb Komisije, v katerem bodo predstavljeni okvir politike, opredelitev problema, izbrane politike in pričakovani učinki, pa tudi rezultati posvetovanj z deležniki in prihodnja ureditev spremljanja.

³³ <https://www.law.kuleuven.be/linc/english/research/researchdigirights.html>.

³⁴ https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2025-digitalising-justice-fundamental-rights-approach_en.pdf.

³⁵ Delovna konferenca o uporabi videokonference za namene sojenja v čezmejnih kazenskih zadevah v EU, ki je potekala 20. januarja 2026, organizirala pa sta jo nizozemsko ministrstvo za pravosodje in Univerza Erasmus v Rotterdamu; letna konferenca svetovalnega odbora pravnih strokovnjakov organizacije Fair Trials v letu 2026.

- **Primernost in poenostavitev ureditve**

V skladu s programom Komisije glede primernosti in uspešnosti predpisov (REFIT) bi si morale vse pobude, namenjene reviziji obstoječe zakonodaje EU, prizadevati za poenostavitev in zmanjšanje upravnega bremena za države članice.

Temeljna direktiva in predlagane spremembe so predvsem tehnične in postopkovne narave. Vplivale bodo predvsem na javne organe, ki so vključeni v čezmejno pravosodno sodelovanje. Pričakuje se, da bo vsak učinek na fizične ali pravne osebe pozitiven, saj so spremembe namenjene krepitvi pravne varnosti, izboljšanju učinkovitosti obstoječih postopkov in olajšanju dostopa do pravnega varstva z udeležbo na daljavo na obravnavah pred kazenskim sodiščem.

Pričakuje se, da se bodo morebitni stroški za javne organe, povezani z izvajanjem sprememb, izravnali s povečanjem učinkovitosti pri čezmejnih kazenskih preiskavah in pregonu ter z zmanjšanjem zamud, prenosov in s tem povezanih operativnih bremen.

Predlog nima pričakovanega učinka na MSP in konkurenčnost.

- **Temeljne pravice**

Predlog je skladen s temeljnimi pravicami in načeli, priznanimi z Listino, zlasti s pravico do poštenega sojenja in učinkovitega pravnega sredstva ter pravico do obrambe, kot so določene v členih 47 in 48 Listine ter členu 6 in členu 13(1) Evropske konvencije o človekovih pravicah (EKČP). Temelji na šestih direktivah EU o procesnih pravicah osumljencev in obdolžencev v kazenskem postopku, zlasti direktivah 2010/64/EU³⁶, 2012/13/EU³⁷, 2013/48/EU³⁸, (EU) 2016/343, (EU) 2016/800³⁹ in (EU) 2016/1919⁴⁰ ter Direktivi 2012/29/EU o pravicah žrtev kaznivih dejanj.

Direktiva varuje temeljne pravice z vključitvijo zaščitnih ukrepov v celoten okvir za EPN in drugimi ukrepi za pridobivanje dokazov v kazenskih zadevah. Direktiva zlasti določa posebne določbe, katerih namen je zagotoviti, da izdajo ali potrditev EPN spremljajo jamstva v zvezi s spoštovanjem temeljnih pravic zadevne osebe. Direktiva izvršitvenemu organu omogoča tudi, da pri izvrševanju EPN zagotavlja spoštovanje načela sorazmernosti ter procesnih in temeljnih pravic zadevne osebe. Poleg tega posebni postopkovni mehanizmi, kot so postopki uradnega obveščanja o čezmejnih preiskovalnih ukrepih, pri katerih ni potrebna pomoč druge države članice, zagotavljajo, da je država članica, v kateri se nahaja oseba, ki je predmet ukrepa, obveščena in lahko posreduje, če ukrep v podobnem notranjem primeru ne bi bil odobren.

³⁶ Direktiva 2010/64/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o pravici do tolmačenja in prevajanja v kazenskih postopkih (UL L 280, 26.10.2010, str. 1).

³⁷ Direktiva 2012/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o pravici do obveščenosti v kazenskem postopku (UL L 142, 1.6.2012, str. 1).

³⁸ Direktiva 2013/48/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o pravici do dostopa do odvetnika v kazenskem postopku in v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijete ter pravici do obvestitve tretje osebe ob odvzemu prostosti in do komunikacije s tretjimi osebami in konzularnimi organi med odvzemu prostosti (UL L 294, 6.11.2013, str. 1).

³⁹ Direktiva (EU) 2016/800 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o procesnih jamstvih za otroke, ki so osumljene ali obdolžene osebe v kazenskem postopku (UL L 132, 21.5.2016, str. 1).

⁴⁰ Direktiva (EU) 2016/1919 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2016 o brezplačni pravni pomoči za osumljene in obdolžene osebe v kazenskem postopku ter za zahtevane osebe v postopku na podlagi evropskega naloga za prijete (UL L 297, 4.11.2016, str. 1).

Predlagana pravila o udeležbi na daljavo na obravnavah pred kazenskim sodiščem določajo jasne in stroge pogoje za izdajo in izvršitev ENUD ter s tem povezane postopkovne zaščitne ukrepe in pravna sredstva. Ta pravila zagotavljajo, da udeležba na daljavo na obravnavah ne poteka na način, ki bi ogrožal poštenost postopka ali uveljavljanje procesnih pravic. Namen obveznosti, da se pridobi privolitev osebe, ki jo zadeva ENUD, je zlasti zagotoviti, da izvršitev ENUD ostane združljiva z varstvom temeljnih pravic iz Listine, zlasti s pravico biti osebno navzoč na sojenju. Odstopanje od te zahteve po privolitvi je dovoljeno le v izjemnih in jasno opredeljenih primerih, ki pomenijo dovoljene omejitve v skladu s členom 52 Listine. Poleg tega zahteva, da osumljenca ali obdolženca zastopa pooblaščen odvetnik, ki se nahaja v državi članici izdajateljici, predstavlja dodatni zaščitni ukrep za učinkovito uveljavljanje pravic do obrambe.

Predlagana pravila o udeležbi na daljavo v kazenskem postopku so skladna s sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice (ESČP) in Sodišča. Čeprav ESČP dosledno priznava, da je fizična navzočnost obdolženca v sodni dvorani pomemben del pravice do poštenega sojenja, je hkrati tudi razsodilo, da udeležba na obravnavah prek videokonference sama po sebi ni nezdružljiva s pravico do poštenega in javnega sojenja, če ima zadevna oseba možnost: (i) da spremlja postopek; (ii) da vidi in sliši osebe, ki so udeležene na obravnavi; (iii) da se jo vidi in sliši brez tehničnih ovir ter (iv) da učinkovito in zaupno komunicira s svojim odvetnikom⁴¹. Predlog upošteva vse te standarde in, kot je navedeno zgoraj, določa številne dodatne zaščitne ukrepe.

Predlagana pravila upoštevajo tudi ustrezno sodno prakso Sodišča, zlasti zadevo C-760/22⁴². V tej zadevi je Sodišče pojasnilo, da člen 8(1) Direktive (EU) 2016/343 ne ureja izrecno vprašanja udeležbe na daljavo v kazenskih postopkih, zato ta določba ne more preprečiti, da se obdolžencu, ki to izrecno zahteva, dovoli, da se svoje obravnave udeleži prek videokonference. Sodišče je prav tako potrdilo, da kadar države članice tožencu dovolijo uveljavljanje pravice do navzočnosti na sojenju na daljavo, ta pravila ne bi smela ogroziti cilja Direktive (EU) 2016/343, ki je okrepitev pravice do poštenega sojenja v kazenskem postopku, domneve nedolžnosti in pravice do obrambe, kot so določene v Listini in EKČP.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Pobuda ima proračunske posledice, zlasti zaradi delov, ki se nanašajo na digitalizacijo. To vključuje pravno, politično in usklajevalno delo znotraj Komisije ter tehnično delo v zvezi z razvojem, prilagajanjem, preskušanjem, vzdrževanjem in podporo decentraliziranega sistema IT in njegovih komponent.

V oceni finančnih posledic in digitalnih razsežnosti zakonodajnega predloga, ki je priložena predlogu, so podrobno prikazane proračunske posledice ter potrebni človeški in upravni viri.

⁴¹ Sodba ESČP z dne 5. oktobra 2006, Marcello Viola/Italija, ECLI:CE:ECHR:2006:1005JUD004510604, točke 65–67 in sodba ESČP z dne 27. novembra 2007, Asciutto/Italija, ECLI:CE:ECHR:2007:1127JUD003579502, točke 62–73; sodba ESČP z dne 16. februarja 2016, Yevdokimov in drugi/Rusija, ECLI:CE:ECHR:2016:0216JUD002723605, točka 43; ESČP, Sakhnovskiy/Rusija, pritožba št. 21272/03, ECLI:CE:ECHR:2010:1102JUD002127203, točka 98.

⁴² Sodba Sodišča z dne 4. julija 2024 v zadevi FP in drugi (Postopek prek videokonference), C-760/22, ECLI:EU:C:2024:574.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Komisija bo preverila, ali so določbe, spremenjene s to direktivo, pravilno in učinkovito prenesene v nacionalno zakonodajo vseh sodelujočih držav članic. Poleg tega bo skozi celotno fazo prenosa organizirala delavnice o prenosu z vsemi državami članicami.

Predlog določa zbiranje statističnih podatkov, da bo lahko Komisija spremljala uporabo Direktive ter Evropskemu parlamentu in Svetu predložila ustrezno poročilo.

- **Obrazložitveni dokumenti (za direktive)**

Glede na to, da predlog v primerjavi z obstoječo Direktivo vsebuje nove pravne obveznosti, bo treba skupaj z uradnim obvestilom o ukrepih za prenos poslati tudi obrazložitvene dokumente, vključno na primer s korelacijsko tabelo med nacionalnimi določbami in Direktivo. S tem se zagotovi, da so ukrepi za prenos, ki jih države članice dodajo obstoječi zakonodaji, jasno prepoznavni.

Poleg tega je verjetno, da bodo države članice nacionalne ukrepe, potrebne za prenos tega predloga, prenesle v več kot eno samo pravno besedilo. Zato morajo države članice Komisiji predložiti obrazložitveni dokument, ki vsebuje besedilo določb, sprejetih pri prenosu te direktive. Iz njega bi moralo biti razvidno tudi, kako so te določbe povezane z določbami, ki so že bile sprejete za prenos Direktive, in določbami, zajetimi v drugih ustreznih politikah EU.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Predlagane so naslednje spremembe:

Naslov I: Splošne določbe

Člen 1: opisuje predmet urejanja.

Člen 2: vsebuje seznam pomembnih opredelitev.

Naslov II: določa okvir za EPN in druge ukrepe za pridobivanje dokazov v kazenskih zadevah

Člen 3: opredeljuje EPN in opisuje obveznost njegove izvršitve.

Člen 4: določa področje uporabe EPN.

Člen 5: navaja vrste postopkov, za katere se lahko izda EPN.

Člen 6: določa zahtevano vsebino EPN in njegovo obliko.

Člen 7: določa pogoje za izdajo in posredovanje EPN.

Člen 8: določa postopek za posredovanje EPN med odreditvenimi/izvršitvenimi organi.

Člen 9: navaja posebne značilnosti, če je EPN povezan s predhodnim EPN.

Člen 10: določa obveznost izvršitvenega organa, da prizna in izvrši EPN.

Člen 11: ureja uporabo drugačne vrste preiskovalnih ukrepov in navaja ukrepe, ki morajo biti vedno na voljo v skladu s pravom države izvršiteljice.

Člen 12: navaja razloge za nepriznanje ali neizvršitev.

Člen 13: določa roke za priznanje ali izvršitev.

Člen 14: določa pravila za posredovanje pridobljenih dokazov.

Člen 15: navaja razloge za odložitev priznanja ali izvršitve.

Člen 16: določa obveznosti obveščanja odreditvenega organa.

Člen 17: določa pravna sredstva, ki morajo biti na voljo.

Člen 18: določa pravila o kazenski odgovornosti uradnikov.

Člen 19: določa pravila o civilni odgovornosti uradnikov.

Člen 20: določa dolžnost zaupnosti.

Člen 21: določa pogoje za nadaljnjo uporabo in posredovanje informacij ali dokazov.

Člen 22: določa možnost začasne premestitve priprtih oseb v državo izdajateljico zaradi izvršitve preiskovalnega ukrepa.

Člen 23: določa možnost začasne premestitve priprtih oseb v državo izvršiteljico zaradi izvršitve preiskovalnega ukrepa.

Člen 24: določa možnost zaslišanja prek videokonference ali druge tehnologije za komunikacijo na daljavo.

Člen 25: določa možnost zaslišanja izvedencev ali prič prek telefonske konference.

Člen 26: določa možnost, da se zahtevajo informacije o bančnih in drugih finančnih računih.

Člen 27: določa možnost, da se zahtevajo informacije o bančnih in drugih finančnih poslih.

Člen 28: ureja preiskovalne ukrepe, pri katerih se dokazi zbirajo v realnem času, nepretrgano in v določenem obdobju.

Člen 29: določa posebna pravila o tajnih preiskavah.

Člen 30: določa posebna pravila o čezmejnem nadzoru.

Člen 31: določa posebna pravila za zahtevanje prestrezanja telekomunikacij s tehnično pomočjo druge države članice.

Člen 32: določa posebna pravila o začasnih ukrepih za preprečevanje izgube dokazov.

Člen 33: določa postopek uradnega obveščanja države članice, v kateri se nahaja oseba, katere telekomunikacije se prestrezajo, in katere tehnična pomoč ni potrebna.

Člen 34: določa postopek uradnega obveščanja države članice o uporabi tehnične zapisovalne naprave na njenem ozemlju, kadar njena tehnična pomoč ni potrebna.

Člen 35: določa postopek za pridobitev soglasja za uporabo predhodno izmenjanih informacij kot dokazov.

Naslov III: vzpostavlja ENUD kot nov instrument vzajemnega priznavanja, ki olajšuje zahteve za udeležbo osumljenca, obdolženca ali žrtev kaznivih dejanj na daljavo na obravnavah pred kazenskim sodiščem iz druge države članice prek videokonference ali druge tehnologije za komunikacijo na daljavo.

Člen 36: opredeljuje ENUD.

Člen 37: določa pogoje za izdajo ENUD.

Člen 38: določa postopek in zaščitne ukrepe za pridobitev privolitve zadevne osebe.

Člen 39: določa obvezno vsebino standardnega ENUD in njegovo obliko.

Člen 40: ureja posredovanje ENUD.

Člen 41: določa obveznost priznanja in izvršitve ENUD brez nadaljnjih formalnosti.

Člen 42: določa podrobna pravila o praktičnih ureditvah za izvrševanje zahtev ENUD.

Člen 43: določa obvezne in neobvezne razloge za nepriznanje/neizvršitev ENUD.

Člen 44: določa roke za odločitve o priznanju in izvršitvi ENUD.

Člen 45: ureja primere, v katerih izvršitev ENUD ni mogoča.

Člen 46: določa obveznosti obveščanja med pristojnimi organi.

Člen 47: ureja začasne ukrepe po obsodbi.

Člen 48: spodbuja neposredno posvetovanje med odreditvenimi in izvršitvenimi organi.

Člen 49: določa veljavne procesne pravice.

Člen 50: določa pravico do učinkovitih pravnih sredstev.

Naslov IV: določa skupne določbe

Člen 51: določa pravila o komunikacijskih sredstvih.

Člen 52: omogoča imenovanje osrednjih organov v državah članicah.

Člen 53: obravnava vprašanja sodelovanja z Eurojustom in EJP.

Člen 54: ureja vprašanja v zvezi s stroški.

Člen 55: določa obveznosti držav članic, da zagotavljajo statistične podatke.

Člen 56: določa pravila o spremembah standardnih obrazcev.

Člen 57: določa pravila za izvajanje pooblastil.

Naslov V: določa prehodne in končne določbe

Člen 58: določa obveznosti uradnega obveščanja pristojnih organov.

Člen 59: ureja razmerje do drugih instrumentov EU in mednarodnih instrumentov.

Člen 60: določa prehodne določbe.

Člen 61: določa roke za prenos.

Člen 62: določa obveznost Komisije, da poroča o uporabi Direktive.

Člen 63: določa klavzulo o preklicu.

Člen 64: določa klavzulo o začetku veljavnosti.

Člen 65: navaja naslovnike.

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**o evropskem preiskovalnem nalogu v kazenskih zadevah in evropskem nalogu za udeležbo na daljavo (prenovitev)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 82(1)~~(a)~~ Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora⁴³,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

↓ novo

- (1) Direktiva 2014/41/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁴ je bila večkrat bistveno spremenjena. Ker so potrebne nove spremembe, bi bilo treba zaradi jasnosti navedeno direktivo prenoviti.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 1

- (2) Evropska unija si je zadala cilj ohraniti in razvijati območje svobode, varnosti in pravice.

↓ novo

- (3) Huda kazniva dejanja in organizirani kriminal ter terorizem so vedno bolj nadnacionalni in ogrožajo varnost v Uniji. V skladu s členom 67(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije si mora Unija prizadevati za zagotovitev visoke ravni varnosti, tudi z usklajevanjem in sodelovanjem med policijskimi in pravosodnimi ter drugimi pristojnimi organi in z vzajemnim priznavanjem sodb v kazenskih zadevah. Učinkovito čezmejno pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah je zato bistveno, da se olajša čezmejno zbiranje in posredovanje dokazov, s čimer se podpirata

⁴³ [...]

⁴⁴ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2014/41/EU z dne 3. aprila 2014 o evropskem preiskovalnem nalogu v kazenskih zadevah ([UL L 130, 1.5.2014, str. 1](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/41/oj>).

učinkovito preiskovanje in pregon, ter da se Uniji in državam članicam omogoči učinkovito odzivanje na te grožnje.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 2

- (4) V skladu s členom 82(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) temelji pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah v Uniji na načelu vzajemnega priznavanja sodb in sodnih odločb, ki od zasedanja Evropskega sveta v Tampereju 15. in 16. oktobra 1999 običajno predstavlja temelj pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah v Uniji.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 3
(prilagojeno)

~~V Okvirnem sklepu Sveta 2003/577/PNZ⁴⁵ je poudarjeno, da je treba zagotoviti takejšnje medsebojno priznavanje sklepov, da se prepreči uničenje, preoblikovanje, premikanje, posredovanje ali odstranitev dokazov. Ker pa je ta instrument omejen na fazo zasega, mora biti sklepu o zasegu priloženo ločeno zaprosilo za posredovanje dokaza državi, ki je sklep izdala, (v nadaljnjem besedilu: država izdajateljica) v skladu s pravili, ki se uporabljajo pri medsebojni pomoči v kazenskih zadevah. Posledica tega je dvostopenjski postopek, ki ni dovolj učinkovit. Poleg tega sistema obstajajo tudi tradicionalni instrumenti za sodelovanje, zato ga pristojni organi v praksi redko uporabljajo.~~

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 4
(prilagojeno)

~~Okvirni sklep Sveta 2008/978/PNZ⁴⁶ v zvezi z evropskim dokaznim nalogom (EDN) je bil sprejet zaradi uporabe načela vzajemnega priznavanja za namene pridobitve predmetov, dokumentov in podatkov za uporabo v kazenskih postopkih. Vendar se EDN uporablja samo za dokaze, ki že obstajajo, in torej zajema le omejen razpon pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah v zvezi z dokazi. Ker je področje njegove uporabe omejeno, so pristojni organi lahko uporabljali nov sistem ali postopke medsebojne pravne pomoči, ki se v vsakem primeru še naprej uporabljajo za dokaze, ki niso vključeni v področje uporabe EDN.~~

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 5
(prilagojeno)

~~Po sprejetju okvirnih sklepov 2003/577/PNZ in 2008/978/PNZ je postalo jasno, da je obstoječi okvir za zbiranje dokazov preveč razdrobljen in zapleten. Zato je potreben nov pristop.~~

⁴⁵ Okvirni sklep Sveta 2003/577/PNZ z dne 22. julija 2003 o izvrševanju sklepov o zasegu premoženja ali dokazov v Evropski uniji (UL L 196, 2.8.2003, str. 45).

⁴⁶ Okvirni sklep Sveta 2008/978/PNZ z dne 18. decembra 2008 o evropskem dokaznem nalogu za namene pridobitve predmetov, dokumentov in podatkov za uporabo v kazenskih postopkih (UL L 350, 30.12.2008, str. 72).

~~V stockholmskem programu, ki ga je Evropski svet sprejel na zasedanju 10. do 11. decembra 2009, je Evropski svet menil, da bi bilo treba nadaljevati vzpostavljanje celovitega sistema za pridobivanje dokazov v čezmejnih primerih na podlagi načela vzajemnega priznavanja. Evropski svet je poudaril, da so obstoječi instrumenti na tem področju razdrobljeni in da je zato potreben nov pristop, ki bo temeljil na načelu vzajemnega priznavanja in hkrati upošteval prožnost tradicionalnega sistema medsebojne pravne pomoči. Zato je Evropski svet pozval, naj se vzpostavi celovit sistem, ki bo nadomestil vse obstoječe instrumente na tem področju, vključno z Okvirnim sklepom 2008/978/PNZ, ki bo v največji možni meri zajemal vse vrste dokazov ter vključeval roke za izvršitev in čim bolj omejil razloge za zavrnitev.~~

- (5) Z Direktivo 2014/41/EU je bil uveden evropski preiskovalni nalog (v nadaljnjem besedilu: EPN) kot instrument za čezmejno zbiranje dokazov v kazenskih zadevah. Direktiva je bila odgovor na jasno opredeljeno praktično potrebo po celovitem okviru, ki temelji na vzajemnem priznavanju, za pridobivanje dokazov v primerih s čezmejno razsežnostjo. Nadomestila je prejšnji razdrobljeni sistem zbiranja dokazov, pri čemer je upoštevala prožnost tradicionalnega sistema medsebojne pravne pomoči.
- (6) Direktiva 2014/41/EU se je začela uporabljati 22. maja 2017 in se je v praksi izkazala za učinkovito. Vendar so izkušnje, pridobljene z njeno uporabo, vključno z ugotovitvami desetega kroga medsebojnega ocenjevanja⁴⁷, razkrile področja, na katerih bi bilo treba okrepiti in dopolniti pravni okvir, da bi se izboljšali pravna jasnost in učinkovitost čezmejnega zbiranja dokazov. Za to so potrebne ciljno usmerjene zakonodajne izboljšave EPN ter olajšanje udeležbe osumljencev in obdolžencev ter žrtev kaznivih dejanj, ki se nahajajo v drugi državi članici, na obravnavah pred kazenskim sodiščem na daljavo prek videokonference. Skupna pravila o čezmejnem pravosodnem sodelovanju pri zbiranju dokazov v kazenskih zadevah na podlagi Direktive 2014/41/EU bi bilo zato treba dodatno izboljšati in razviti, da se zagotovi učinkovito delovanje tega instrumenta in okrepi pravosodno sodelovanje pri zbiranju dokazov.
- (7) Pravno okolje v državah članicah v zvezi z udeležbo osumljencev, obdolžencev in žrtev kaznivih dejanj na sodnih obravnavah na daljavo prek videokonference iz druge države članice trenutno ni urejeno na ravni Unije. Države članice se zato soočajo z razdrobljenostjo in nedoslednimi praksami pri čezmejni udeležbi na daljavo na obravnavah pred kazenskim sodiščem. Posamezniki se pri uveljavljanju svobode gibanja soočajo z ovirami pri dostopu do pravnega varstva in pravno negotovostjo, saj ni pravil na ravni Unije.
- (8) Za obravnavo teh vprašanj ta predlog vzpostavlja nov pravni okvir v obliki evropskega naloga za udeležbo na daljavo (v nadaljnjem besedilu: ENUD), ki omogoča sodelovanje med državami članicami za olajšanje učinkovite udeležbe osumljenca, obdolženca ali žrtve kaznivega dejanja prek videokonference ali druge tehnologije za komunikacijo na daljavo, kadar ima status stranke v postopku, na eni ali več

⁴⁷ Odobril Usklajevalni odbor za področje policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah (CATS) 21. novembra 2024.

obravnavah pred kazenskim sodiščem iz druge države članice. ENUD se zato lahko nanaša na eno ali več obravnav v predkazenskem postopku ali v fazi sojenja. V zvezi z žrtvami kaznivih dejanj Direktiva 2012/29/EU⁴⁸ države članice poziva, naj olajšajo zahteve za udeležbo žrtev v kazenskem postopku na daljavo iz druge države članice, vendar v ta namen ne določa posebnih pravil.

- (9) Za namene ENUD bi bilo treba udeležbo na daljavo razumeti tako, da zajema polno udeležbo iz druge države članice na vseh vrstah obravnav pred kazenskim sodiščem v predkazenskem postopku in v fazi sojenja, kot je ustrezno, odvisno od tega, ali je zadevna oseba osumljenec, obdolženec ali žrtev kaznivega dejanja. Polna udeležba pomeni polno uveljavljanje procesnih pravic, do katerih je zadevna oseba upravičena, kot če bi bila fizično navzoča na obravnavi, vključno s kakršno koli obliko pričanja ali pridobivanja dokazov. Polna udeležba torej ne pomeni le udeležbe na obravnavi, temveč tudi, kot je ustrezno, vsako obliko pridobivanja dokazov od zadevne osebe prek videokonference ali druge tehnologije za komunikacijo na daljavo. S tako udeležbo bi bilo treba zagotoviti, da lahko zadevna oseba spremlja postopek in je zaslišana pod pogoji, ki spoštujejo pravico do obrambe, kot je ustrezno, in poštenost postopka.
- (10) Kadar je namen zaslišanja omejen na zbiranje dokazov za ugotovitev ustreznih dejstev v zvezi z obstojem kaznivega dejanja, okoliščinami, v katerih je bilo kaznivo dejanje storjeno, ali identiteto storilca in kolikor to ne presega tistega, kar je potrebno za ta namen, bi se moral pristojni organ opreti na izdajo EPN, bodisi za zaslišanje zadevne osebe na ozemlju države izvršiteljice bodisi za zaslišanje prek videokonference ali druge tehnologije za komunikacijo na daljavo iz države izvršiteljice ali za začasno premestitev priprte osebe v državo izdajateljico.
- (11) Za namene te direktive bi bilo treba videokonferenco ali drugo tehnologijo za komunikacijo na daljavo razumeti kot tehnologijo za avdiovizualni prenos, ki omogoča dvosmerno in sočasno komunikacijo slike in zvoka ter tako omogoča vizualno, zvočno in ustno interakcijo v smislu iz Uredbe (EU) 2023/2844 Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁹.
- (12) Za uporabo videokonference in druge tehnologije za komunikacijo na daljavo v kazenskih postopkih je potrebna zanesljiva in varna tehnična infrastruktura, ki lahko zagotovi učinkovito udeležbo zadevne osebe. Taka tehnologija bi morala zadevni osebi omogočati učinkovito uveljavljanje procesnih pravic, vključno z možnostjo, da ta oseba zaupno komunicira s svojim odvetnikom, ki bi moral biti prisoten v sodni dvorani v državi izdajateljici. Države članice bi zato morale zagotoviti, da imajo pristojni organi dostop do tehničnih sredstev, ki so dovolj varna, dostopna in zanesljiva za namene udeležbe na daljavo v kazenskem postopku.

⁴⁸ Direktiva 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2001/220/PNZ (UL L 315, 14.11.2012, str. 57, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

⁴⁹ Uredba (EU) 2023/2844 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2023 o digitalizaciji pravosodnega sodelovanja in dostopa do sodnega varstva v čezmejnih civilnih, gospodarskih in kazenskih zadevah ter o spremembi nekaterih aktov s področja pravosodnega sodelovanja (UL L, 2023/2844, 27.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj>).

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 7
(prilagojeno)

- (13) ~~Ta novi pristop temelji na enotnem instrumentu, imenovanem evropski preiskovalni nalog (EPN). EPN naj bi se izdajal za izvršitev enega ali več posebnih preiskovalnih ukrepov v državi, ki izvrši EPN (v nadaljnjem besedilu: država izvršiteljica) državi izvršiteljici, da bi se zbrali dokazi. To vključuje tudi pridobivanje dokazov, ki jih izvršitveni organ že ima.~~

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 8

- (14) Področje uporabe EPN bi moralo biti horizontalno in bi se torej moralo uporabljati za vse preiskovalne ukrepe, namenjene zbiranju dokazov. Vendar so za ustanovitev skupne preiskovalne skupine in zbiranje dokazov v okviru te skupine potrebna posebna pravila, ki jih je primerneje obravnavati ločeno. Brez poseganja v uporabo te direktive bi bilo treba torej za to vrsto preiskovalnega ukrepa še naprej uporabljati obstoječe instrumente.

↓ novo

- (15) V nekaterih primerih je treba za učinkovito izvršitev preiskovalnega ukrepa za zbiranje dokazov osebo, ki jo zadeva ukrep v državi izvršiteljici, obvestiti o preiskovalnem dejanju za pridobitev dokazov in ji omogočiti, da se ga udeleži oziroma v njem sodeluje. Na podlagi te direktive bi zato moralo biti mogoče vročanje procesnih aktov v ta namen, če je tako vročanje nujno potrebno za izvršitev preiskovalnega ukrepa za pridobivanje dokazov.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 9

~~Ta direktiva se ne bi smela uporabljati za čezmejno opazovanje iz Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma⁵⁰.~~

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 10

- (16) EPN bi moral biti usmerjen na preiskovalni ukrep, ki ga je treba izvesti. Za odločanje o tem, kateri preiskovalni ukrep je treba uporabiti, je najprimernejši odreditveni organ, ki pozna podrobnosti zadevne preiskave. Vendar pa bi moral izvršitveni organ, kadar koli je to mogoče, uporabiti drugo vrsto preiskovalnega ukrepa, če predvideni ukrep ne obstaja v njegovem nacionalnem pravu ali ne bi bil na razpolago v podobnem notranjem primeru. Razpoložljivost bi se morala nanašati na primere, ko predvideni preiskovalni ukrep sicer obstaja v pravu države izvršiteljice, vendar se lahko zakonito izvede samo v določenih situacijah, na primer za dovolj huda kazniva dejanja, proti osebam, zoper katere že obstaja določena stopnja suma, ali s privolitvijo zadevne osebe. Izvršitveni organ bi lahko uporabil tudi drugo vrsto preiskovalnega ukrepa, kadar ~~če~~ bi bilo mogoče z njim doseči enak rezultat kot s preiskovalnim ukrepom,

⁵⁰ ~~Konvencija o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vlada~~
~~Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi~~
~~kontrol na skupnih mejah (UL L 239, 22.9.2000, str. 19).~~

predlaganim v EPN, vendar s sredstvi, ki predstavljajo manjši poseg v temeljne pravice zadevne osebe.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 11
(prilagojeno)

- (17) EPN bi bilo treba izbrati, kadar ~~če~~ se zdi, da je v danem primeru izvršitev preiskovalnega ukrepa sorazmerna, ustrezna in uporabna. Odreditveni organ bi torej moral ugotoviti ali so želeni dokazi nujni in sorazmerni glede na namen postopka, ali je izbrani preiskovalni ukrep nujen in sorazmeren za zbiranje zadevnih dokazov in ali bi bilo treba pri izdaji EPN v zbiranje teh dokazov vključiti drugo državo članico. Isto presojo bi bilo treba izvesti v postopku potrditve, kadar ~~če~~ je treba EPN potrditi v skladu s to direktivo. ~~Izvršitev EPN bi bilo možno zavrniti samo na podlagi razlogov, ki so navedeni v tej direktivi. Vendar pa bi se lahko izvršitveni organ odločil za manj intruziven ukrep, kot je ukrep, naveden v zadevnem EPN, če lahko z njim doseže podobne rezultate.~~

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 12
(prilagojeno)
⇒ novo

- (18) Odreditveni organ bi moral pri izdaji EPN ⇒ ali ENUD ⇐ posebno pozornost nameniti zagotavljanju doslednega spoštovanja pravic, določenih v členih ⇒ 47 in ⇐ 48 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina). ⇒ Pravica do poštenega sojenja je eno izmed osnovnih načel v demokratični družbi. ⇐ Domneva nedolžnosti ⇒ , pravica do navzočnosti na sojenju ⇐ in ☒ druge ☒ pravice do obrambe v kazenskih postopkih ~~sta ključna elementa~~ so ključni elementi temeljnih pravic, ki jih Listina priznava na področju kazenskega pravosodja. Kakršno koli omejevanje teh pravic s preiskovalnim ukrepom, odrejenim v skladu s to direktivo, bi moralo biti v celoti skladno z zahtevami iz člena 52 Listine glede nujnosti, sorazmernosti in ciljev splošnega interesa, ki bi jih moral nalog zasledovati, še posebej zaradi zaščite pravic in svoboščin drugih.

↓ novo

- (19) To direktivo bi bilo treba izvajati tako, da se zagotovi popolno spoštovanje in upoštevanje pravic iz direktiv 2010/64/EU⁵¹, 2012/13/EU⁵², 2013/48/EU⁵³, (EU) 2016/343⁵⁴, (EU) 2016/800⁵⁵ in (EU) 2016/1919⁵⁶ Evropskega parlamenta in Sveta, ki

⁵¹ Direktiva 2010/64/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o pravici do tolmačenja in prevajanja v kazenskih postopkih (UL L 280, 26.10.2010, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2010/64/oj>).

⁵² Direktiva 2012/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o pravici do obveščenosti v kazenskem postopku (UL L 142, 1.6.2012, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/13/oj>).

⁵³ Direktiva 2013/48/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o pravici do dostopa do odvetnika v kazenskem postopku in v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijete ter pravici do obvestitve tretje osebe ob odvzemu prostosti in do komunikacije s tretjimi osebami in konzularnimi organi med odvzemu prostosti (UL L 294, 6.11.2013, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/48/oj>).

⁵⁴ Direktiva (EU) 2016/343 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o krepitvi nekaterih vidikov domneve nedolžnosti in krepitvi pravice biti navzoč na sojenju v kazenskem postopku (UL L 65, 11.3.2016, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/343/oj>).

se nanašajo na procesne pravice osumljencev in obdolžencev v kazenskem postopku, ter pravic žrtev kaznivih dejanj iz Direktive 2012/29/EU.

- (20) Izvajanje naslova III te direktive zlasti ne bi smelo vplivati na pravico do fizične navzočnosti na sojenju, kot je določena v členu 8(1) Direktive (EU) 2016/343, niti na druge pravne akte Unije na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ali kazenskega procesnega prava, zlasti določbe o uporabi videokonference ali druge tehnologije za avdiovizualni prenos v kazenskih zadevah.
- (21) Pri izvajanju te direktive bi bilo treba ustrezno upoštevati posebne potrebe ranljivih oseb, tj. oseb v ranljivem položaju. Zlasti uporaba videokonference ali druge tehnologije za komunikacijo na daljavo lahko pomeni dodatne izzive za take osebe in lahko zahteva zagotovitev posebnih postopkovnih zaščitnih ukrepov in ureditev, ki jih je treba vzpostaviti, vključno z zagotovitvijo ustreznih podpornih ukrepov. Pri ugotavljanju ranljivosti bi bilo treba uporabiti širok in prožen pristop, da se zagotovi, da lahko vse osebe, ki potrebujejo posebno pozornost, učinkovito uveljavljajo svoje pravice. Ranljivim osebam bi bilo treba nameniti posebno pozornost pri ocenjevanju ustreznosti in sorazmernosti izdaje ENUD ter pri odločanju o morebitnem odstopanju od zahteve glede privolitve. Kadar je zadevna oseba otrok, bi se morala upoštevati predvsem njegova korist. Za zagotovitev učinkovite udeležbe bi morali pristojni organi tesno sodelovati, da bi opredelili in izvajali ustrezne ukrepe, prilagojene individualnim potrebam zadevne osebe.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 13

~~Da zagotovi posredovanje EPN pristojnemu organu države izvršiteljice, lahko odreditveni organ uporabi vsa možna oziroma ustrezna sredstva, med drugim tudi varni telekomunikacijski sistem Evropske pravosodne mreže, Eurojust ali druge kanale, ki jih uporabljajo pravosodni organi ali organi kazenskega pregona.~~

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 15
(prilagojeno)

~~To direktivo bi bilo treba izvajati ob upoštevanju Direktive 2010/64/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁵⁷, Direktive 2012/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁵⁸ in Direktive 2013/48/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁵⁹, ki obravnavajo postopkovne pravice v kazenskem postopku.~~

⁵⁵ Direktiva (EU) 2016/800 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o procesnih jamstvih za otroke, ki so osumljene ali obdolžene osebe v kazenskem postopku (UL L 132, 21.5.2016, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/800/oj>).

⁵⁶ Direktiva (EU) 2016/1919 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2016 o brezplačni pravni pomoči za osumljene in obdolžene osebe v kazenskem postopku ter za zahtevane osebe v postopku na podlagi evropskega naloga za prijetje (UL L 297, 4.11.2016, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/1919/oj>).

⁵⁷ ~~Direktiva 2010/64/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o pravici do tolmačenja in prevajanja v kazenskih postopkih (UL L 280, 26.10.2010, str. 1).~~

⁵⁸ ~~Direktiva 2012/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o pravici do obveščenosti v kazenskem postopku (UL L 142, 1.6.2012, str. 1).~~

⁵⁹ ~~Direktiva 2013/48/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o pravici do dostopa do odvetnika v kazenskem postopku in v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje ter pravici do obvestitve tretje osebe ob odvzemu prostosti in do komunikacije s tretjimi osebami in konzularnimi organi med odvzemanjem prostosti (UL L 294, 6.11.2013, str. 1).~~

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 11
(prilagojeno)

- (22) Izvršitev EPN bi bilo možno zavrniti samo na podlagi razlogov, ki so navedeni v tej direktivi. Vendar pa bi se lahko izvršitveni organ odločil za manj intruziven ukrep, kot je ukrep, naveden v zadevnem EPN, če lahko z njim doseže podobne rezultate.
-

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 16

- (23) Možni neomejitveni preiskovalni ukrepi bi lahko na primer bili ukrepi, ki ne kršijo pravice do zasebnosti ali do lastnine, glede na nacionalno pravo.
-

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 17
(prilagojeno)
⇒ novo

- (24) Načelo *ne bis in idem*, kot ga priznava Listina in kot se oblikuje s sodno prakso Sodišča Evropske unije, je eno od temeljnih pravnih načel v Uniji. Zato bi izvršitvenemu organu moralo biti omogočeno, da zavrne izvršitev EPN, ~~ki~~ ☒ kadar ☒ bi bila njegova izvršitev v nasprotju s tem načelom. Glede na predhodni značaj postopkov, na katerih temelji EPN, njegova izvršitev ne bi smela biti zavrnjena, kadar je njegov cilj ugotoviti, ali obstaja morebitno nasprotje z načelom *ne bis in idem*, ali kadar ~~ee~~ je odreditveni organ zagotovil, da se ☒ v primeru EPN ☒ dokazi, posredovani zaradi izvršitve EPN, ne bodo uporabili za pregon ali izreke ~~se~~ sankcije osebi, v zvezi s katero je bil postopek zaključen v drugi državi članici na podlagi istih dejstev. ⇒ Ker je v primeru ENUD udeležba na daljavo del vodenja kazenskega postopka in pomeni napredek pri ugotavljanju krivde v dani zadevi, bi moral izvršitveni organ zavrniti priznanje in izvršitev tega ENUD, kadar se ugotovi, da je bila zadevni osebi za ista dejanja že izrečena pravnomočna sodba ali da je bila sprejeta pravnomočna odločba, ki izključuje nadaljnje postopke v zvezi z vsebino. ⇐
-

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 18
(prilagojeno)

- (25) Tako kot pri drugih instrumentih vzajemnega priznavanja ta direktiva ne spreminja obveznosti spoštovanja temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel, določenih v členu 6 Pogodbe o Evropski uniji (PEU) in v Listini. ~~Da je to jasno razvidno, je v besedilo vstavljena posebna določba.~~
-

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 19
(prilagojeno)
⇒ novo

- (26) Vzpostavitev območja svobode, varnosti in pravice v Uniji temelji na medsebojnem zaupanju in domnevi, da druge države članice spoštujejo pravo Unije in zlasti temeljne pravice. Kljub vsemu se lahko to domnevo izpodbija. Zato bi bilo treba izvršitev EPN ☒ ali ENUD ☒ zavrniti, ~~ee~~ ☒ kadar ☒ je mogoče utemeljeno domnevati, da bodo z izvršitvijo preiskovalnega ukrepa, predlaganega v EPN ☒ ali ENUD ☒, kršene

temeljne pravice zadevnega posameznika in da država izvršiteljica ne bo upoštevala svojih obveznosti glede varstva temeljnih pravic, priznanih v Listini.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 20
⇒ novo

- (27) Zagotoviti bi bilo treba možnost zavrnitve EPN ⇒ ali ENUD tudi ⇐ ~~v primeru~~, kadar ~~ee~~ bi njegovo priznanje ali izvršitev v državi izvršiteljici pomenilo kršitev imunitete ali privilegija v tej državi. V pravu Unije ni enotne opredelitve imunitete ali privilegija, zato je natančna opredelitev teh izrazov prepuščena nacionalnemu pravu, ki lahko pod ~~tea~~ ~~izraze~~ zajame zaščito, ki se uporablja za zdravniške in pravne poklice, ~~ki pa~~ ~~vendar jih~~ ju ne bi smeli razlagati v nasprotju z obveznostjo o ukinitvi nekaterih razlogov za zavrnitev iz Protokola h Konvenciji o medsebojni pomoči v kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije⁶⁰. Takšni razlogi lahko vključujejo tudi predpise v zvezi s svobodo tiska in izražanja v drugih medijih, čeprav se ti nujno ne obravnavajo kot privilegiji ali imunitete.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 21
⇒ novo

- (28) Da bi zagotovili hitro, učinkovito in dosledno sodelovanje v kazenskih zadevah med državami članicami, so potrebni določeni roki. Odločitev o priznanju ali izvršitvi in dejansko izvršitev preiskovalnega ukrepa bi bilo treba izvesti enako hitro in enako prednostno kot v podobnem notranjem primeru. Roke bi bilo treba določiti, da se zagotovi, da se odločitev sprejme ali izvršitev izvede v razumnem roku, ali da se upoštevajo postopkovne omejitve države izdajateljice. ⇒ Posebno pozornost bi bilo treba nameniti preiskovalnim ukrepom, ki vključujejo zbiranje dokazov v realnem času, nepretrgano in v določenem časovnem obdobju, kot so spremljanje bančnih ali drugih finančnih poslov, ki se vršijo prek enega ali več določenih računov, in nadzorovanje pošilk na ozemlju države izvršiteljice, prestrezanje telekomunikacij in čezmejni nadzor, ki bi morali biti deležni takojšnje pozornosti, in kadar je to nujno potrebno za ohranitev njihove učinkovitosti, se lahko izvršitveni organ odloči, da dovoli začasno izvršitev teh ukrepov do sprejetja odločitve o priznanju ali izvršitvi, pri čemer se lahko izvršitev v primeru zavrnitve priznanja prekine. ⇐

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 22

- (29) Razpoložljiva pravna sredstva zoper EPN bi morala biti vsaj enaka pravnim sredstvom, ki so na voljo v notranjem primeru zoper zadevni preiskovalni ukrep. Države članice bi morale v skladu s svojim nacionalnim pravom zagotoviti uporabljivost teh pravnih sredstev, vključno s pravočasnim obveščanjem vseh zainteresiranih strani o možnostih in načinih uporabe takšnih pravnih sredstev. V primerih, ko ugovore zoper EPN predloži zainteresirana stranka v državi izvršiteljici v zvezi z vsebinskimi razlogi za izdajo EPN, se priporoča, da se informacije o takšnem izpodbijanju posredujejo odreditvenemu organu in da se zainteresirano stranko o tem obvesti.

⁶⁰ Protokol h Konvenciji, ki jo je Svet pripravil na podlagi člena 34 Pogodbe o Evropski uniji, o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije (UL C 326, 21.11.2001, str. 42).

↓ novo

- (30) Kadar se informacije ali dokazi pridobijo z izvršitvijo EPN ali s postopkom uradnega obveščanja, pri katerem ni potrebna pomoč obveščene države članice, in kadar pravo države izvršiteljice ali obveščene države članice določa pogoje, ki omejujejo uporabo takih informacij ali dokazov za namene, ki so drugačni od tistih, za katere so bili prvotno zbrani, bi bilo treba te pogoje ustrezno navesti ob posredovanju dokazov ali v roku, določenem v zvezi s postopki uradnega obveščanja. Za vsako nadaljnje posredovanje v drugo državo članico, tretjo državo ali mednarodno organizacijo bi bilo treba zahtevati predhodno soglasje.
- (31) Kadar pristojni organ zaprosi za soglasje, kadar to zahteva njegovo nacionalno pravo ali pogoji, povezani s prvotnim posredovanjem informacij, da se kot dokaz v kazenskem postopku uporabijo informacije, ki so si jih predhodno izmenjali organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj ali ki so bile izmenjane na lastno pobudo, bi bilo treba za tako soglasje zaprositi za vsako nameravano uporabo teh informacij, vključno z vsako njihovo drugačno uporabo.
-

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 23
(prilagojeno)
⇒ novo

- (32) Stroške, ki nastanejo na ozemlju države izvršiteljice zaradi izvršitve EPN ⇒ ali ENUD ⇐, bi morala kriti izključno ta država. Ta ureditev je v skladu s splošnim načelom vzajemnega priznavanja. Vendar pa lahko izvršitev EPN ⇒ ali ENUD ⇐ povzroči izjemno visoke stroške za državo izvršiteljico. Ti izjemno visoki stroški lahko ~~na primer~~ ⊗ v primeru EPN ⊗ nastanejo na primer zaradi kompleksnih mnenj izvedencev, obsežnih policijskih akcij ali dejavnosti opazovanja v daljšem obdobju ⇒, v primeru ENUD pa zaradi organizacije velikega števila zaslišanj na daljavo ⇐. Taki stroški ne bi smeli ovirati izvršitve EPN ⇒ ali ENUD ⇐, odreditveni ⊗ organ ⊗ in izvršitveni organi pa bi si morali prizadevati za opredelitev tistih stroškov, ki se štejejo za izjemno visoke. Vprašanje stroškov bi lahko postalo predmet posvetovanj med državo izdajateljico in državo izvršiteljico, ki naj to vprašanje poskusita rešiti na posvetovalni ravni. V skrajnem primeru se lahko odreditveni organ odloči, da EPN ⇒ ali ENUD ⇐ umakne ali obdrži, del stroškov, ki jih država izvršiteljica oceni kot izjemno visoke in se jim v postopku nikakor ni mogoče izogniti, pa bi morala kriti država izdajateljica. ⊗ V primeru EPN ⊗ ~~ta~~ mehanizem ne bi smel biti dodaten razlog za zavrnitev, v nobenem primeru pa ga ne bi smeli izrabiti za zavlačevanje ali preprečitev izvršitve EPN.
-

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 24
(prilagojeno)
⇒ novo

- (33) EPN vzpostavlja enoten sistem za pridobivanje dokazov. Kljub temu pa so potrebna dodatna pravila za nekatere vrste preiskovalnih ukrepov, ki bi jih bilo treba predvideti v EPN, kot so začasna premestitev pridržanih oseb, zaslišanje prek videokonference ali telefonske konference, pridobivanje informacij v zvezi z bančnimi računi ali bančnimi transakcijami, nadzorovanje pošilk, ~~ali~~ tajne preiskave, ⇒ opazovanje ali uporaba tehničnih zapisovalnih naprav ⇐. V EPN bi morali biti zajeti preiskovalni

ukrepi, v okviru katerih se dokazi zbirajo v realnem času, nepretrgano in v določenem časovnem obdobju, ⇨ ter čezmejni nadzor, ⇨ vendar bi se morali država izdajateljica in država izvršiteljica po potrebi dogovoriti o praktičnih vidikih, da bi se upoštevale razlike v nacionalnem pravu teh držav.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 25
(prilagojeno)
⇨ novo

- (34) ~~Ta direktiva~~ ☒ Naslov II te direktive ☒ določa pravila izvajanja preiskovalnega ukrepa zaradi zbiranja dokazov v vseh fazah kazenskega postopka, vključno s sojenjem, po potrebi s sodelovanjem zadevne osebe. EPN se na primer lahko izda za začasno premestitev zadevne osebe v državo izdajateljico ali izvedbo zaslišanja prek videokonference. ⇨ če ima ta ukrep dokazni namen in njegova izvršitev ne presega tistega, kar je potrebno za zbiranje dokazov. ⇨ Vendar pa bi bilo treba v primeru, ko se ta oseba premesti v drugo državo članico za namene pregona, vključno z njeno privedbo pred sodišče zaradi sojenja, izdati evropski nalog za prijetje v skladu z Okvirnim sklepom Sveta 2002/584/PNZ⁶¹.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 26
⇨ novo

- (35) Za zagotovitev sorazmerne uporabe evropskega naloga za prijetje bi moral odreditveni organ preučiti, ali bi bil EPN ⇨ ali ENUD ⇨ učinkovit in sorazmeren način za izvedbo kazenskih postopkov. Odreditveni organ bi moral zlasti preučiti, ali bi bila lahko izdaja EPN za zaslišanje osumljenca ali obdolženca prek videokonference ⇨ ali ENUD, ki omogoča udeležbo osumljenca ali obdolženca na daljavo na obravnavah pred kazenskim sodiščem, ⇨ učinkovita alternativa.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 27

- (36) EPN se lahko izda za pridobitev dokazov o računih, ne glede na njihovo vrsto, ki jih ima oseba, ki je v kazenskem postopku, v kateri koli banki ali nebančni finančni ustanovi. To možnost je treba razumeti širše, tako da se ne nanaša samo na osumljence ali obdolžence, temveč tudi na vsako drugo osebo, v zvezi s katero pristojni organi takšne informacije štejejo za potrebne med potekom kazenskih postopkov.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 28

- (37) Pri sklicevanju na finančne institucije v tej direktivi bi bilo treba ta izraz razumeti v skladu z ustrezno opredelitvijo iz člena 3 Direktive (EU) 2015/849 ~~Direktive 2005/60/ES~~ Evropskega parlamenta in Sveta^{62,63}.

⁶¹ Okvirni sklep Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL L 190, 18.7.2002, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2002/584/oj).

⁶² Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).

- (38) Kadar se EPN izda za pridobitev podrobnosti o določenem računu, bi se moralo razumeti, da med podrobnosti spadajo vsaj ime in naslov imetnika računa, podrobnosti o vseh pooblastilih za račun in vse ostale podrobnosti ali dokumenti, ki jih je predložil imetnik računa ob odprtju računa in jih banka še vedno hrani.
-

- (39) EPN zajema čezmejni nadzor kot preiskovalni ukrep, katerega glavni namen je zbiranje dokazov v kazenskih postopkih in ki vključuje ustvarjanje zvočnih, vizualnih ali drugih posnetkov s tehničnimi sredstvi, ki jih upravljajo uradniki organov preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj. Konvencija o izvajanju Schengenskega sporazuma⁴ se še naprej uporablja za čezmejni nadzor, ki se izvaja v okviru operativnega policijskega sodelovanja. Veljavni pravni instrument bi bilo treba določiti na podlagi glavnega namena ukrepa. Nadzor bi bilo treba izvajati v skladu s to direktivo, zlasti kadar je odrejen ali odobren v okviru kazenskega postopka za namene pridobivanja dokazov. V primeru dvoma o tem, kateri instrument se uporablja, bi se morali pristojni organi države izdajateljice in države izvršiteljice nemudoma posvetovati.
- (40) Za zagotovitev učinkovitosti kazenskih preiskav bi morali imeti pristojni organi možnost, da pod strogo reguliranimi pogoji še naprej izvajajo nadzorne ukrepe na ozemlju druge države članice, kadar je taka kontinuiteta potrebna, da se prepreči ogrožanje zbiranja dokazov. Tak čezmejni nadzor ne bi smel vključevati izvrševanja pooblastil za izvajanje prisilnih ukrepov ali izvršilnih pooblastil s strani uradnikov države izdajateljice na ozemlju države izvršiteljice. Čezmejni nadzor bi morala še naprej nadzorovati država izvršiteljica, ki bi morala ohraniti pristojnost, da določi pogoje, zahteva predajo operacije svojim organom ali zavrne nadaljevanje, kadar ukrep ne bi bil odobren v podobnem notranjem primeru. Odstopanje, ki omogoča nadaljevanje nadzora v ustrezno utemeljenih nujnih primerih, bi bilo treba razlagati ozko in ga uporabljati le, kadar predhodno posredovanje EPN ni mogoče, ne da bi bil ukrep ogrožen. Glede na nujnost mora vsaka država članica imenovati organ, ki je pristojen za prejemanje in obdelavo nujnih uradnih obvestil v zvezi s čezmejnimi nadzorom. Tak organ je lahko pravosodni organ, organ preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj ali osrednji organ v skladu z nacionalnim pravom. Države članice bi morale zagotoviti, da so tako imenovani organi na voljo in sposobni obdelati taka uradna obvestila 24 ur na dan vse dni v tednu.
-

- (41) ⇒ Za zagotovitev učinkovite in tehnološko nevtralne uporabe pravil, ki urejajo prestrezanje telekomunikacij v skladu s to direktivo, bi bilo treba pojem „telekomunikacije“ razlagati široko. Zajemati bi moral vsako komunikacijo, ki se prenaša prek elektronskih komunikacijskih omrežij ali elektronskih komunikacijskih

⁶³ Direktiva 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2005 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma (UL L 309, 25.11.2005, str. 15).

storitev, kot so opredeljene v Direktivi (EU) 2018/1722 Evropskega parlamenta in Sveta⁶⁴. Sklicevanje na opredelitve pojmov iz Direktive (EU) 2018/1722 zagotavlja, da je ta direktiva še naprej usklajena z razvojem na področju elektronskih komunikacijskih tehnologij, in preprečuje razlike v razlagi med državami članicami, ki izhajajo iz tehnološkega razvoja. ⇐ Možnosti sodelovanja v okviru te direktive pri prestrezanju telekomunikacij ne bi smele biti omejene na vsebino telekomunikacij, temveč bi lahko zajemale tudi zbiranje podatkov o prometu in lokaciji, povezanih s takšnimi telekomunikacijami, kar bi pristojnim organom omogočilo, da izdajo EPN za pridobitev manj intruzivnih podatkov o telekomunikacijah. EPN, ki je izdan za pridobitev preteklih podatkov o prometu in lokaciji, povezanih s telekomunikacijami, bi moral biti obravnavan v skladu s splošno ureditvijo v zvezi z izvrševanjem EPN in se lahko glede na nacionalno pravo države izvršiteljice šteje za omejitveni preiskovalni ukrep.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 31

- (42) Kadar lahko potrebno tehnično pomoč zagotovi več držav članic, bi bilo treba EPN poslati samo eni od njih, prednost pa bi bilo treba dati državi članici, v kateri se zadevna oseba nahaja. Država članica, v kateri se oseba, katere telekomunikacije se prestrezajo, nahaja, in katere tehnična pomoč za izvedbo prestrezanja ni potrebna, bi morala biti o tem uradno obveščena v skladu s to direktivo. Vendar pa se EPN lahko pošlje več kot eni državi izvršiteljici, kadar tehnične pomoči ne more zagotoviti samo ena država članica.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 32

- (43) Odreditveni organ bi moral v EPN, ki vsebuje zahtevo za prestrezanje telekomunikacij, izvršitvenemu organu zagotoviti zadostne informacije, kot so podrobnosti o kaznivem ravnanju, ki se preiskuje, da bi se izvršitvenemu organu omogočilo presojo, ali bi bil zadevni preiskovalni ukrep odobren v podobnem notranjem primeru.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 33
(prilagojeno)

- (44) Države članice bi morale upoštevati, da je zaradi lažjega sodelovanja v okviru tega instrumenta ☒ direktive ☒ v zvezi z zakonitim prestrezanjem telekomunikacij pomembno zagotoviti, da lahko tehnično pomoč zagotovi ponudnik storitev, ki upravlja javno dostopna telekomunikacijska omrežja in ☒ zagotavlja ☒ storitve na ozemlju zadevne države članice.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 34

- (45) EPN zaradi svojega področja uporabe zajema začasne ukrepe le za zbiranje dokazov. V zvezi s tem bi bilo treba poudariti, da se lahko med kazenskim postopkom uporabijo različni začasni ukrepi za vsak predmet, tudi za finančna sredstva, ne le za zbiranje

⁶⁴ Direktiva (EU) 2018/1722 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o Evropskem zakoniku o elektronskih komunikacijah (UL L 321, 17.12.2018, str. 36, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2018/1722/oj>).

dokazov, ampak tudi za zaplembo. Razlika med tema dvema ciljema začasnih ukrepov ni vedno očitna in cilj začasnega ukrepa se lahko med postopkom spremeni. Zato je ključno, da se v prihodnje ohrani nemotena povezanost različnih instrumentov, ki se uporabljajo na tem področju. Iz istega razloga bi morala biti tudi presoja, ali se bo predmet uporabil kot dokaz in bo zato zanj veljal EPN, prepuščena odreditvenemu organu.

↓ novo

- (46) Kadar tehnična zapisovalna naprava, ki je zakonito odobrena v eni državi članici, vstopi na ozemlje druge države članice, ne da bi bila potrebna njena tehnična pomoč, bi moral mehanizem uradnega obveščanja pristojnim organom te države članice omogočiti, da v omejenem obdobju ocenijo, ali bi bila nadaljnja uporaba naprave dovoljena v primerljivem notranjem primeru, in, kadar je to ustrezno, nasprotujejo njenemu nadaljevanju ali določijo pogoje za uporabo pridobljenega gradiva. Prenos podatkov, zbranih s takimi napravami, prek elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev za namene shranjevanja takih podatkov, sam po sebi ne bi smel pomeniti prestrezanja telekomunikacij. Tak pridržek bi se moral uporabljati le, kadar je ukrep posebej namenjen pridobivanju komunikacij pri prenosu prek takih omrežij ali storitev. Nenasprotovanje v predpisanem roku bi moralo omogočiti nadaljnje izvajanje ukrepa v sporočenem obdobju. Ta mehanizem se uporablja v okviru te direktive in ne posega v uporabo Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma za čezmejni nadzor, ki se izvaja za namene operativnega policijskega sodelovanja. Izbira instrumenta, ki se uporablja, je odvisna od glavnega namena ukrepa in ne od uporabljenih tehničnih sredstev.
- (47) Kar zadeva ENUD, lahko odreditveni organ izda ENUD le, kadar je zadevna oseba v času predvidene obravnave oziroma obravnav pridržana v državi izvršiteljici, ima v njej prebivališče ali v njej začasno biva iz utemeljenih razlogov, ki ovirajo ali drugače preprečujejo njeno fizično prisotnost v državi izdajateljici, ter kadar odreditveni organ meni, da je to ustrezno in sorazmerno glede na posebne okoliščine primera. Razen če se ENUD izda na zahtevo zadevne osebe, mora ta oseba privoliti v udeležbo na daljavo. Privolitev mora biti prostovoljna, izrecna in informirana ter mora nedvoumno navajati, da se oseba strinja z udeležbo na zadevni obravnavi oziroma obravnavah na daljavo. V ta namen bi bilo treba zagotoviti, da je zadevna oseba, preden se zaprosi za njeno privolitev, obveščena o pravicah, ki so ji na voljo, in da ima dostop do odvetnika.
- (48) Odreditveni organ mora na podlagi informacij, ki jih ima na voljo, presoditi, ali obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da osumljenec, obdolženec ali žrtev prebiva v državi izvršiteljici, ter ali bi bilo ustrezno in sorazmerno, da bi se ta oseba na tej podlagi udeležila zadevne obravnave oziroma obravnav na daljavo. Kadar so na voljo le omejene informacije, bi se morala odreditveni organ in izvršitveni organ o taki presoji posvetovati, da bi potrdila prebivališče osumljenca, obdolženca ali žrtve v zaproseni državi in vročila vabilo na zadevno obravnavo oziroma obravnave. Za presojo prebivališča bi lahko bile pomembne različne objektivne okoliščine, ki bi lahko kazale na to, da je zadevna oseba vzpostavila običajno središče svojih interesov v določeni državi članici ali da to namerava storiti v času obravnave oziroma obravnav. Utemeljeni razlogi za domnevo, da oseba prebiva v državi izvršiteljici, bi lahko obstajali predvsem, kadar ima oseba prijavljeno prebivališče v državi izvršiteljici, ima tamkajšnjo osebno izkaznico ali dovoljenje za prebivanje ali je tam

vpisana v uradni register prebivalcev. Kadar zadevna oseba v državi izvršiteljici ni prijavljena, bi na prebivališče lahko kazalo dejstvo, da je ta oseba izrazila namero, da se bo v to državo članico preselila, ali da je po določenem obdobju stalne prisotnosti s to državo članico navezala podobne vezi, kot če bi v njej pridobila uradno prebivališče. Da se ugotovi, ali v konkretni situaciji obstaja dovolj povezav med zadevno osebo in državo izvršiteljico in s tem dovolj utemeljenih razlogov za domnevo, da oseba v tej državi članici prebiva, je treba upoštevati različne objektivne dejavnike, značilne za položaj te osebe, kamor sodijo zlasti dolžina, narava in okoliščine njene prisotnosti v državi izvršiteljici ali njene družinske ali ekonomske vezi z zaproseno državo. Pri ugotavljanju, ali obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da zadevna oseba prebiva v državi izvršiteljici, bi bili lahko relevantni registrirano vozilo, bančni račun, neprekinjeno bivanje osebe v državi izvršiteljici ali drugi objektivni dejavniki. Kratek obisk, počitnice, tudi v lastni počitniški nastanitvi, ali podobno bivanje v državi izvršiteljici brez druge pomembne povezave ne zadostujejo za ugotovitev prebivališča v tej državi članici.

- (49) Kadar se ugotovi, da osumljenec, obdolženec ali žrtev kaznivega dejanja ne prebiva v državi izvršiteljici, temveč v njej le začasno biva, bi moral odreditveni organ oceniti, ali obstajajo utemeljeni razlogi, da ni fizično navzoč na zadevnih obravnavah. Kadar teh informacij ni mogoče izpeljati iz elementov, s katerimi razpolaga sodišče, mora zadevna oseba ali njen odvetnik odreditvenemu organu predložiti utemeljene razloge za to, da se obravnav ne udeleži osebno. To vključuje primere, ko oseba nima pomembne povezave z državo izvršiteljico, ki bi se štela za prebivališče, temveč v državi izvršiteljici biva začasno.
- (50) V ustrezno utemeljenih in izjemnih primerih je morda treba zagotoviti udeležbo na daljavo brez predhodne privolitve zadevne osebe, zlasti kadar se pojavijo jasna tveganja v zvezi z javno varnostjo ali javnim zdravjem, ki so se izkazala za resnična in neposredna ali predvidljiva, in kadar bi bila preložitev obravnave oziroma obravnav ali prekinitev postopka, na primer zaradi odsotnosti osumljenca ali obdolženca, v nasprotju z učinkovitim in pravilnim izvajanjem sodne oblasti. Uporaba takega odstopanja bi morala ostati strogo omejena na nujne primere, zanjo pa bi morali veljati ustrezni zaščitni ukrepi za zagotovitev, da ne vpliva negativno na poštenost postopka ali pravico do obrambe.
- (51) Odreditveni organ bi moral pri presojanju, ali naj izda ENUD, preveriti, ali so izpolnjeni vsi pogoji iz te direktive. Poleg tega lahko preuči, ali ne bi bila glede na okoliščine primera mogoča, ustrezna ali sorazmerna uporaba evropskega naloga za prijetje na podlagi Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ. To se lahko zgodi zlasti, kadar zadevno kaznivo dejanje ne dosega praga kazni iz člena 2(1) navedenega okvirnega sklepa ali kadar uporaba evropskega naloga za prijetje ne bi bila potrebna ali sorazmerna, ker se lahko šteje, da ENUD zadošča za zagotovitev udeležbe zadevne osebe na obravnavi oziroma obravnavah, na katere se nanaša. Odreditveni organ lahko upošteva tudi primere, v katerih je navzočnost osumljenca ali obdolženca na obravnavi obvezna, predaja pa je bila odložena za nedoločen čas iz resnih humanitarnih razlogov v skladu s členom 23(4) Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ, ali v katerih zadevni osebi v državi izvršiteljici grozi odvzem prostosti ali alternativni ukrep, ki zahteva njeno zadržanje na ozemlju te države, začasna predaja v skladu s členom 24(2) navedenega okvirnega sklepa pa ni mogoča ali ustrezna.
- (52) Odreditveni organ bi moral imeti možnost, da pri ugotavljanju, ali je primerno izdati ENUD, upošteva tudi druge okoliščine, ki so pomembne za učinkovito in pravilno izvajanje sodne oblasti. Zlasti lahko preuči, ali bi bilo treba kazenski postopek sicer

izvesti v odsotnosti osumljenca ali obdolženca oziroma ali prenos kazenskega postopka na podlagi Uredbe (EU) 2024/3011 Evropskega parlamenta in Sveta⁶⁵ ne bi bil mogoč ali ne bi prispeval k učinkovitemu in pravilnemu izvajanju sodne oblasti. Odreditveni organ lahko upošteva tudi interese žrtve, vključno z njenimi posebnimi potrebami po zaščiti v skladu s členom 23 Direktive 2012/29/EU. Poleg tega lahko odreditveni organ preuči resnost ali naravo kaznivega dejanja ali zapletenost postopka, da presodi, ali bi bil ENUD v določenem primeru ustrezen.

- (53) Razlogi za zavrnitev izvršitve čezmejnih ukrepov bi morali ostati omejeni in ne bi smeli ogroziti učinkovitosti pravosodnega sodelovanja. Odreditveni organ in izvršitveni organ bi morala tesno sodelovati in se med seboj posvetovati, preden sprejmeta odločitev o nepriznanju ali neizvršitvi EPN ali ENUD.
- (54) V okviru ENUD bi moral imeti izvršitveni organ možnost, da na podlagi individualne presoje zavrne izvršitev v izjemnih primerih, kadar bi izvršitev ENUD nesorazmerno obremenila njegov pravosodni sistem, kar bi lahko neupravičeno zavlačevalo, oviralo ali onemogočilo ustrezno izvajanje njegove sodne oblasti, in kadar takih posledic ni mogoče ublažiti s sodelovanjem in posebnimi praktičnimi dogovori z odreditvenim organom.
- (55) Zaslišanja na daljavo bi moralo urejati pravo države izdajateljice. Odreditveni organ in izvršitveni organ bi se morala dogovoriti o praktičnih ureditvah za izvršitev ENUD. Potrebna je jasna razdelitev odgovornosti med tema organoma, da se zagotovi pravilen potek zaslišanja, pravna varnost in učinkovito uveljavljanje procesnih pravic zadevne osebe. Izvršitveni organ bi moral olajšati praktično organizacijo zaslišanja na svojem ozemlju in zagotoviti, da lahko zadevna oseba uveljavlja svoje pravice v okviru izvrševanja ENUD. Odreditveni organ bi moral ostati odgovoren za vodenje postopka ter za zagotavljanje učinkovite udeležbe in uveljavljanja ustreznih pravic zadevne osebe v skladu s pravom države izdajateljice. Odreditveni organ lahko od izvršitvenega organa zahteva, da pri izvrševanju ENUD ravna v skladu z nekaterimi formalnostmi in postopki, kot so posebne zahteve, da se oseba povabi na zaslišanje oziroma zaslišanja na daljavo ali da se zadevni osebi zagotovijo informacije, ki se izrecno zahtevajo v skladu s pravom države izdajateljice.
- (56) Da bi zagotovili pravno varnost in se izognili nepotrebnim motnjam v kazenskem postopku, bi moralo posledice neudeležbe zadevne osebe na zaslišanju na daljavo, potem ko so jo organi države izvršiteljice ustrezno povabili, urejati pravo države izdajateljice kot v notranjem primeru. Odvisno od okoliščin primera lahko take posledice vključujejo preložitev zaslišanja, umik ENUD ali nadaljevanje postopka v skladu z veljavnimi postopkovnimi pravili države izdajateljice. Uporaba takih pravil bi morala biti še naprej skladna s pravom Unije in temeljnimi pravicami, zlasti s pravico osumljencev in obdolžencev do navzočnosti na sojenju, kot je določena v Direktivi (EU) 2016/343.
- (57) Izvršitveni organ bi moral pripraviti zapisnike in evidentirati ustrezne elemente v zvezi z izvrševanjem ENUD, da se zagotovijo obveščanje javnosti, preglednost, odgovornost in, kadar je ustrezno, uporaba pravnih sredstev. Take evidence se po posredovanju odreditvenemu organu vključijo v nacionalni spis.

⁶⁵ Uredba (EU) 2024/3011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2024 o prenosu postopkov v kazenskih zadevah (UL L, 2024/3011, 18.12.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/3011/oj>).

- (58) Da se zaščitita poštenost kazenskega postopka in učinkovito uveljavljanje pravic osumljenca ali obdolženca, ki ga zadeva ENUD, bi moral odreditveni organ zagotoviti, da ga v državi izdajateljici zastopa pooblaščen odvetnik, ki je fizično navzoč na obravnavi oziroma obravnavah. Fizična navzočnost odvetnika v sodni dvorani je bistvena za zagotovitev, da lahko zadevni osumljenec ali obdolženec učinkovito uveljavlja procesne pravice, ki so zagotovljene na podlagi prava države izdajateljice in prava Unije. Žrtve kaznivih dejanj bi morale biti zastopane v skladu z ustreznimi določbami nacionalnega prava in prava Unije. Na voljo bi morale biti ustrezne tehnične in praktične ureditve, da se omogoči varna, zaupna in učinkovita komunikacija med odvetnikom, prisotnim v državi izdajateljici, in zadevno osebo, ki se obravnave oziroma obravnav udeleži na daljavo.
- (59) Da bi se izognili tveganju sekundarne in ponovne viktimizacije žrtev kaznivih dejanj, bi bilo treba vsa zaslišanja, povezana z ENUD, izvesti na način, ki upošteva individualne potrebe žrtev. Žrtve imajo pravico do čustvene podpore v skladu z Direktivo 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta. V ta namen bi moral izvršitveni organ zagotoviti, da je dostop do te podpore zagotovljen ves čas izvrševanja ENUD. Organe ali službe, odgovorne za zagotavljanje take podpore, bi morale določiti države članice.
- (60) Udeležba na daljavo na obravnavi pred kazenskim sodiščem na podlagi ENUD ne bi smela na noben način znižati ravni zaščite, ki se zagotavlja osebam, vpletenim v kazenski postopek, in bi morala ustrezno upoštevati potrebo po ohranitvi poštenosti postopka, enakosti orožij in učinkovitega uveljavljanja pravice do obrambe. Take osebe bi morale imeti možnost učinkovitega uveljavljanja svojih procesnih pravic, ki se uporabljajo v kazenskih postopkih na podlagi prava Unije ter nacionalnega prava države izdajateljice in države izvršiteljice, v skladu z ureditvami iz naslova III te direktive, ne glede na to, ali gre za fizično udeležbo ali udeležbo na daljavo.
- (61) Učinkovito uveljavljanje procesnih pravic v okviru udeležbe na daljavo ne bi smelo biti omejeno na izvedbo in trajanje samega zaslišanja oziroma zaslišanj. Osebam, ki se postopka udeležijo na daljavo, bi morale biti omogočeno, da uveljavljajo vse pravice v postopku, na katerega se nanaša ENUD, kot so vložitev zahtev za pripravo na zaslišanje oziroma zaslišanja, dostop do spisa zadeve in vse druge procesne pravice, ki jih imajo na podlagi prava Unije in prava države izdajateljice, pod pogoji, ki so, kolikor je to mogoče, enakovredni tistim, ki se uporabljajo v primeru fizične udeležbe.
- (62) Osebe, ki so privolile v udeležbo na daljavo ali so zanjo zaprosile, bi morale ohraniti možnost, da se po želji vrnejo k fizični udeležbi, da se jim v celoti zagotovi pravica do fizične navzočnosti na sojenju. V teh primerih bi bilo treba ENUD umakniti.
- (63) Osebe, ki jih zadeva ENUD, bi morale imeti dostop do učinkovitih pravnih sredstev v skladu s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, tako v državi izdajateljici kot v državi izvršiteljici, kadar izdaja, priznanje ali izvršitev tega ENUD negativno vpliva na njihove pravice. Poleg tega bi moral biti, kadar se ENUD izda brez privolitve zadevne osebe, na voljo učinkovit sodni nadzor odločitve o izdaji ENUD, da se preveri skladnost s pogoji in zaščitnimi ukrepi iz naslova III te direktive.
- (64) Poštenost postopka, na katerega se nanaša ENUD, je tesno povezana z zanesljivostjo in učinkovitostjo tehničnih in praktičnih pogojev, pod katerimi poteka. Prekinitev komunikacije s sodno dvorano in druge tehnične napake, tudi v zvezi z zaupnostjo ali učinkovitostjo komunikacije med odvetnikom in zadevno osebo, lahko negativno vplivajo na učinkovito uveljavljanje procesnih pravic in poštenost postopka. Zato bi morala imeti zadevna oseba možnost, da taka vprašanja predloži odreditvenemu

organu ali pristojnim organom države izvršiteljice, ki bi morali na tej podlagi obvestiti odreditveni organ. Odreditveni organ mora odrediti ustrezne popravne ukrepe, kadar je to potrebno, vključno s prekinitvijo, preložitvijo ali ponovitvijo zadevne obravnave.

- (65) Kadar se je osumljenec ali obdolženec svojega sojenja udeležil na daljavo na podlagi ENUD in mu je bila v tem postopku izrečena obsodba, s katero mu je bila naložena zaporna kazen, varnostni ukrep odvzema prostosti ali ukrep odvzema ali kakršna koli denarna kazen ali drug nadzorni ukrep, je pomembno zagotoviti kontinuiteto in učinkovito sodelovanje prek razpoložljivih instrumentov pravosodnega sodelovanja, kot je ustrezno. Ti vključujejo zlasti Okvirni sklep 2002/584/PNZ v zvezi s predajo zaradi izvršitve kazenske sankcije, Okvirni sklep Sveta 2008/909/PNZ⁶⁶ v zvezi s priznavanjem pravnomočne sodbe zoper osebo v državi izvršiteljici in prevzemom kazenske sankcije ter Uredbo (EU) 2018/1805 Evropskega parlamenta in Sveta⁶⁷ v zvezi s priznavanjem sklepov o odvzemu. V takih primerih bi morali biti država izdajateljica in država izvršiteljica v tesnem stiku, da se zagotovi, da se v posameznem primeru sprejmejo potrebni začasni ukrepi do prejema in izvršitve zaprosil za pravosodno sodelovanje po izreku kazni. V primerih, ko namerava država izdajateljica izdati evropski nalog za prijetje, bi morala imeti država izvršiteljica možnost, da v skladu s svojim nacionalnim pravom sprejme ustreznečasne ukrepe do prejema in izvršitve evropskega naloga za prijetje. Taki ukrepi bi morali ostati sorazmerni in strogo omejeni na to, kar je potrebno za zagotovitev, da zadevna oseba ostane na njenem ozemlju za učinkovito izvrševanje pravnomočne sodbe.
- (66) Za pravilno uporabo te direktive je potrebna komunikacija med pristojnimi organi. Spodbujati bi jih bilo treba, da se po potrebi medsebojno posvetujejo, da se olajša nemotena in učinkovita uporaba te direktive, bodisi neposredno bodisi, kadar je ustrezno, prek Agencije Evropske unije za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah (Eurojust), ustanovljene z Uredbo (EU) 2018/1727 Evropskega parlamenta in Sveta⁶⁸, ali Evropske pravosodne mreže, ki jo ureja Sklep Sveta 2008/976/PNZ⁶⁹. Pristojne organe se tudi spodbuja, naj, kadar je ustrezno, Eurojust zaprosijo za prevzem usklajevalne vloge v okviru njegovih pristojnosti, da se podprejo in uskladijo čezmejni preiskovalni ukrepi za zbiranje dokazov, zlasti nadzorovanje pošilk, čezmejni nadzor, tajne preiskave ali prestrezanje telekomunikacij, glede na posebne izzive pri usklajevanju, ki jih prinašajo taki ukrepi, in strokovno znanje, ki ga lahko v zvezi s tem prispeva Eurojust. Pristojni organi lahko Eurojust zaprosijo tudi, naj olajša posredovanje EPN, ENUD ali uradnih obvestil in zahtev za soglasje za uporabo predhodno izmenjanih informacij kot dokazov.
- (67) Da bi zagotovili hitro, neposredno, interoperabilno, zanesljivo in varno izmenjavo podatkov, nadgradili dosedanje naložbe in zagotovili skladnost z drugimi akti Unije, bi morala komunikacija na podlagi te direktive med organi praviloma potekati prek

⁶⁶ Okvirni sklep Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji ([UL L 327, 5.12.2008, str. 27](http://data.europa.eu/eli/dec/2008/909/oj), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2008/909/oj>).

⁶⁷ Uredba (EU) 2018/1805 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018 o vzajemnem priznavanju sklepov o začasnem zavarovanju in sklepov o odvzemu ([UL L 303, 28.11.2018, str. 1](http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1805/oj), ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1805/oj>).

⁶⁸ Uredba (EU) 2018/1727 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018 o Agenciji Evropske unije za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah (Eurojust) ter nadomestitvi in razveljavitvi Sklepa Sveta 2002/187/PNZ ([UL L 295, 21.11.2018, str. 138](http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1727/oj), ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1727/oj>).

⁶⁹ Sklep Sveta 2008/976/PNZ z dne 16. decembra 2008 o Evropski pravosodni mreži ([UL L 348, 24.12.2008, str. 130](http://data.europa.eu/eli/dec/2008/976/oj), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2008/976/oj>).

decentraliziranega sistema IT, vzpostavljenega z Uredbo (EU) 2023/2844. Zlasti bi bilo treba ta decentralizirani sistem IT praviloma uporabljati za izmenjavo obrazcev EPN in ENUD ter vso drugo uradno komunikacijo med organi na podlagi te direktive.

- (68) Kadar ta direktiva v zvezi z določenim komuniciranjem določa, da lahko komuniciranje poteka s „katerimi koli sredstvi“ ali „katerimi koli ustreznimi sredstvi“, bi morali imeti organi diskrecijsko pravico glede načina komuniciranja, ki ga bodo uporabili. Take določbe bi bilo treba razumeti kot opredelitev primerov, v katerih uporaba decentraliziranega sistema IT morda ni primerna na podlagi Uredbe (EU) 2023/2844. V teh primerih bi morali imeti organi možnost, da uporabijo druga komunikacijska sredstva, če izmenjava informacij poteka na varen in zanesljiv način v skladu z navedeno uredbo.
- (69) Da bi zmanjšali upravno breme za pristojne organe in zagotovili popolnejše, zanesljivejše, doslednejše in pravočasnejše statistično poročanje, bi morala referenčna izvedbena programska oprema, ki jo razvije Komisija, programsko zbirati statistične podatke, potrebne za spremljanje, take podatke pa bi bilo treba posredovati Komisiji. Kadar se države članice odločijo za uporabo nacionalnega sistema IT namesto referenčne izvedbene programske opreme, ki jo razvije Komisija, bi bil tak sistem lahko opremljen za programsko zbiranje navedenih podatkov, v tem primeru pa bi bilo treba te podatke poslati Komisiji. Konektor e-CODEX bi bil lahko opremljen tudi s funkcijo, ki omogoča pridobivanje ustreznih statističnih podatkov.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 35
⇒ novo

- (70) Kadar se v relevantnih mednarodnih instrumentih, kot so konvencije, sklenjene v okviru Sveta Evrope ⇒ ali v okviru Združenih narodov ⇐, sklicuje na medsebojno pomoč, bi se moralo razumeti, da ima ta direktiva med državami članicami, v katerih je ta direktiva zavezujoča, prednost pred zadevnimi konvencijami.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 14

- (71) Države članice se spodbuja, da ob podaji izjave o jezikovni ureditvi, poleg svojega(-ih) uradnega(-ih) jezika(-ov) vanjo vključijo vsaj še en jezik, ki se običajno uporablja v Uniji.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 36

- (72) Kategorije kaznivih dejanj iz Priloge ~~IXD~~ bi se morale razlagati v skladu z njihovo razlago v okviru že obstoječih pravnih instrumentov o vzajemnem priznavanju.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 37
(prilagojeno)

~~V skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitvenih dokumentih⁷⁰ se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o ukrepih za prenos priložile en ali več dokumentov, v katerih se pojasni razmerje med sestavnimi elementi direktive in ustrežajočimi deli nacionalnih instrumentov za prenos.~~

⁷⁰ ~~UL C 369, 17.12.2011, str. 14.~~

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 38
⇒ novo

- (73) Ker cilja te direktive, in sicer ~~vzajemnega priznavanja sklepov o pridobitvi dokazov~~, ⇒ postopkov za zbiranje dokazov v kazenskih zadevah in postopkov za udeležbo osumljenca, obdolženca ali žrtve kaznivega dejanja na daljavo na obravnavah pred kazenskim sodiščem iz druge države članice prek videokonference ali druge tehnologije za komunikacijo na daljavo, ⇐ države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se ta cilj zaradi obsega in učinkov predlaganega ukrepa lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje ~~navedenega cilja~~ ⇒ navedenih ciljev ⇐ .
-

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 39
⇒ novo

- (74) V tej direktivi so spoštovane temeljne pravice in upoštevana načela, ki jih priznavajo člen 6 PEU in Listina, zlasti v njenem naslovu VI, mednarodno pravo in mednarodni sporazumi, katerih pogodbenice so Unija ali vse države članice, vključno z Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ter ustave držav članic na njihovih zadevnih področjih uporabe. Ničesar v tej direktivi ni mogoče razlagati kot prepoved zavrnitve izvršitve EPN ⇒ ali ENUD ⇐, kadar zaradi objektivnih elementov obstajajo razlogi za sum, da je bil EPN ⇒ ali ENUD ⇐ izdan z namenom pregona ali kaznovanja osebe na podlagi njenega spola, rase ali narodnosti, vere, spolne usmerjenosti, državljanstva, jezika ali političnega prepričanja ali da bo oseba zaradi katerega od teh razlogov v slabšem položaju.
-

↓ novo

- (75) Obdelava osebnih podatkov na podlagi te direktive vključuje zbiranje, izmenjavo in nadaljnjo uporabo ter posredovanje ustreznih informacij in dokazov za cilje iz člena 82 PDEU. Zaradi doslednosti in učinkovitega varstva osebnih podatkov bi morala biti obdelava osebnih podatkov na podlagi te direktive skladna z Direktivo (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta⁷¹, razen če se obdelava osebnih podatkov izvaja v okviru postopkov iz člena 5, točki (b) in (c) ter v zvezi s takimi postopki točka (d), te direktive, kadar se lahko uporablja Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta⁷². Odreditveni organ, izvršitveni organ in druge organe, pristojne za izdajanje in prejemanje uradnih obvestil ali zahtev za soglasje za uporabo predhodno izmenjanih

⁷¹ Direktiva (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ (UL L 119, 4.5.2016, str. 89, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/680/oj>).

⁷² Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

informacij kot dokazov, bi bilo treba šteti za upravljavce v zvezi z obdelavo osebnih podatkov na podlagi Direktive (EU) 2016/680 in Uredbe (EU) 2016/679. Osrednji organi bi lahko zagotavljali upravno podporo navedenim pristojnim organom in bi jih bilo treba, kolikor obdelujejo osebne podatke v imenu teh upravljavcev, šteti za obdelovalce zadevnega upravljavca. Kar zadeva obdelavo osebnih podatkov s strani Eurojusta, bi se morala uporabljati Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta⁷³ ter posebna pravila o varstvu podatkov iz Uredbe (EU) 2018/1727. Kar zadeva obdelavo osebnih podatkov s strani Evropskega javnega tožilstva (EJT), ustanovljenega z Uredbo Sveta (EU) 2017/1939⁷⁴, bi se morala Uredba (EU) 2018/1725 uporabljati od datuma začetka veljavnosti sprememb Uredbe (EU) 2017/1939 ter posebnih pravil o varstvu podatkov iz navedene uredbe.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 40

~~Varstvo fizičnih oseb pri obdelavi osebnih podatkov je temeljna pravica. V skladu s členom 8(1) Listine in členom 16(1) PDEU ima vsakdo pravico do varstva osebnih podatkov, ki se nanašajo nanj.~~

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 41

~~Države članice bi morale pri uporabi te direktive zagotoviti pregledne politike v zvezi z obdelavo osebnih podatkov in uveljavljanje pravic posameznika do pravnih sredstev za varstvo njegovih osebnih podatkov.~~

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 42

~~Osebnih podatki, pridobljeni na podlagi te direktive, bi morali biti obdelani, le če je to nujno, in bi morali biti sorazmerni glede na namene, ki so združljivi s preprečevanjem, preiskovanjem, odkrivanjem in pregonom kaznivih dejanj ali izvrševanjem kazenskih sankcij ter izvajanjem pravice do obrambe. Dostop do informacij, ki vsebujejo osebne podatke, bi morale imeti le pooblaščen osebe, kar se lahko doseže s postopki preverjanja.~~

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 43

~~V skladu s členom 3 Protokola (št. 21) o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, je Združeno kraljestvo uradno izrazilo željo, da sodeluje pri sprejetju in uporabi te direktive.~~

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 44

~~V skladu s členom 1, 2 in 4a(1) Protokola (št. 21) o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, in brez poseganja v~~

⁷³ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39), ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>.

⁷⁴ Uredba Sveta (EU) 2017/1939 z dne 12. oktobra 2017 o izvajanju okrepljenega sodelovanja v zvezi z ustanovitvijo Evropskega javnega tožilstva (EJT) (UL L 283, 31.10.2017, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj>).

~~člen 4 navedenega protokola Irska ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.~~

↓ novo

- (76) [V skladu s členom 3 Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, je Irska [z dopisom z dne ...] podala uradno obvestilo, da želi sodelovati pri sprejetju in uporabi te direktive.] ALI [V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, in brez poseganja v člen 4 navedenega protokola Irska ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.]

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 45

- (77) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola ~~št. 22~~ o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.

↓ 2014/41/EU uvodna izjava 46
(prilagojeno)

- (78) ~~Evropski nadzornik za varstvo podatkov je 5. oktobra 2010⁷⁵ podal mnenje na podlagi člena 41(2) Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta⁷⁶ —~~ ☒ V skladu s členom 42(1) Uredbe (EU) 2018/1725 je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje podal [...] ☒.

↓ novo

- (79) Obveznost prenosa te direktive v nacionalno pravo bi morala biti omejena na tiste določbe, ki so bile v primerjavi s predhodno direktivo vsebinsko spremenjene. Obveznost prenosa nespremenjenih določb izhaja iz predhodne direktive.
- (80) Ta direktiva ne bi smela vplivati na obveznosti držav članic glede roka za prenos v nacionalno pravo direktive, ki je naveden v delu B Priloge X –

⁷⁵ ~~UL C 355, 29.12.2010, str. 1.~~

⁷⁶ ~~Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).~~

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

NASLOV I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

1. Ta direktiva določa pravila o:
 - (a) izdajanju, priznavanju in izvrševanju evropskih preiskovalnih nalogov (v nadaljnjem besedilu: EPN) za namene pridobivanja dokazov v kazenskih zadevah, vključno s pridobivanjem dokazov, s katerimi pristojni organi države izvršiteljice že razpolagajo;
 - (b) izdajanju nujnih uradnih obvestil za čezmejni nadzor in uradnih obvestil za čezmejne preiskovalne ukrepe, za katere ni potrebna tehnična pomoč druge države članice, vključno s pravico obveščene države članice do nasprotovanja;
 - (c) izdajanju zahtev za soglasje za uporabo informacij, ki so si jih predhodno izmenjali organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj ali so si jih na lastno pobudo izmenjali pravosodni organi, kot dokazov ter izdaji ali zavrnitvi takega soglasja in
 - (d) izdajanju, priznavanju in izvrševanju evropskih nalogov za udeležbo na daljavo (v nadaljnjem besedilu: ENUD), da se osumljenec, obdolženec ali žrtev kaznivega dejanja, ki ima status stranke v kazenskem postopku, udeleži ene ali več sodnih obravnav v kazenskem postopku na daljavo prek videokonference ali druge tehnologije za komunikacijo na daljavo iz druge države članice.
2. Ta direktiva ne spreminja obveznosti spoštovanja temeljnih pravic in pravnih načel, določenih v členu 6 PEU, vključno s pravico do obrambe in poštenega sojenja oseb v kazenskem postopku, nespremenjene pa ostanejo tudi kakršne koli tozadevne obveznosti pravosodnih organov.
3. Naslov III te direktive ne vpliva na pravico do navzočnosti na sojenju, kot je določena v členu 8(1) Direktive (EU) 2016/343, niti na druge pravne akte Unije s področja pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ali kazenskega procesnega prava.

Člen 2

Opredelitev pojmov

1. V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

↓ 2014/41/EU (prilagojeno)

⇒ novo

- (a) „država izdajateljica“ pomeni državo članico, v kateri je ~~EPN~~ izdan EPN ⇒ , ali državo članico, v kateri je izdan ENUD ⇐; ~~±~~
- (b) „država izvršiteljica“ pomeni državo članico, ki izvršuje EPN in v kateri se bo izvedel preiskovalni ukrep ⇒ , ali državo članico, ki izvršuje ENUD in v kateri se nahaja oseba, na katero se nanaša ENUD; ⇐
- (c) „odreditveni organ“ pomeni:
 - (i) sodnika, sodišče ☒ ali ☒ ~~preiskovalnega sodnika ali javnega tožilca~~, pristojnega v zadevnem primeru; ~~ali~~
 - (ii) ☒ javnega tožilca, pristojnega v zadevnem primeru: ☒

↓ novo

- v primeru EPN, kadar nacionalno pravo za zadevni preiskovalni ukrep zahteva predhodno odobritev sodnika, sodišča ali preiskovalnega sodnika in takšna odobritev ni bila pridobljena v skladu z nacionalnimi postopki, EPN pred posredovanjem izvršitvenemu organu potrdi sodnik, sodišče ali preiskovalni sodnik, ki preveri skladnost s pogoji za izdajo EPN iz te direktive, zlasti s pogoji iz člena 7(1);
- v primeru ENUD, slednjega pred posredovanjem izvršitvenemu organu potrdi sodnik, sodišče ali preiskovalni sodnik v državi izdajateljici, potem ko preveri njegovo skladnost s pogoji za izdajo ENUD iz te direktive;

↓ 2014/41/EU

⇒ novo

- (iii) ⇒ v primeru EPN, ⇐ kateri koli drug pristojni organ, ki ga določi država izdajateljica in deluje v posameznem primeru kot preiskovalni organ v kazenskem postopku, s pristojnostjo odreditve zbiranja dokazov v skladu z nacionalnim pravom. Poleg tega EPN, preden se ga pošlje izvršitvenemu organu in po preučitvi njegove skladnosti s pogoji za izdajo EPN iz te direktive, zlasti pogoji iz člena ~~7(1)~~, potrdi sodnik, sodišče, preiskovalni sodnik ali javni tožilec države izdajateljice. ⇒ Kadar nacionalno pravo za zadevni preiskovalni ukrep zahteva predhodno odobritev sodnika, sodišča ali preiskovalnega sodnika in

takšna odobritev ni bila pridobljena v skladu z nacionalnimi postopki, lahko potrditev izvede le sodnik, sodišče ali preiskovalni sodnik; ⇐
~~Kadar je EPN potrdil pravosodni organ, se lahko ta organ šteje tudi za odreditveni organ za namene predložitve EPN.~~

- (d) „izvršitveni organ“ pomeni organ, ki je pristojen za priznanje EPN in zagotovitev njegove izvršitve v skladu s to direktivo in postopki, ki se uporabljajo v podobnih notranjih primerih, ⇐ ter sodnika, sodišče ali preiskovalnega sodnika, ki je pristojen za priznanje ENUD in zagotovitev njegove izvršitve v skladu s to direktivo ⇐. Za take postopke se lahko zahteva odobritev sodišča v državi izvršiteljici, kadar ~~ee~~ to določa nacionalno pravo te države;=

↓ novo

- (e) „preiskovalna država članica“ pomeni državo članico, v kateri je izdano uradno obvestilo v skladu s členom 33 ali 34;
- (f) „obveščena država članica“ pomeni državo članico, ki prejme uradno obvestilo v skladu s členom 33 ali 34 in katere tehnična pomoč za izvedbo preiskovalnega ukrepa ni potrebna;
- (g) „telekomunikacije“ pomeni vsako komunikacijo, vključno z vsebino komunikacije in povezanimi podatki, ki se prenaša prek elektronskih komunikacijskih omrežij, kot so opredeljena v členu 2, točka 1, Direktive (EU) 2018/1972, ali elektronskih komunikacijskih storitev, kot so opredeljene v členu 2, točka 4, navedene direktive;
- (h) „decentralizirani sistem IT“ pomeni decentralizirani sistem informacijske tehnologije, kot je opredeljen v členu 2, točka 3, Uredbe (EU) 2023/2844.
2. Kadar je EPN potrdil pravosodni organ v skladu z odstavkom 1 ali kadar je ENUD potrdil sodnik, sodišče ali preiskovalni sodnik, se lahko ta organ šteje tudi za odreditveni organ za namene posredovanja EPN ali ENUD.

↓ 2014/41/EU (prilagojeno)
⇒ novo

⊠ NASLOV II ⊠

⊠ ČEZMEJNO SODELOVANJE ZA PRIDOBIVANJE DOKAZOV V KAZENSKIH ZADEVAH ⊠

POGLAVJE I

EVROPSKI PREISKOVALNI NALOG

Člen 3~~1~~

~~Evropski preiskovalni nalog~~ ⊠ EPN ⊠ in obveznost njegove izvršitve

1. ~~Evropski preiskovalni nalog (EPN) je sodna odločba, ki jo izda ali potrdi pravosodni organ države članice (v nadaljnjem besedilu: države izdajateljice) zaradi izvedbe enega ali več posebnih preiskovalnih ukrepov v drugi državi članici (v nadaljnjem besedilu: državi izvršiteljici) z namenom pridobitve dokazov v skladu s ☒ tem naslovom ter naslovi I, IV in V ☒ to direktive.~~ ⇒ Kadar je to nujno potrebno za izvršitev takih preiskovalnih ukrepov, lahko odreditveni organ zahteva tudi vročitev procesnih aktov zadevni osebi ⇐ .
- EPN se lahko izda tudi za pridobitev dokazov, ki jih pristojni organi države izvršiteljice že imajo.
2. Države članice izvršijo EPN na podlagi načela vzajemnega priznavanja in v skladu s ☒ tem naslovom ter naslovi I, IV in V ☒ to direktive.
3. Za izdajo EPN lahko v okviru veljavnih pravic do obrambe v skladu z nacionalnim kazenskim postopkom zaprosi osumljenec ali obdolženec ali odvetnik, ki nastopa v imenu osumljenca ali obdolženca.
4. ~~Ta direktiva ne spreminja obveznosti spoštovanja temeljnih pravic in pravnih načel, določenih v členu 6 PEU, vključno s pravico do obrambe oseb v kazenskem postopku, nespremenjene pa ostanejo tudi kakršne koli tozadevne obveznosti pravosodnih organov.~~

Člen 43

Področje uporabe EPN

EPN vključuje katere koli preiskovalne ukrepe, razen ustanovitve skupne preiskovalne skupine in zbiranja dokazov v okviru te skupine, ustanovljene v skladu s členom 13 Konvencije o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije⁷⁷ (v nadaljnjem besedilu: Konvencija) in Okvirnem sklepu Sveta 2002/465/PNZ⁷⁸, razen za namene uporabe člena 13(8) Konvencije in člena 1(8) Okvirnega sklepa.

↓ novo

EPN zajema tudi vročanje procesnih aktov zadevni osebi, kolikor je tako vročanje nujno potrebno za izvršitev preiskovalnega ukrepa, namenjenega pridobivanju dokazov, ki je bil zahtevan v EPN.

↓ 2014/41/EU (prilagojeno)

Člen 54

Vrste postopkov, za katere se lahko izda EPN

EPN se lahko izda:

⁷⁷ Konvencija o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije, ki jo je Svet pripravil v skladu s členom 34 Pogodbe o Evropski uniji (UL C 197, 12.7.2000, str. 3).

⁷⁸ Okvirni sklep Sveta 2002/465/PNZ z dne 13. junija 2002 o skupnih preiskovalnih enotah (UL L 162, 20.6.2002, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2002/465/oj).

- (a) v zvezi s kazenskimi postopki, ki jih sprožijo pravosodni organi ali so lahko sproženi pred njimi, v zvezi z dejanjem, ki je kaznivo po nacionalnem pravu države izdajateljice;
- (b) v postopkih, ki jih sprožijo upravni organi v zvezi z dejanji, ki se kaznujejo po nacionalnem pravu države izdajateljice, ker predstavljajo kršitve pravnih pravil, in kadar je zoper odločitev mogoče sprožiti postopek pred sodiščem, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve,
- (c) v postopkih, ki jih sprožijo pravosodni organi v zvezi z dejanji, ki se kaznujejo po nacionalnem pravu države izdajateljice, ker predstavljajo kršitve pravnih pravil, in kadar je zoper odločitev mogoče sprožiti postopek pred sodiščem, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve; ~~in~~
- (d) v zvezi s postopki iz točk (a), (b) in (c), ki se nanašajo na kazniva dejanja ali kršitve, za katere lahko pravna oseba odgovarja ali je lahko kaznovana v državi izdajateljici.

Člen 6

Vsebina in oblika EPN

1. Odreditveni organ izpolni in podpiše obrazec za EPN, določen v Prilogi ~~IA~~, ter potrdi točnost in pravilnost njegove vsebine.

EPN vsebuje zlasti naslednje informacije:

- (a) podatke o odreditvenem organu in, kadar je ustrezno, po potrebi potrditvenem organu;
- (b) namen EPN in razloge zanj;
- (c) potrebne informacije o zadevni(-ih) osebi(-ah), ki so na voljo;
- (d) opis kaznivega dejanja, ki je predmet preiskave ali postopka, in veljavnih določb kazenskega prava države izdajateljice;
- (e) opis zahtevanega(-ih) preiskovalnega(-ih) ukrepa(-ov) in dokazov, ki naj bodo pridobljeni; ~~in~~

↓ novo

- (f) kadar je ustrezno, potrditev, da je zahtevani(-e) preiskovalni(-e) ukrep(-e) odobril sodnik, sodišče ali preiskovalni sodnik, vključno z datumom in referenčno številko sklepa o odobritvi, razen kadar EPN izda ali potrdi sodnik, sodišče ali preiskovalni sodnik;
- (g) informacije o možnostih uporabe pravnih sredstev.

↓ 2014/41/EU

2. Vsaka država članica navede jezik(e) izmed uradnih jezikov institucij Unije, ki se lahko poleg uradnega(-ih) jezika(-ov) zadevne države članice uporabi(jo) pri izpolnjevanju ali prevodu EPN, če je ta država članica država izvršiteljica.

3. Pristojni organ države izdajateljice prevede EPN iz Priloge ~~IA~~ v uradni jezik države izvršiteljice oziroma kateri koli drug jezik, ki ga določi država izvršiteljica v skladu z odstavkom 2 tega člena.

↓ novo

4. Kadar odreditveni organ zahteva vročitev procesnih aktov, potrebnih za izvršitev preiskovalnega ukrepa, ki je bil zahtevan v EPN, in obstaja razlog za domnevo, da zadevna oseba ne razume jezika, v katerem je sestavljen akt, ki ga je treba vročiti, je treba takemu aktu priložiti prevod v jezik, ki ga naslovnik razume.

↓ 2014/41/EU

POGLAVJE II

POSTOPKI IN ZAŠČITNI UKREPI ZA DRŽAVO IZDAJATELJICO

Člen ~~76~~

Pogoji za izdajo in posredovanje EPN

1. Odreditveni organ lahko izda EPN le, kadar sta izpolnjena naslednja pogoja:
 - (a) izdaja EPN je nujna in sorazmerna za namene postopkov iz člena ~~54~~ ob upoštevanju pravic osumljenca ali obdolženca in
 - (b) preiskovalni ukrep(i), predviden(i) v EPN, bi lahko bil(i) pod istimi pogoji odrejen(i) tudi v podobnem notranjem primeru.
2. Odreditveni organ za vsak posamezen primer preveri, ali so pogoji iz odstavka 1 izpolnjeni.
3. Kadar izvršitveni organ upravičeno domneva, da pogoji iz odstavka 1 niso izpolnjeni, se lahko z odreditvenim organom posvetuje o pomembnosti izvršitve EPN. Po takem posvetovanju se lahko odreditveni organ odloči za umik EPN.

Člen ~~87~~

Posredovanje EPN

↓ 2023/2843 člen 11(2)

⇒ novo

1. Odreditveni organ posreduje EPN, ki je izpolnjen v skladu s členom ~~65~~, ⇒ neposredno ⇐ izvršitvenemu organu ⇒ ali, kadar je ustrezno, s sodelovanjem osrednjega organa iz člena 52. ⇐.

2. Vsa ~~nadaljnja~~ ☒ druga ☒ uradna sporočila se izmenjujejo neposredno med odreditvenim in izvršitvenim organom ⇒ ali, kadar je ustrezno, s sodelovanjem osrednjega organa iz člena 52 ⇐ .
3. ~~5.~~ ☒ ☒ Kadar ☒ izvršitveni organ ni znan, odreditveni organ opravi vse potrebne poizvedbe, med drugim tudi prek kontaktnih točk Evropske pravosodne mreže ☒ v skladu s Sklepom 2008/976/PNZ ☒, da bi pridobil informacije od države izvršiteljice.
- ~~4. Odreditveni organ lahko EPN posreduje prek telekomunikacijskega sistema Evropske pravosodne mreže, kakor je bila vzpostavljena s Skupnim ukrepom Sveta 98/428/PNZ⁷⁹.~~
- ~~46.~~ Kadar ☒ organ v državi izvršiteljici, ki prejme EPN, ni pristojen za priznanje EPN ali za sprejetje potrebnih ukrepov za njegovo izvršitev, EPN po uradni dolžnosti posreduje izvršitvenemu organu in o tem obvesti odreditveni organ.
- ~~57.~~ Vse težave v zvezi s posredovanjem ali pristnostjo ~~kakršnega~~ katerega koli dokumenta, potrebnega za izvršitev EPN, se rešujejo z neposrednimi stiki med sodelujočim odreditvenim in izvršitvenim organom ali po potrebi s sodelovanjem osrednjih organov držav članic.

Člen 98

EPN, povezan s predhodnim EPN

1. Kadar ☒ odreditveni organ izda EPN, ki dopolnjuje predhodni EPN, to navede v EPN.
2. ☒ ☒ Kadar ☒ odreditveni organ v skladu s členom ~~109~~(4) pomaga pri izvršitvi EPN v državi izvršiteljici, lahko EPN, ki dopolnjuje predhodni EPN v času prisotnosti v ~~navedeni~~ državi ☒ izvršiteljici ☒ naslovi neposredno na izvršitveni organ, brez poseganja v uradna obvestila iz ~~točke (e)~~ člena ~~5833~~(1), točka (c).
3. EPN, ki dopolnjuje prehodni EPN, se potrdi v skladu s prvim pododstavkom člena ~~65~~(1) oziroma, kadar je ustrezno, po potrebi v skladu s ~~točko (e)~~ členom ~~2~~ ⇒ 2(1), točka (c) ⇐ .

POGLAVJE III

POSTOPKI IN ZAŠČITNI UKREPI ZA DRŽAVO IZVRŠITELJICO

Člen 109

Priznavanje in izvrševanje

⁷⁹ ~~Skupni ukrep z dne 29. junija 1998 Sveta na podlagi člena K.3 Pogodbe o Evropski uniji o vzpostavitvi Evropske pravosodne mreže (UL L 191, 7.7. 1998, str. 4)~~

1. Izvršitveni organ brez kakršne koli nadaljnje formalnosti prizna EPN, posredovan v skladu ☒ z veljavnimi določbami ☒ te direktive ~~s to direktivo~~, in poskrbi za njegovo izvršitev na enak način in pod enakimi pogoji, kot če bi zadevni preiskovalni ukrep odredil organ države izvršiteljice, razen če se ta organ ne odloči, da se bo skliceval na enega od razlogov za nepriznanje ali neizvršitev ali na enega od razlogov za odložitev iz tega ☒ naslova ☒ ~~direktive~~.
2. Izvršitveni organ izpolni formalnosti in postopke, ki jih izrecno navede odreditveni organ, razen če ni v tem ☒ naslovu ☒ ~~direktivi~~ določeno drugače in pod pogojem, da takšne formalnosti in postopki niso v nasprotju s temeljnimi pravnimi načeli države izvršiteljice.
3. Ko izvršitveni organ prejme EPN, ki ga ni izdal odreditveni organ, kakor je določeno v ~~točki (e) člena 2~~ ⇒ členu 2(1), točka (c) ⇐, izvršitveni organ vrne EPN državi izdajateljici.
4. Odreditveni organ lahko zahteva, da eden ali več organov države izdajateljice pomaga pristojnim organom države izvršiteljice pri izvršitvi EPN, kolikor bi imenovani organi države izdajateljice lahko pomagali pri izvrševanju preiskovalnega(-ih) ukrepa(-ov), predvidenega(-ih) v EPN, v podobnem notranjem primeru. Izvršitveni organ izpolni to zahtevo, če takšno sodelovanje ni v nasprotju s temeljnimi pravnimi načeli države izvršiteljice oziroma ne škodi njenim bistvenim nacionalnim varnostnim interesom.
5. Organe države izdajateljice, prisotne v državi izvršiteljici, med izvrševanjem EPN zavezuje pravo države izvršiteljice. Na ozemlju države izvršiteljice nimajo nikakršnih pooblastil za pregon preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj, razen če ni izvrševanje takšnih pooblastil na ozemlju države izvršiteljice skladno s pravom države izvršiteljice in poteka v obsegu, dogovorjenem med odreditvenim in izvršitvenim organom.
6. Odreditveni in izvršitveni organ se lahko med seboj posvetujeta na kakršen koli ustrezen način, da se omogoči učinkovitejša uporaba tega člena.

Člen ~~11~~40

Uporaba druge vrste preiskovalnega ukrepa

1. Izvršitveni organ, kadar koli je to mogoče, uporabi preiskovalni ukrep, ki ni določen v EPN, če:
 - (a) preiskovalni ukrep, predviden v EPN, ne obstaja v pravu države izvršiteljice ali
 - (b) preiskovalni ukrep, predviden v EPN, v podobnem notranjem primeru ne bi bil na voljo.
2. Brez poseganja v člen ~~12~~41, se odstavek 1 ne uporablja za naslednje preiskovalne ukrepe, ki morajo biti vedno na voljo na podlagi prava države izvršiteljice:
 - (a) pridobitev informacij ali dokazov, ki jih izvršitveni organ že ima in bi jih v skladu s pravom države izvršiteljice lahko pridobil v okviru kazenskih postopkov ali za namene EPN;
 - (b) pridobitev informacij iz podatkovnih zbirk policije ali pravosodnih organov, ki so neposredno na voljo izvršitvenemu organu v okviru kazenskih postopkov;
 - (c) zaslišanje priče, izvedenca, žrtve, osumljenca, obdolženca ali tretje osebe na ozemlju države izvršiteljice;

- (d) kakršen koli neomejitveni preiskovalni ukrep, kot je opredeljen v skladu s pravom države izvršiteljice;
 - (e) identifikacija oseb, ki so naročniki in imajo določeno telefonsko številko ali naslov IP.
3. Izvršitveni organ lahko uporabi tudi preiskovalni ukrep, poleg tistega, ki je predviden v EPN, kadar bi preiskovalni ukrep, ki ga je izbral izvršitveni organ, dosegel isti rezultat na manj intruziven način kot preiskovalni ukrep, predviden v EPN.
 4. Če se izvršitveni organ odloči uporabiti možnost iz odstavkov 1 in 3, o tem najprej obvesti odreditveni organ, ki se lahko odloči umakniti ali dopolniti EPN.
 5. Kadar v skladu z odstavkom 1 preiskovalni ukrep, predviden v EPN, v pravu države izvršiteljice ne obstaja ali ne bi bil na voljo v podobnem notranjem primeru in ni nobenega drugega preiskovalnega ukrepa, s katerim bi dosegli enak rezultat kot z zahtevanim preiskovalnim ukrepom, izvršitveni organ uradno obvesti odreditveni organ, da zahtevane pomoči ni bilo mogoče zagotoviti.

Člen ~~1244~~

Razlogi za nepriznanje ali neizvršitev

1. Brez poseganja v člen $\Rightarrow$ 1(2) $\Leftarrow$ ~~1(4)~~ se lahko priznanje ali izvršitev EPN v državi izvršiteljici zavrne, če:
 - (a) v skladu s pravom države izvršiteljice obstaja imuniteta ali privilegij, ki onemogoča izvršitev EPN, oziroma obstajajo pravila o določitvi in omejitvi kazenske odgovornosti v zvezi s svobodo tiska in svobodo izražanja v drugih medijih, ki onemogočajo izvršitev EPN;
 - (b) bi v posameznem primeru izvršitev EPN škodila bistvenim nacionalnim varnostnim interesom, ogrožala vir informacij ali bi bilo treba zaradi nje uporabiti tajne podatke v zvezi z določenimi obveščevalnimi dejavnostmi;
 - (c) je bil EPN izdan v postopkih iz člena 54. točki (b) in (c), ter preiskovalni ukrep ne bi bil odobren v podobnem notranjem primeru v skladu s pravom države izvršiteljice;
 - (d) bi bila izvršitev EPN v nasprotju z načelom *ne bis in idem*;
 - (e) EPN zadeva kaznivo dejanje, ki naj bi bilo storjeno zunaj ozemlja države izdajateljice in v celoti ali delno na ozemlju države izvršiteljice, in ravnanje, zaradi katerega je bil izdan EPN, ni kaznivo dejanje v državi izvršiteljici;
 - (f) je mogoče utemeljeno domnevati, da bi bila izvršitev preiskovalnega ukrepa, predvidenega v EPN, nezdržljiva z obveznostmi države izvršiteljice v skladu s členom 6 PEU in ~~z~~ Listino;
 - (g) ravnanje, za katero je bil izdan EPN, ni kaznivo dejanje v skladu s pravom države izvršiteljice, razen če zadeva kaznivo dejanje, ki je navedeno na seznamu vrst kaznivih dejanj iz Priloge ~~IXD~~, kot je odreditveni organ navedel v EPN, če se v državi izdajateljici to dejanje kaznuje z najvišjo zagroženo zaporno kaznijo ali varnostnim ukrepom odvzema prostosti najmanj treh let, ali
 - (h) je uporaba preiskovalnega ukrepa, predvidenega v EPN, v skladu s pravom države izvršiteljice omejena na seznam ali vrsto kaznivih dejanj ali na kazniva

dejanja, za katera je zagrožena določena najmilejša kazenska sankcija, ki ne vključujejo kaznivega dejanja, zajetega v EPN.

2. ~~Točki (g) in (h) o~~ Odstavek 1, točki (g) in (h), se ne uporabljata za preiskovalne ukrepe iz člena ~~1140~~(2).
3. Kadar EPN zadeva kazniva dejanja v povezavi z davki ali drugimi dajatvami, carinami in deviznim poslovanjem, izvršitveni organ priznanja ali izvršitve ne sme zavrniti iz razloga, da pravo države izvršiteljice ne odmerja istih vrst davkov ali dajatev ali da ne vsebuje enakih predpisov glede davkov, dajatev, carin in deviznega poslovanja kot pravo države izdajateljice.
4. V primerih iz odstavka 1, točke (a), (b), (d), (e) in (f), ~~odstavka 1~~ se izvršitveni organ pred odločitvijo o popolnem ali delnem nepriznanju ali neizvršitvi EPN posvetuje z odreditvenim organom na kakršen koli ustrezen način in po potrebi zaprosi odreditveni organ za posredovanje potrebnih informacij brez odlašanja.
5. V primeru iz ~~točke (a)~~ odstavka 1, točka (a), in kadar ~~če~~ je za odvzem privilegija ali imunitete pooblaščen organ v državi izvršiteljici, ga izvršitveni organ zaprosi za takojšnji odvzem. Kadar ~~če~~ je za odvzem privilegija ~~ali~~ imunitete pooblaščen organ neke druge države članice ali mednarodna organizacija, odreditveni organ zaprosi za odvzem zadevni organ.

Člen ~~1342~~

Roki za priznanje ali izvršitev

1. Odločitev o priznanju ali izvršitvi ☒ EPN ☒ se sprejme, preiskovalni ukrep pa se izvede enako hitro in enako prednostno kot v podobnem notranjem primeru, v vsakem primeru pa v rokih, določenih v tem členu.
- ~~2. Kadar je odreditveni organ v EPN navedel, da so zaradi postopkovnih rokov, teže kaznivega dejanja ali drugih zelo nujnih okoliščin potrebni krajši roki, kot so določeni v tem členu, ali v primeru, če je odreditveni organ v EPN navedel, da je treba preiskovalni ukrep izvesti na določen datum, izvršitveni organ to zahtevo v največji možni meri upošteva.~~
2. ~~3.~~ ⇒ Kadar nujnost ni navedena, ☒ izvršitveni organ:
 - (a) sprejme odločitev o priznanju ali izvršitvi EPN čim prej in, brez poseganja v ~~odstavek 5~~, najpozneje pa 30 dni po tem, ko je pristojni izvršitveni organ prejel EPN;

↓ 2014/41/EU

⇒ novo

- ⇒ (b) brez odlašanja in najpozneje v 90 dneh po sprejetju odločitve iz točke (a) izvede preiskovalni ukrep, ~~4~~ če ni razlogov za odložitev na podlagi člena 15 ali če država izvršiteljica še ne razpolaga z dokazi, na katere se nanaša preiskovalni ukrep, zajet v EPN, ~~izvršitveni organ izvede preiskovalni ukrep brez odlašanja in, brez poseganja v odstavek 5, najpozneje v 90 dneh po sprejetju odločitve iz odstavka 3.~~

↓ novo

3. Kadar je odreditveni organ v EPN navedel, da so zaradi postopkovnih rokov, teže kaznivega dejanja ali drugih zelo nujnih okoliščin potrebni krajši roki, kot so določeni v tem členu, ali kadar je odreditveni organ v EPN navedel, da je treba preiskovalni ukrep izvesti na določen datum, izvršitveni organ to zahtevo obravnava prednostno in jo pri izvršitvi preiskovalnega ukrepa upošteva v največji možni meri.
4. Kadar se EPN nanaša na ukrepe iz člena 28, ki zahtevajo zbiranje dokazov v realnem času, nepretrgano in v določenem obdobju, prestrezanje telekomunikacij iz člena 31 ali čezmejni nadzor iz člena 30, izvršitveni organ:
- (a) zahtevo obravnava kot nujno;
 - (b) nemudoma sprejme odločitev o priznanju ali izvršitvi;
 - (c) dovoli začasno izvršitev ukrepa do sprejetja odločitve o priznanju ali izvršitvi EPN, kadar je to potrebno za zagotovitev učinkovitosti ukrepa.
5. Začasna izvršitev ukrepa iz odstavka 4, točka (c), preneha, kadar se priznanje ali izvršitev EPN zavrne. Pridobljeno gradivo se lahko uporabi le, kadar je to nujno potrebno za preprečitev neposredne in resne grožnje javni varnosti. Izvršitveni organ se obvesti o vsaki taki uporabi in razlogih zanj.
-

↓ 2014/41/EU (prilagojeno)

⇒ novo

6. ~~5.~~ ~~Če~~ ~~☒~~ Kadar ~~☒~~ pristojni izvršitveni organ v posameznem primeru ne more upoštevati roka iz odstavka ~~3~~ ⇒ 2, točka (a), ~~☒~~ ali ⇒ krajšega roka ali ~~☒~~ posebnega roka iz odstavka ⇒ 3 ~~☒~~ ~~2~~, o tem brez odlašanja na kakršen koli način obvesti pristojni organ države izdajateljice ter navede razloge za zamudo in predvideni čas, potreben za sprejem odločitve. V takšnem primeru se rok iz odstavka ~~3~~ ⇒ 2, točka (a), ~~☒~~ lahko podaljša za največ 30 dni.
7. ~~6.~~ ~~Če~~ ~~☒~~ Kadar ~~☒~~ pristojni izvršitveni organ v posameznem primeru ne more upoštevati roka iz odstavka ~~4~~ ⇒ 2, točka (b), ~~☒~~, o tem brez odlašanja na kakršen koli način obvesti pristojni organ države izdajateljice in navede razloge za zamudo ter se posvetuje z odreditvenim organom o ustreznem roku za izvršitev preiskovalnega ukrepa.
-

↓ novo

8. Kadar se izvršitev EPN odloži zaradi privilegija ali imunitete po nacionalnem pravu države izvršiteljice, začnejo roki iz odstavkov 1 do 4 teči šele na dan, ko je izvršitveni organ obveščen o odvzemu privilegija ali imunitete.
-

↓ 2014/41/EU (prilagojeno)

Člen ~~1413~~

Posredovanje dokazov

1. Izvršitveni organ brez nepotrebnega odlašanja državi izdajateljici posreduje pridobljene dokaze ali dokaze, s katerimi že razpolagajo pristojni organi države izvršiteljice in so bili pridobljeni z izvršitvijo EPN.

Kadar se v EPN zahteva takojšnje posredovanje in to omogoča pravo države izvršiteljice, se dokazi takoj posredujejo pristojnim organom države izdajateljice, ki sodelujejo pri izvršitvi EPN v skladu s členom 109(4).

2. Posredovanje dokazov se lahko odloži do sprejetja odločitve glede pravnega sredstva, razen če ni v EPN navedenih zadostnih razlogov, da je takojšnje posredovanje bistvenega pomena za ustrezno izvedbo preiskave ali za zavarovanje pravic posameznika. Posredovanje dokazov se odloži, ~~če~~ ☒ kadar ☐ bi povzročilo hudo in nepopravljivo škodo zadevni osebi.
3. Izvršitveni organ pri posredovanju pridobljenih dokazov navede, ali jih je treba vrniti državi izvršiteljici, takoj ko navedeni dokazi v državi izdajateljici niso več potrebni.
4. Kadar ~~Če~~ so zadevni predmeti, dokumenti ali podatki pomembni tudi v drugih postopkih, lahko izvršitveni organ na izrecno zahtevo in po posvetovanju z odreditvenim organom začasno posreduje te dokaze, pod pogojem, da bodo vrnjeni državi izvršiteljici takoj, ko ne bodo več potrebni v državi izdajateljici, ali ob katerem koli drugem času ali priložnosti, o katerem/-i se dogovorita pristojna organa.

↓ novo

5. Kadar je ustrezno, izvršitveni organ navede, ali za uporabo takih dokazov veljajo pogoji iz člena 21.

↓ 2014/41/EU

Člen 15

Razlogi za odložitev priznanja ali izvršitve

1. Priznanje ali izvršitev EPN v državi izvršiteljici se lahko odloži, kadar:
 - (a) bi njegova izvršitev lahko ogrožala potek kazenske preiskave ali pregona, in sicer tako dolgo, kot država izvršiteljica šteje za razumno;
 - (b) se zadevni predmeti, dokumenti ali podatki že uporabljajo v drugih postopkih, in sicer dokler se za ta namen ne potrebujejo več.

↓ 2023/2843 člen 11(3)

2. Takoj ko ni več razlogov za odlog, izvršitveni organ nemudoma sprejme ukrepe, potrebne za izvršitev EPN, in o tem obvesti odreditveni organ.

↓ 2014/41/EU (prilagojeno)
⇒ novo

Člen 16

Obveznost obveščanja

1. ~~Pristojni~~ ~~o~~ Organ države izvršiteljice, ki prejme EPN, brez odlašanja oziroma v vsakem primeru najpozneje teden dni po prejemu EPN potrdi prejem EPN, tako da izpolni in pošlje obrazec iz Priloge ~~II~~B.

Kadar je bil v skladu s členom ~~7(3)~~ $\Rightarrow$ 52 $\Leftarrow$ imenovan osrednji organ, ~~ta~~ obveznost $\boxtimes$ iz prvega pododstavka $\boxtimes$ velja tako za osrednji organ $\boxtimes$ države izvršiteljice $\boxtimes$ kot izvršitveni organ, ki prek $\boxtimes$ takega $\boxtimes$ osrednjega organa prejme EPN.

V primerih iz člena ~~7(6)~~8(4) ~~ta~~ obveznost $\boxtimes$ iz prvega pododstavka $\boxtimes$ velja tako za ~~pristojni~~ organ, ki prvi prejme EPN, kot za izvršitveni organ, ki mu je nalog na koncu posredovan.

↓ 2023/2843 člen 11(4), točka (a)
 $\Rightarrow$ novo

2. Izvršitveni organ brez poseganja v člen ~~11(4)~~11(4) in (5) odreditveni organ obvesti takoj in na kakršen koli način, če:

- (a) izvršitveni organ ne more sprejeti odločitve o priznanju ali izvršitvi, ker je obrazec iz Priloge ~~IA~~A nepopoln ali očitno nepravilen;
- (b) izvršitveni organ pri izvrševanju EPN brez nadaljnjih poizvedovanj ugotovi, da bi bilo primerno izvesti preiskovalne ukrepe, ki na začetku niso bili predvideni ali jih ob izdaji EPN ni bilo mogoče podrobno opredeliti, da lahko odreditveni organ v posameznem primeru sprejme nadaljnje ukrepe, ali
- (c) izvršitveni organ ugotovi, da v posameznem primeru ne more izpolniti formalnosti in postopkov, ki jih je izrecno navedel odreditveni organ v skladu s členom ~~10~~9.

Na zahtevo odreditvenega organa se informacije brez odlašanja potrdijo v skladu s členom $\Rightarrow$ 51 $\Leftarrow$ ~~5a~~.

↓ 2014/41/EU (prilagojeno)
 $\rightarrow$ ₁ 2023/2843 člen 11(4), točka (b)

3. $\rightarrow$ ₁ Izvršitveni organ brez poseganja v člen ~~11(4)~~11(4) in (5) brez odlašanja obvesti odreditveni organ brez odlašanja o: $\Leftarrow$

- (a) kakršni koli odločitvi, sprejeti na podlagi člena ~~11(4)~~ ali ~~12(1)~~11;
- (b) odločitvi o odložitvi izvršitve ali priznanja EPN, razlogih za odložitev in, ~~če je to možno~~ $\boxtimes$ kadar je mogoče $\boxtimes$, o njenem pričakovanem trajanju.

↓ 2014/41/EU (prilagojeno)
 $\Rightarrow$ novo

$\boxtimes$ POGLAVJE IV $\boxtimes$

$\boxtimes$ PRAVNA SREDSTVA, ZAŠČITNI UKREPI IN ODGOVORNOST $\boxtimes$

Člen ~~17(4)~~17

Pravna sredstva

1. Države članice zagotovijo, da so ~~pravna sredstva, ki so enakovredna tistim, ki so na voljo v podobnih notranjih primerih~~ ⇒ osumljencem, obdolžencem in vsem drugim osebam, katerih pravice so prizadete zaradi ~~uporabe za preiskovalnih ukrepov, predvidenih v EPN~~ ☒ , na voljo učinkovita ☒ pravna sredstva, ki so enakovredna tistim, ki so na voljo v podobnih notranjih primerih. ⇒ Kadar se EPN izda za pridobivanje dokazov, ki jih pristojni organi države izvršiteljice že imajo, države članice zagotovijo, da so osumljencem, obdolžencem in vsem drugim osebam, katerih pravice so prizadete, v državi izvršiteljici na voljo pravna sredstva, ki so enakovredna tistim, ki so na voljo v podobnih notranjih primerih, da izpodbijajo zakonitost preiskovalnih ukrepov, izvedenih za zbiranje teh dokazov. ⇐
2. Vsebinski razlogi za izdajo EPN se lahko izpodbijajo samo s tožbo, vloženo v državi izdajateljici, brez poseganja v zagotavljanje temeljnih pravic v državi izvršiteljici.
3. ~~Kadar če~~ to ni v nasprotju s potrebo po zagotavljanju zaupnosti preiskave v skladu s členom ~~2019~~(1), odreditveni in izvršitveni organ sprejmeta ustrezne ukrepe, da v roku, primernem za zagotovitev možnosti učinkovite uveljavitve pravnih sredstev na podlagi nacionalnega prava, zagotovita dostopnost informacij o razpoložljivosti teh pravnih sredstev, ko jih je mogoče izkoristiti.
4. Države članice zagotovijo, da so roki za uveljavitev pravnega sredstva enaki tistim, ki so določeni za podobne notranje primere, in da se uporabijo na način, ki zagotavlja, da zadevne osebe lahko učinkovito uveljavijo pravico do teh pravnih sredstev.
5. Odreditveni in izvršitveni organ se med seboj obveščata o pravnih sredstvih, uveljavljenih zoper izdajo, priznanje ali izvršitev EPN. ⇒ Izvršitveni organ obvesti odreditveni organ, kadar se uporabi pravno sredstvo za izpodbijanje zakonitosti preiskovalnih ukrepov, izvedenih za zbiranje dokazov, kadar je EPN izdan za pridobivanje dokazov, s katerimi pristojni organi države izvršiteljice že razpolagajo. ⇐
6. Izpodbijanje ne odloži izvršitve preiskovalnega ukrepa, razen če ima tak učinek v podobnih notranjih primerih.
7. Država izdajateljica upošteva uspešno izpodbijanje priznanja ali izvršitve EPN v skladu s svojim nacionalnim pravom. Države članice brez poseganja v nacionalne postopkovne predpise zagotovijo, da se v kazenskih postopkih v državi izdajateljici pri presoji dokazov, pridobljenih z EPN, spoštujeta pravica do obrambe in poštenost postopka.

Člen 1817

Kazenska odgovornost uradnikov

Kadar so uradniki države izdajateljice prisotni na ozemlju države izvršiteljice v okviru uporabe tega ☒ naslova ☒ ~~direktive~~, se glede kaznivih dejanj, storjenih proti njim ali dejanj, ki jih sami storijo, obravnavajo kot uradniki države izvršiteljice.

Člen 1918

Civilna odgovornost uradnikov

1. Kadar so uradniki države članice prisotni na ozemlju druge države članice v okviru uporabe tega ☒ naslova ☒ ~~direktive~~, je za vso škodo, ki jo njeni uradniki

povzročijo med delovanjem, odgovorna prva država članica, v skladu s pravom države članice, na ozemlju katere delujejo.

2. Država članica, na ozemlju katere je bila povzročena škoda iz odstavka 1, to škodo poravnava pod enakimi pogoji, kot veljajo za škodo, ki jo povzročijo njeni lastni uradniki.
3. Država članica, katere uradniki povzročijo škodo kateri koli osebi na ozemlju druge države članice, v celoti povrne kakršne koli zneske, ki jih je slednja država članica izplačala oškodovancem ali osebam, ki so upravičene namesto njih.
4. Vsaka država članica brez poseganja v izvrševanje svojih pravic do tretjih oseb in z izjemo odstavka 3 v primeru iz odstavka 1 od druge države članice ne zahteva povračila škode, ki jo je utrpela.

Člen ~~2049~~

Zaupnost

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da bosta pri izvršitvi EPN odreditveni in izvršitveni organ ustrezno upoštevala načelo zaupnosti preiskave.
2. Izvršitveni organ v skladu s svojim nacionalnim pravom zagotovi zaupnost dejstev in vsebine EPN, razen za podatke, ki so potrebni za izvršitev preiskovalnega ukrepa. ~~Če~~ ☒ Kadar ☒ izvršitveni organ ne more izpolniti zahteve po zaupnosti, o tem brez odlašanja obvesti odreditveni organ.
3. Razen če izvršitveni organ ne odloči drugače, odreditveni organ v skladu s svojim nacionalnim pravom ne razkrije kakršnih koli dokazov ali informacij, ki jih je posredoval izvršitveni organ, razen v kolikor je razkritje potrebno za preiskave ali postopke, opisane v EPN.
4. Vsaka država članica sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi, da banke zadevni stranki banke ali drugim tretjim osebam ne razkrijejo, da so bile informacije poslane državi izdajateljici v skladu s členi 26 in 27 ali da poteka preiskava.

↓ novo

5. Odstavki 1 do 4 ne vplivajo na člen 21 o pogojih za nadaljnjo uporabo in posredovanje informacij ali dokazov.

Člen 21

Pogoji za nadaljnjo uporabo in posredovanje informacij ali dokazov

1. Kadar so bile informacije ali dokazi pridobljeni na podlagi izvršitve EPN ali v skladu s členoma 33 in 34 ter v podobnih notranjih primerih pravo države izvršiteljice ali obveščene države članice določa pogoje, ki omejujejo uporabo informacij ali dokazov za namene, ki so drugačni od namenov, za katere so bili zbrani, pristojni organ te države članice ob posredovanju informacij ali dokazov, v primeru uradnega obvestila iz člena 33 ali 34 pa nemudoma in najpozneje v 96 urah po prejemu uradnega obvestila, navede, da taki pogoji veljajo tudi v državi članici, ki je informacije ali dokaze pridobila v skladu s tem naslovom.

2. Odreditveni organ ali, kadar je ustrezno, pristojni organ preiskovalne države članice (v nadaljnjem besedilu: organ prosilec) pridobi predhodno soglasje izvršitvenega organa ali, kadar je ustrezno, pristojnega organa obveščene države članice (v nadaljnjem besedilu: zaproseni organ) za uporabo teh informacij ali dokazov za namene, ki niso tisti, za katere so bili zbrani, ali za posredovanje informacij ali dokazov drugi državi članici, tretji državi ali mednarodni organizaciji v naslednjih primerih:
- (a) kadar so bili navedeni pogoji v skladu z odstavkom 1, pred uporabo informacij ali dokazov za namene, ki niso tisti, za katere so bili zbrani,
 - (b) v vsakem primeru pa pred posredovanjem informacij ali dokazov drugi državi članici, tretji državi ali mednarodni organizaciji.
3. Organ prosilec izpolni in podpiše zahtevo za soglasje iz odstavka 2 na obrazcu iz Priloge IV ter potrdi točnost in pravilnost njene vsebine. Zahteva se prevede v uradni jezik države članice, na katero je naslovljena, ali v kateri koli drug jezik, ki ga ta država sprejme v skladu s členom 6(2).
4. Zaprošeni organ o zahtevi odloči čim prej, najpozneje pa v 14 dneh po njenem prejemu. Kadar tega roka ni mogoče upoštevati, zaproseni organ o tem nemudoma obvesti organ prosilec in navede razloge ter lahko podaljša rok za največ 10 dni.
5. Brez poseganja v odstavek 6 se soglasje izda, razen v katerem koli od naslednjih primerov:
- (a) kadar obstaja razlog za nepriznanje ali neizvršitev EPN ali, kadar je ustrezno, razlog za nasprotovanje na podlagi člena 33 ali 34;
 - (b) kadar bi zahtevana uporaba ali posredovanje vplivala na kazensko preiskavo ali pregon v teku;
 - (c) kadar pogoji iz poglavja V Uredbe (EU) 2016/679 ali poglavja V Direktive (EU) 2016/680 niso izpolnjeni.
- Odločitev iz odstavka 4 se lahko odloži za toliko časa, dokler obstaja tak razlog.
6. Zaprošeni organ lahko kot pogoj za izdajo soglasja za posredovanje informacij ali dokazov drugi državi članici, tretji državi ali mednarodni organizaciji zahteva, da se zahtevi za tako soglasje priloži EPN, prošnja za medsebojno pravno pomoč ali enakovreden instrument pravosodnega sodelovanja, ki ga izdajo organi, pristojni v posameznem primeru.⁷ Kadar zaradi neposredne in resne grožnje javni varnosti ni mogoče pridobiti predhodnega soglasja, se lahko informacije ali dokazi uporabijo ali posredujejo brez odlašanja, pod pogojem, da je zaproseni organ obveščen v 24 urah z navedbo razlogov, ki utemeljujejo nujnost.

↓ 2014/41/EU (prilagojeno)
⇒ novo

POGLAVJE IV

POSEBNE DOLOČBE ZA NEKATERE PREISKOVALNE UKREPE

Člen 22

Začasna premestitev priprtih oseb v državo izdajateljico zaradi izvršitve preiskovalnega ukrepa

1. EPN se lahko izda za začasno premestitev osebe, ki je priprta v državi izvršiteljici, zaradi izvršitve preiskovalnega ukrepa z namenom pridobivanja dokazov, pri katerem je potrebna navzočnost te osebe na ozemlju države izdajateljice, pod pogojem, da se oseba vrne v roku, ki ga določi država izvršiteljica.
2. Poleg razlogov za nepriznanje ali neizvršitev iz člena ~~124~~ so razlogi za zavrnitev izvršitve EPN lahko tudi naslednji:
 - (a) priprta oseba ne privoli ali
 - (b) zaradi premestitve bi se priprti osebi lahko podaljšal pripor.
3. Kadar država izvršiteljica meni, da je to potrebno zaradi starosti osebe ali njenega fizičnega oziroma duševnega stanja, ima pravni zastopnik priprte osebe brez poseganja v odstavek 2, točka (a), ~~točko (a) odstavka 2~~ možnost predložiti mnenje o začasni premestitvi.
4. V primeru iz odstavka 1 se tranzit priprte osebe preko ozemlja tretje države članice (v nadaljnjem besedilu: država članica tranzita) odobri na podlagi zahtevka, ki so mu priloženi vsi potrebni dokumenti.
5. O posameznih praktičnih vidikih začasne premestitve osebe, vključno s podrobnostmi o pogojih pripora v državi izdajateljici, in datumih, do katerih mora biti premeščena z ozemlja države izvršiteljice oziroma se mora vrniti nanj, se dogovorita država izdajateljica in država izvršiteljica, pri tem pa zagotovita, da sta upoštevana fizično in duševno stanje zadevne osebe ter raven varnosti, zahtevana v državi izdajateljici.
6. Premeščena oseba ostane priprta na ozemlju države izdajateljice in, kadar je ustrezno, po potrebi na ozemlju države članice tranzita, zaradi dejanj ali obsodb, zaradi katerih je bila v priporu v državi izvršiteljici, razen če država izvršiteljica zaprosi za njeno izpustitev.
7. Obdobje pripora na ozemlju države izdajateljice se odšteje od obdobja pripora, ki ga je zadevna oseba že ali ga še bo morala prestati na ozemlju države izvršiteljice.
8. Brez poseganja v odstavek 6 premeščene osebe v državi izdajateljici ni mogoče preganjati ali pripreti ali ji kakor koli omejevati osebnih svobod zaradi dejanj, ki so bila storjena, ali obsodb, ki so bile izrečene, pred njenim odhodom z ozemlja države izvršiteljice, in ki niso navedene v EPN.
9. Imuniteta iz odstavka 8 preneha, ~~če~~ ☒ kadar ☐ premeščena oseba, potem ko je imela možnost odhoda ~~15 petnajstih~~ zaporednih dni od datuma, ko so odreditveni organi odločili, da njena navzočnost ni več potrebna:
 - (a) kljub temu ostane na tem ozemlju ali
 - (b) pa ga zapusti in se nato vrne.

daljavo ☒, mu takšna sredstva lahko po skupnem dogovoru zagotovi država izdajateljica.

5. Pri zaslišanju prek videokonference ali z ~~drugim audiovizualnim prenosom~~ ☒ tehnologijo za komunikacijo na daljavo ☒ se uporabljajo naslednja pravila:
- (a) med zaslišanjem, kjer se po potrebi zagotovi pomoč tolmača, je navzoč predstavnik pristojnega organa države izvršiteljice, ki je odgovoren tudi za zagotovitev identitete zaslišane osebe in spoštovanja temeljnih načel prava države izvršiteljice;
~~Če izvršitveni organ meni, da so med zaslišanjem kršena temeljna načela prava države izvršiteljice, takoj sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da se zaslišanje nadaljuje v skladu s temi načeli;~~
 - (b) o ukrepih za zaščito zaslišane osebe se po potrebi dogovorijo pristojni organi države izdajateljice in države izvršiteljice;
 - (c) zaslišanje neposredno vodi ~~neposredno~~ pristojni organ države izdajateljice ali pa poteka pod njegovim vodstvom v skladu s pravom njegove države;
 - (d) država izvršiteljica osebi, ki jo je treba zaslišati, po potrebi zagotovi pomoč tolmača, če to zahteva država izdajateljica ali oseba, ki jo je treba zaslišati;
 - (e) osumljenci ali obdolženci se pred zaslišanjem obvestijo o procesnih pravicah – vključno s pravico do odklonitve pričanja – ki jim pripadajo po pravu države izvršiteljice in države izdajateljice. Priče in izvedenci lahko uveljavljajo pravico do odklonitve pričanja, ki jim pripada bodisi po pravu države izvršiteljice ali države izdajateljice, in se o tej pravici obvestijo pred zaslišanjem.
6. Brez poseganja v ukrepe, dogovorjene za zaščito oseb, izvršitveni organ ob koncu zaslišanja sestavi zapisnik o zaslišanju, v katerem se navedejo datum in kraj zaslišanja, identiteta zaslišane osebe, identiteta in funkcije vseh ostalih oseb v državi izvršiteljici, ki so udeležene pri zaslišanju, morebitne dane prisege in tehnični pogoji, v katerih je potekalo zaslišanje. Izvršitveni organ posreduje ta dokument odreditvenemu organu.
7. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da se pri zaslišanju osebe na njenem ozemlju v skladu s tem členom, v primeru da oseba odkloni pričanje, čeprav je dolžna pričati, ali da ne priča po resnici, uporabi nacionalno pravo te države članice na enak način, kot če bi zaslišanje potekalo v okviru nacionalnega postopka.

Člen 25

Zaslišanje prek telefonske konference

1. Če morajo pristojni organi države članice kot pričo ali izvedenca zaslišati osebo, ki se nahaja na ozemlju druge države članice, lahko odreditveni organ prve države članice, kadar ~~če~~ te osebe ni ustrezno ali mogoče zaslišati na njenem ozemlju, in po preučitvi vseh ostalih primernih možnosti izda EPN za zaslišanje priče ali izvedenca prek telefonske konference na podlagi odstavka 2.
2. Če ni dogovorjeno drugače, se za zaslišanja prek telefonske konference smiselno uporabljajo odstavki 3, 5, 6 in 7 člena 24.

Člen 26

Informacije o bančnih in drugih finančnih računih

1. EPN se lahko izda, da se ugotovi, ali fizična ali pravna oseba, ki je v zadevnem kazenskem postopku, ima ali nadzoruje enega ali več računov, ne glede na vrsto računa, v kateri koli banki na ozemlju države izvršiteljice, in če da, da se pridobi vse podrobnosti o ugotovljenih računih.
2. Vsaka država članica sprejme ukrepe, ki ji omogočijo, da zagotovi podatke iz odstavka 1 v skladu s pogoji iz tega člena.
3. ~~Če~~ ☒ Kadar ☒ je to zahtevano v EPN, informacije iz odstavka 1 vključujejo tudi račune, za katere je oseba, ki je v zadevnem kazenskem postopku, pooblaščen.
4. Obveznost iz tega člena se uporablja le, če ima banka, ki vodi račun, te informacije na voljo.
5. Odreditveni organ v EPN navede razloge, zaradi katerih meni, da so zahtevane informacije verjetno bistvenega pomena za zadevni kazenski postopek, in razloge, zaradi katerih domneva, da banke v državi izvršiteljici vodijo zadevni račun, ter, kolikor je mogoče, navede, katere banke bi lahko bile v to vključene. EPN vsebuje tudi vse razpoložljive informacije, ki lahko olajšajo njegovo izvršitev.
6. EPN se lahko izda tudi, da se ugotovi, ali ima fizična ali pravna oseba, ki je v zadevnem kazenskem postopku, ~~ima~~ enega ali več računov v kateri koli nebančni finančni ustanovi na ozemlju države izvršiteljice. Smiselno se uporabljajo odstavki 3, 4 in ~~do~~ 5. V teh primerih se lahko poleg razlogov za nepriznanje in neizvršitev iz člena ~~1244~~ izvršitev EPN zavrne tudi, ~~če~~ ☒ kadar ☒ izvršitev preiskovalnega ukrepa ne bi bila odobrena v podobnem notranjem primeru.

Člen 27

Informacije o bančnih in drugih finančnih poslih

1. EPN se lahko izda za pridobitev podrobnosti o določenih bančnih računih in bančnih poslih, ki so bili izvršeni v določenem obdobju prek enega ali več računov, ki so v njem navedeni, vključno s podrobnostmi o računu pošiljatelja ali prejemnika.
2. Vsaka država članica sprejme ukrepe, ki ji omogočijo, da zagotovi podatke iz odstavka 1 v skladu s pogoji iz tega člena.
3. Obveznost iz tega člena se uporablja le, če ima banka, ki vodi račun, te informacije na voljo.
4. Odreditveni organ v EPN navede razloge, zakaj so zahtevane informacije po njegovem mnenju pomembne za zadevni kazenski postopek.
5. EPN se lahko izda tudi za informacije iz odstavka 1 glede finančnih poslov, ki so jih izvršile nebančne finančne ustanove. Smiselno se uporabljata odstavka 3 in 4. V teh primerih se lahko poleg razlogov za nepriznanje in neizvršitev iz člena ~~1244~~ izvršitev EPN zavrne tudi, če izvršitev preiskovalnega ukrepa ne bi bila odobrena v podobnem notranjem primeru.

Člen 28

Preiskovalni ukrepi, pri katerih se dokazi zbirajo v realnem času, nepretrgano in v določenem obdobju

1. Kadar se EPN izda za izvršitev preiskovalnega ukrepa, pri katerem se dokazi zbirajo v realnem času, nepretrgano in v določenem obdobju, kot je:
 - (a) spremljanje bančnih ali drugih finančnih poslov, ki se vršijo prek enega ali več določenih računov;
 - (b) nadzorovanje pošilk na ozemlju države izvršiteljice;

↓ novo

- (c) nadzor na ozemlju države izvršiteljice;
- (d) namestitev in uporaba tehnične naprave, ki omogoča zbiranje podatkov o lokaciji, zvočnih ali vizualnih podatkov na ozemlju države izvršiteljice,

↓ 2014/41/EU (prilagojeno)

⇒ novo

se njegova izvršitev, poleg razlogov za nepriznanje in neizvršitev iz člena ~~124~~, lahko zavrne, ~~če~~ ☒ kadar ☒ izvršitev zadevnega preiskovalnega ukrepa ne bi bila odobrena v podobnem notranjem primeru.

2. Država izdajateljica in država izvršiteljica se dogovorita o praktičnih ureditvah v zvezi s preiskovalnim ukrepom iz ~~točke (b)~~ odstavka 1, točke (b), (c) in (d), in po potrebi v vseh drugih primerih.
3. Odreditveni organ v EPN navede, zakaj so zahtevane informacije po njegovem mnenju pomembne za zadevni kazenski postopek.
4. Pristojni organi države izvršiteljice imajo pravico, da ukrepajo, usmerjajo in nadzorujejo operacije v zvezi z izvršitvijo EPN iz odstavka 1.

Člen 29

Tajne preiskave

1. EPN se lahko izda, če želi država izdajateljica državo izvršiteljico zaprositi za pomoč pri preiskovanju kaznivega dejanja z uradniki, ki delujejo pod tajno ali lažno identiteto (v nadaljnjem besedilu: tajne preiskave).
2. Odreditveni organ v EPN navede, zakaj meni, da bo tajna preiskava pomembna za kazenski postopek. Odločitev o priznanju in izvršitvi EPN, izdanega v skladu s tem členom, za vsak posamezni primer sprejmejo pristojni organi države izvršiteljice ob celovitem upoštevanju nacionalnega prava in postopkov.
3. Poleg razlogov za nepriznanje in neizvršitev iz člena ~~124~~, lahko izvršitveni organ zavrne izvršitev EPN iz odstavka 1, ~~če~~ kadar:
 - (a) izvedba tajne preiskave ne bi bila odobrena v podobnem notranjem primeru ali
 - (b) ni bilo mogoče doseči dogovora o ureditvah tajne preiskave iz odstavka 4.
4. Tajne preiskave se izvajajo v skladu z nacionalnim pravom in postopki države članice, na katere ozemlju potekajo. Samo pristojni organi države izvršiteljice imajo pravico, da ukrepajo, usmerjajo in nadzorujejo operacije v zvezi s tajno preiskavo. Država izdajateljica in država izvršiteljica se ob upoštevanju njunega nacionalnega

Člen 30

Čezmejni nadzor

1. EPN se lahko izda v okviru postopkov iz člena 5, točka (a), z namenom, da se na ozemlju države izvršiteljice odobri nadaljevanje nadzora, začetega v državi izdajateljici, kadar tak nadzor vključuje opazovanje osebe ali predmeta s strani uradnikov organov preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj ter ustvarjanje zvočnih, vizualnih ali drugih zapisov s tehničnimi sredstvi, ki jih upravljajo uradniki organov preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, za namene pridobivanja dokazov.
2. V EPN se navedejo razlogi, ki utemeljujejo čezmejni nadzor.
3. Poleg razlogov za nepriznanje ali neizvršitev iz člena 12 se lahko izvršitev EPN iz odstavka 1 zavrne tudi, kadar preiskovalni ukrep ne bi bil odobren v podobnem notranjem primeru. Izvršitveni organ lahko svoje soglasje pogojuje z izpolnitvijo katerega koli pogoja, ki bi se uporabil v podobnem notranjem primeru.
4. O trajanju in praktičnih ureditvah čezmejnega nadzora, vključno z uporabo tehničnih sredstev in načini, ki urejajo ravnanje vpletenih uradnikov, se dogovorijo pristojni organi države izdajateljice in države izvršiteljice. Uradniki organov preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj države izdajateljice, ki izvajajo čezmejni nadzor, delujejo izključno za namene opazovanja in dokumentiranja čezmejnega nadzora, ne izvajajo pooblastil za uporabo prisilnih ukrepov in ne vstopajo v zasebne prostore na ozemlju države izvršiteljice.
5. Na zahtevo se čezmejni nadzor prepusti uradnikom organov preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj države izvršiteljice.
6. Z odstopanjem od odstavka 1, kadar v ustrezno utemeljenih nujnih primerih EPN ni mogoče izdati in posredovati, preden oseba ali predmet, ki je pod nadzorom, vstopi na ozemlje države izvršiteljice, lahko uradniki organov preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj države izdajateljice nadaljujejo čezmejni nadzor na ozemlju države izvršiteljice pod naslednjimi pogoji:
 - (a) takoj ko uradniki organov preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj države izdajateljice prestopijo mejo, organ, pristojen za izdajo in posredovanje nujnih uradnih obvestil, na kakršen koli ustrezen način uradno obvesti organ, pristojen za sprejemanje nujnih uradnih obvestil, o nadaljevanju nadzora v državi izvršiteljici in o razlogih, ki utemeljujejo nujnost;
 - (b) EPN se izda in posreduje izvršitvenemu organu brez odlašanja in najpozneje 48 ur po prehodu meje iz točke (a), pri čemer se navedejo razlogi, zakaj predhodno posredovanje ni bilo mogoče;
 - (c) čezmejni nadzor se izvaja v skladu z vsemi navodili pristojnih organov države izvršiteljice;

- (d) čezmejni nadzor preneha takoj, ko to zahteva izvršitveni organ ali kadar se priznanje ali izvršitev EPN zavrne;
 - (e) kadar v 24 urah po posredovanju EPN ni sprejeta odločitev o priznanju ali izvršitvi EPN, je nadaljevanje čezmejnega nadzora odvisno od odločitve izvršitvenega organa o dovoljenju za začasno izvajanje čezmejnega nadzora v skladu s členom 13(4), točka (c);
 - (f) kadar se priznanje ali izvršitev EPN zavrne ali začasno izvajanje čezmejnega nadzora kako drugače ni dovoljeno na podlagi točke (e), se lahko gradivo, pridobljeno s čezmejnim nadzorom, uporabi le, kadar je to nujno potrebno za preprečitev neposredne in resne grožnje javni varnosti, izvršitveni organ pa se uradno obvesti o vsaki taki uporabi in razlogih zanjo.
7. Za uradno obvestilo iz odstavka 6, točka (a), se uporabi obrazec iz Priloge V. Uradno obvestilo se prevede v uradni jezik obveščene države članice ali v kateri koli drug jezik, ki ga obveščena država članica sprejme v skladu s členom 6(2). Kadar takega prevoda razumno ni mogoče zagotoviti pravočasno, se lahko uradno obvestilo pošlje v jeziku, ki ga na splošno razumejo v drugih državah članicah.
8. Kadar obveščeni organ iz odstavka 6, točka (a), ni izvršitveni organ, o tem nemudoma obvesti izvršitveni organ.
-

↓ 2014/41/EU (prilagojeno)

~~POGLAVJE V~~

~~PRESTREZANJE TELEKOMUNIKACIJ~~

Člen ~~31~~³⁰

Prestrezanje telekomunikacij s tehnično pomočjo druge države članice

1. EPN se lahko izda za prestrezanje telekomunikacij v državi članici, katere tehnična pomoč je potrebna.
2. Kadar lahko za isto prestrezanje telekomunikacij vso potrebno tehnično pomoč zagotovi več kot ena država članica, se EPN pošlje samo eni od njih. Prednost ima vedno država članica, v kateri se oseba, katere telekomunikacije se prestrezajo, nahaja ali se bo nahajala.
3. EPN iz odstavka 1 vsebuje tudi naslednje informacije:
 - (a) informacije za namene identificiranja osebe, katere telekomunikacije se prestrezajo;
 - (b) zaželeno trajanje prestrežanja; ~~in~~
 - (c) dovolj tehničnih podatkov, zlasti identifikator cilja, da se zagotovi izvršitev EPN.
4. Odreditveni organ v EPN navede, zakaj je predvideni preiskovalni ukrep po njegovem mnenju pomemben za zadevni kazenski postopek.
5. Poleg razlogov za nepriznanje ali neizvršitev iz člena 11 se lahko izvršitev EPN iz odstavka 1 zavrne tudi, kadar ~~če~~ preiskovalni ukrep ne bi bil odobren v podobnem

notranjem primeru. Država izvršiteljica lahko svoje soglasje pogojuje z izpolnitvijo katerega koli pogoja, ki bi ga bilo treba izpolniti v podobnem notranjem primeru.

6. EPN iz odstavka 1 se lahko izvrši:

- (a) s prenosom telekomunikacij neposredno državi izdajateljici ali
- (b) s prestrežanjem, snemanjem in naknadnim prenosom rezultata prestrežanja telekomunikacij državi izdajateljici.

Odreditveni in izvršitveni organ se posvetujeta, da bi se dogovorila o tem, ali naj se prestrežanje izvede v skladu s točko (a) ali (b).

↓ novo

7. Kadar obdobje, za katero se zahteva prestrežanje telekomunikacij v državi izvršiteljici, presega obdobje, za katero so bili taki preiskovalni ukrepi odrejeni ali se lahko izvajajo v skladu s pravom države izvršiteljice, izvršitveni organ o tem nemudoma obvesti odreditveni organ in navede možnosti za podaljšanje tega obdobja, če obstajajo. Kadar namerava odreditveni organ podaljšati prestrežanje telekomunikacij v državi izvršiteljici za obdobje, ki je daljše od navedenega v prvotnem EPN, je treba izdati nov EPN.

↓ 2014/41/EU

8. ~~7.~~ Ob izdaji EPN iz odstavka 1 ali med prestrežanjem lahko odreditveni organ, kadar ima za to poseben razlog, zaprosi tudi za prepis, dekodiranje ali dešifriranje posnetka, če se s tem strinja izvršitveni organ.

9. ~~8.~~ Stroški, ki nastanejo ob uporabi tega člena, se krijejo v skladu s členom ~~5424~~, razen stroškov prepisa, dekodiranja in dešifriranja prestreženih komunikacij, ki jih krije država izdajateljica.

POGLAVJE VI

ZAČASNI UKREPI

Člen 32

Začasni ukrepi

- 1. Odreditveni organ lahko izda EPN za sprejetje kakršnega koli ukrepa, da se začasno prepreči uničenje, preoblikovanje, premikanje, posredovanje ali odstranitev morebitnega predmeta, ki bi lahko služil kot dokaz.
- 2. Izvršitveni organ odločitev glede začasnega ukrepa sprejme čim prej in jo sporoči, če je to mogoče, v 24 urah po prejemu EPN.

↓ 2014/41/EU (prilagojeno)

⇒ novo

3. Ob zahtevi po začasnem ukrepu iz odstavka 1 odreditveni organ v EPN navede, ali naj se dokazi posredujejo državi izdajateljici ali naj ostanejo v državi izvršiteljici.

Izvršitveni organ tak EPN prizna in izvrši ter posreduje dokaze v skladu s ~~§~~ ☒ z veljavnimi ☒ postopki, določenimi v tej direktivi.

4. Kadar je EPN v skladu z odstavkom 3 dodano navodilo, da naj dokazi ostanejo v državi izvršiteljici, odreditveni organ navede datum odprave začasnega ukrepa iz odstavka 1 ali predvideni datum za predložitev zahteve, naj se dokazi posredujejo državi izdajateljici.
5. Izvršitveni organ lahko po posvetovanju z odreditvenim organom v skladu s svojim nacionalnim pravom in prakso glede na okoliščine primera določi primerne pogoje za omejitev trajanja začasnega ukrepa iz odstavka 1. ☒ Kadar ☒ ~~Če~~ v skladu s temi pogoji predvidi odpravo začasnega ukrepa, izvršitveni organ o tem obvesti odreditveni organ, ki mora imeti možnost, da predloži svoje pripombe. Odreditveni organ takoj obvesti izvršitveni organ, da je bil začasni ukrep iz odstavka 1 odpravljen.

☒ POGLAVJE VII ☒

☒ URADNA OBVESTILA O ČEZMEJNIH PREISKOVALNIH UKREPIH, KI SE IZVAJAJO BREZ TEHNIČNE POMOČI DRUGE DRŽAVE ČLANICE ☒

Člen ~~33~~4

Uradno obvestilo države članice, v kateri se nahaja oseba, katere telekomunikacije se prestrezajo, in katere tehnična pomoč ni potrebna

1. Kadar zaradi izvršitve preiskovalnega ukrepa ☒ v postopkih iz člena 5, točka (a), in, kadar so povezani s takimi postopki, postopkih iz člena 5, točka (d), ☒ prestrezanje telekomunikacij odobri pristojni organ ~~ene države članice (v nadaljnjem besedilu: preiskovalne države članice, ki prestreza)~~ in se naslov komunikacijskega priključka osebe, katere telekomunikacije se prestrezajo, ~~in določene~~ naveden v sklepu o prestrezanju, uporablja na ozemlju druge države članice ~~(v nadaljnjem besedilu: obveščena država članica)~~, katere tehnična pomoč za izvedbo prestrezanja ni potrebna, ☒ preiskovalna država članica, ~~ki prestreza~~, uradno obvesti pristojni organ ~~obveščene~~ ☒ druge ☒ države članice:
 - (a) pred prestrezanjem, kadar pristojni organ ☒ preiskovalne države članice, ~~ki prestreza~~, ob njegovi odreditvi ve, da oseba, katere telekomunikacije se prestrezajo, je ali bo na ozemlju obveščene države članice;
 - (b) med prestrezanjem ali po njem, in sicer takoj ko izve, da oseba, katere telekomunikacije se prestrezajo, je ali je bila na ozemlju obveščene države članice.
2. Za uradno obvestilo iz odstavka 1 se uporabi obrazec iz Priloge III~~E~~. ☒ Uradno obvestilo se prevede v uradni jezik obveščene države članice ali v kateri koli drug jezik, ki ga obveščena država članica sprejme v skladu s členom 6(2). ☒

↓ novo

3. Kadar organ v obveščeni državi članici, ki prejme uradno obvestilo iz odstavka 1, ni pristojen za ukrepanje, uradno obvestilo brez nepotrebnega odlašanja in najpozneje v

24 urah po njegovem prejemu posreduje pristojnemu organu obveščene države članice in o tem obvesti pristojni organ preiskovalne države članice.

↓ 2014/41/EU

⇒ novo

4. ~~3.~~ Pristojni organ obveščene države članice lahko v primeru, ko prestrežanje ne bi bilo odobreno v podobnem notranjem primeru, brez odlašanja in najpozneje v 96 urah po prejemu uradnega obvestila iz odstavka 1 uradno obvesti pristojni organ ~~⇒ preiskovalne~~ ~~⇒ države članice, ki prestreza:~~
- (a) da prestrežanja ni mogoče izvesti ali da bo končano in
 - (b) da se po potrebi gradivo, ki je že bilo prestreženo, medtem ko je bila oseba, katere telekomunikacije se prestrežajo, na njenem ozemlju, ne sme uporabiti ~~⇒ in ga je treba izbrisati~~ ~~⇒ oziroma se sme uporabiti samo pod pogoji, ki jih določi,~~ ~~⇒ vključno s pogoji, sporočenimi v skladu s členom 21~~ ~~⇒~~ . Pristojni organ obveščene države članice, seznanjeni pristojni organ ~~⇒ preiskovalne~~ ~~⇒ države članice, ki prestreza,~~ z razlogi, ki utemeljujejo navedene pogoje.

~~4. Za uradna obvestila iz odstavka 2 se smiselno uporablja člen 5(2).~~

↓ novo

5. Na zahtevo pristojnega organa obveščene države članice pristojni organ preiskovalne države članice zagotovi vse dodatne informacije, ki jih obveščena država članica potrebuje za presojo, ali bi se prestrežanje lahko odobrilo v podobnem notranjem primeru.
6. Kadar notranjih postopkov, ki jih zahteva nacionalno pravo obveščene države članice, ni mogoče zaključiti v 96-urnem roku, pristojni organ obveščene države članice o tem brez odlašanja obvesti pristojni organ preiskovalne države članice in navede razloge, ta rok pa lahko podaljša za še največ 96 ur.
7. Kadar pristojni organ obveščene države članice ne nasprotuje v roku iz odstavka 4 in brez poseganja v odstavek 6, lahko preiskovalna država članica nadaljuje prestrežanje na ozemlju obveščene države članice za obdobje, navedeno v uradnem obvestilu iz odstavka 1. Kadar namerava pristojni organ preiskovalne države članice prestrežanje podaljšati za obdobje, ki je daljše od navedenega v prvotnem uradnem obvestilu, je treba poslati novo uradno obvestilo.

Člen 34

Uradno obveščanje države članice o uporabi tehnične zapisovalne naprave na njenem ozemlju, pri kateri njena tehnična pomoč ni potrebna

1. Kadar je pristojni organ preiskovalne države članice za namene izvajanja preiskovalnega ukrepa v postopkih iz člena 5(1), točka (a), in – kolikor se nanašajo na take postopke – postopkih iz člena 5(1), točka (d), odobril uporabo tehnične naprave, ki omogoča zbiranje podatkov o lokaciji, zvočnih ali vizualnih podatkov (v nadaljnjem besedilu: tehnična zapisovalna naprava), in kadar ta naprava vstopi na ozemlje druge države članice, katere tehnična pomoč za nadaljnjo uporabo naprave

ni potrebna, pristojni organ preiskovalne države članice uradno obvesti pristojni organ te druge države članice o uporabi tehnične zapisovalne naprave na njenem ozemlju:

- (a) pred tako uporabo v primerih, ko pristojni organ preiskovalne države članice ob odreditvi uporabe tehnične zapisovalne naprave ve, da bo ta vstopila na ozemlje obveščene države članice, ali
 - (b) med tako uporabo ali po njej, takoj ko ugotovi, da je oziroma bo tehnična zapisovalna naprava na ozemlju obveščene države članice.
2. Odstavki 2, 3, 4, 5, 6 in 7 člena 33 se smiselno uporabljajo za uradna obvestila v skladu z odstavkom 1 tega člena.

POGLAVJE VIII

ZAHTEVE ZA SOGLASJE ZA UPORABO PREDHODNO IZMENJANIH INFORMACIJ KOT DOKAZOV

Člen 35

Zahteva za soglasje za uporabo predhodno izmenjanih informacij kot dokazov

1. Organ prosilec lahko, kadar je to potrebno na podlagi njegovega nacionalnega prava ali pogojev, povezanih s prvotnim posredovanjem informacij, zaprošenemu organu predloži zahtevo za soglasje, da se kot dokazi v kazenskem postopku uporabijo informacije, ki so jih pristojnim organom ene države članice (v nadaljnjem besedilu: država prosilka) predhodno zagotovili pristojni organi druge države članice (v nadaljnjem besedilu: zaprosena država):
 - (a) v skladu z Direktivo (EU) 2023/977 Evropskega parlamenta in Sveta⁸⁰;
 - (b) z izmenjavo informacij med pravosodnimi organi na lastno pobudo v skladu s členom 7 Konvencije.
2. Za namene tega člena „organ prosilec“ pomeni organ iz člena 2(1), točka (c), ki je pristojen za izdajo zahteve za soglasje, „zaprošeni organ“ pa pomeni organ iz člena 2(1), točka (d), ki je pristojen za odgovor na tako zahtevo.
3. Zahteva za soglasje se lahko vloži le, kadar je uporaba informacij kot dokazov potrebna in sorazmerna za namene zadevnega kazenskega postopka in bi bila taka zahteva pod enakimi pogoji dopustna v podobnem notranjem primeru v državi prosilki.
4. Organ prosilec izpolni in podpiše zahtevo za soglasje na obrazcu iz Priloge VII ter potrdi točnost in pravilnost njene vsebine. Zahteva vsebuje informacije, ki jih zaprošeni organ potrebuje za odločitev, ali se soglasje lahko izda. Zahteva se prevede v uradni jezik zaprosene države članice ali v kateri koli drug jezik, ki ga ta država članica sprejme v skladu s členom 6(2).

⁸⁰ Direktiva (EU) 2023/977 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. maja 2023 o izmenjavi informacij med organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj držav članic ter razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2006/960/PNZ (UL L 134, 22.5.2023, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/977/oj>).

5. Zaprošeni organ o zahtevi odloči čim prej, najpozneje pa v 14 dneh po njenem prejemu. Kadar tega roka ni mogoče upoštevati, zaprošeni organ o tem nemudoma obvesti organ prosilec in navede razloge ter lahko podaljša rok za največ 10 dni.
6. Zaprošeni organ da soglasje, kadar je ustrezno, pod določenimi pogoji, razen če obstaja eden od naslednjih razlogov za zavrnitev ali odložitev:
 - (a) uporaba informacij kot dokazov v skladu s pravom zaprošene države ne bi bila dopustna v postopkih iste narave, kot so tisti, za katere se zahteva soglasje;
 - (b) obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da bi odobritev soglasja ogrozila kazenski postopek, ki poteka v zaprošeni državi, ali resno škodovala bistvenim nacionalnim interesom;
 - (c) pogoji iz Direktive (EU) 2023/977, ki urejajo uporabo predloženih informacij, niso več izpolnjeni, tudi kadar so informacije netočne, nepopolne ali niso več posodobljene.
7. Takoj ko ni več razlogov za odložitev iz odstavka 6, zaprošeni organ sprejme odločitev iz odstavka 5 in o tem obvesti organ prosilec.
8. Za zahteve za soglasje iz tega člena se smiselno uporablja člen 8.
9. Države članice zagotovijo, da se v zvezi z zahtevami za soglasje in odločitvami o takih zahtevah uporabljajo pravna sredstva, enakovredna tistim, ki so na voljo v podobnih notranjih primerih. Za take zahteve in odločitve se smiselno uporabljajo odstavki 2, 3, 4, 5, 6 in 7 člena 17.

NASLOV III

EVROPSKI NALOG ZA UDELEŽBO NA DALJAVO

POGLAVJE I – EVROPSKI NALOG ZA UDELEŽBO NA DALJAVO

Člen 36

ENUD in obveznost njegove izvršitve

1. ENUD je sodna odločba, ki jo izda pravosodni organ države članice, da se osumljencu, obdolžencu ali žrtvi kaznivega dejanja, ki ima status stranke v kazenskem postopku, omogoči udeležba na eni ali več sodnih obravnavah v kazenskem postopku na daljavo prek videokonference ali druge tehnologije za komunikacijo na daljavo iz druge države članice.
2. Države članice zagotovijo, da je vzpostavljen potreben pravni in postopkovni okvir, ki njihovemu odreditvenemu organu omogoča izdajo ENUD v skladu s tem naslovom.
3. Države članice izvršijo ENUD na podlagi načela vzajemnega priznavanja in v skladu s tem naslovom ter naslovi I, IV in V.
4. ENUD zajema udeležbo na daljavo na vseh obravnavah pred sodiščem, pristojnim za kazenske zadeve, v vseh fazah kazenskega postopka, od začetka preiskave do

zaključka postopka, vključno z izrekom kazni in reševanjem morebitnih pritožb, kadar je ustrezno.

POGLAVJE II

POSTOPKI IN ZAŠČITNI UKREPI ZA DRŽAVO IZDAJATELJICO

Člen 37

Pogoji za izdajo in posredovanje ENUD

1. Odreditveni organ lahko izda ENUD le, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - (a) oseba, ki je osumljenec, obdolženec ali žrtev kaznivega dejanja, v času zadevne obravnave oziroma obravnav prebiva ali bo prebivala v državi izvršiteljici oziroma začasno biva ali bo začasno bivala v tej državi iz utemeljenih razlogov, ki ovirajo ali drugače preprečujejo njeno prisotnost v državi izdajateljici, ali je pridržana v državi izvršiteljici v zvezi z drugimi postopki zoper njo;
 - (b) izdaja ENUD je po mnenju odreditvenega organa ustrezna ter je sorazmerna glede na posebne okoliščine primera, da se zadevni osebi olajša udeležba na sodni obravnavi oziroma obravnavah v kazenskem postopku v državi izdajateljici, pri čemer se upoštevajo pravice zadevne osebe;
 - (c) zadevna oseba je privolila v udeležbo na obravnavi oziroma obravnavah na daljavo v skladu s členom 38.
2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko odreditveni organ izda ENUD, kadar je to izjemoma potrebno za zagotovitev učinkovitega in pravilnega izvajanja sodne oblasti, preden pridobi privolitev zadevne osebe v skladu z odstavkom 1(c). Odreditveni organ o tem obvesti izvršitveni organ in ga zaprosi za pomoč pri pridobivanju privolitve zadevne osebe, pri čemer uporabi namensko rubriko obrazca iz Priloge VIII. V takih primerih izvršitveni organ preveri privolitev zadevne osebe pred sprejetjem kakršne koli odločitve o priznanju in izvršitvi ENUD v skladu s členom 41 ali 43.
3. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko odreditveni organ v izjemnih okoliščinah izda ENUD, ne da bi pridobil privolitev zadevne osebe na podlagi odstavka 1, točka (c), kadar njena osebna udeležba na obravnavi oziroma obravnavah pomeni resno grožnjo za javno varnost ali javno zdravje, ki se izkaže za resnično in neposredno ali predvidljivo, in bi bila preložitev obravnave oziroma obravnav ali prekinitev postopka v nasprotju z učinkovitim in pravilnim izvajanjem sodne oblasti, pod pogojem, da se spoštujeta pravica zadevne osebe do obrambe in poštenost postopka.

To odstopanje se ne uporablja, kadar je zadevna oseba ranljiva oseba ali otrok in izvedba obravnave oziroma obravnav na daljavo ni združljiva z njenimi posebnimi potrebami in koristmi.
4. Osumljenec, obdolženec ali žrtev kaznivega dejanja, ki izpolnjuje pogoj iz odstavka 1, točka (a), lahko zahteva izdajo ENUD pri odreditvenem organu v skladu s postopki na podlagi prava države izdajateljice. Take zahteve se odreditvenemu organu predložijo pravočasno pred zadevno obravnavo oziroma obravnavami,

navedeni organ pa jih preuči v skladu z odstavkom 1. Odreditveni organ v razumnem roku predloži utemeljeno odločitev o zahtevi.

5. Kadar ENUD zadeva otroka, ki je osumljenec, obdolženec ali žrtev kaznivega dejanja, odreditveni organ zagotovi, da se pri uporabi tega člena vedno upošteva predvsem njegova korist.

Člen 38

Postopek za pridobitev privolitve

1. Kadar se vabilo na obravnavo oziroma obravnave vroči zadevni osebi, odreditveni organ tudi, kot je ustrezno:
 - (a) zaprosi za njeno privolitev v udeležbo na daljavo na eni ali več obravnavah prek videokonference ali druge tehnologije za komunikacijo na daljavo, kadar so izpolnjeni pogoji iz člena 37(1), točki (a) in (b), ali
 - (b) zadevno osebo obvesti o možnosti in pogojih, pod katerimi lahko v skladu z nacionalnim pravom in členom 37(4) vloži zahtevo za udeležbo na daljavo na eni ali več obravnavah.
2. Preden oseba, ki je osumljenec, obdolženec ali žrtev kaznivega dejanja, da privolitev, jo pristojni organi države izdajateljice v jeziku, ki ga razume, ustno ali pisno obvestijo vsaj o:
 - (a) možnosti posvetovanja z odvetnikom v državi izdajateljici v skladu z Direktivo 2013/48/EU za osumljenca ali obdolženca ter Direktivo 2012/29/EU in nacionalnim pravom za žrtve kaznivih dejanj;
 - (b) pravici do tolmačenja pred pristojnimi organi in pravici do pisnega prevoda v skladu z Direktivo 2010/64/EU ali Direktivo 2012/29/EU, kot je ustrezno;
 - (c) postopku za izvršitev ENUD in posebnih pravicah, ki veljajo za zadevno osebo med takim postopkom.
3. V primerih iz odstavka 2, točka (a), kadar je zadevna oseba otrok v smislu člena 3, točka 1, Direktive (EU) 2016/800, temu otroku pred privolitvijo pomaga odvetnik. Kadar je zadevna oseba otrok v smislu člena 2, točka 1(c), Direktive 2012/29/EU in nosilci starševske odgovornosti ne morejo zastopati otroka-žrtve zaradi nasprotja interesov med njimi in otrokom-žrtvijo ali kadar otrok-žrtev nima spremstva ali je ločen od družine, otroku pred privolitvijo pomaga posebni zastopnik ali odvetnik.
4. Kadar je zadevna oseba otrok, pristojni organi države izdajateljice nosilcu starševske odgovornosti, kot je opredeljen v členu 3, točka 2, Direktive (EU) 2016/800, ali, kot je navedeno v členu 1(2) Direktive 2012/29/EU, drugi ustrezni odrasli osebi ali pravnemu zastopniku iz člena 5(2) Direktive (EU) 2016/800 ali člena 24(1), točki (b) in (c), Direktive 2012/29/EU, kadar je to ustrezno v skladu z navedeno določbo, čim prej zagotovijo informacije, do katerih ima otrok pravico v skladu s tem členom.
5. Informacije iz odstavkov 2 in 4 se zagotovijo v preprostem in dostopnem jeziku, pri čemer se upoštevajo morebitne posebne potrebe ranljivih oseb.
6. Privolitev za udeležbo na obravnavi oziroma obravnavah na daljavo mora biti prostovoljna in nedvoumna. Privolitev se evidentira skupaj z okoliščinami, v katerih je bila dana, v skladu s postopkom evidentiranja, ki ga zahteva pravo države izdajateljice.

7. Roke za navedbo privolitve ali vložitev zahteve za udeležbo na eni ali več obravnavah na daljavo ureja pravo države izdajateljice.
8. V primerih, ko se zadevna oseba v času povabila nahaja v državi izvršiteljici, odreditveni organ zaprosi pristojne organe v državi izvršiteljici za pomoč pri vročitvi vabila iz odstavka 1 in posredovanju informacij zadevni osebi v skladu s tem členom ter navede vse formalnosti in postopke, ki jih je treba upoštevati. Če se zaprosi za privolitev zadevne osebe za udeležbo na obravnavi oziroma obravnavah na daljavo, pristojni organi v državi izvršiteljici obvestijo odreditveni organ, ali je bila privolitev pridobljena, in posredujejo vse ustrezne evidence odreditvenemu organu. Kadar privolitve ni bilo mogoče pridobiti ali z zadevno osebo ni bilo mogoče stopiti v stik, pristojni organi države izvršiteljice o tem obvestijo odreditveni organ.
9. Kadar odreditveni organ izda ENUD v skladu z odstopanjem iz člena 37(2) od zahteve po pridobitvi privolitve zadevne osebe za udeležbo na daljavo na obravnavi oziroma obravnavah pred izdajo ENUD, izvršitveni organ pred sprejetjem odločitve o priznanju in izvršitvi ENUD pridobi privolitev zadevne osebe za udeležbo na daljavo na obravnavi ali obravnavah, na katere se nanaša ENUD, v skladu z zahtevami iz tega člena ter ob upoštevanju vseh formalnosti in postopkov, ki jih navede odreditveni organ.

Člen 39

Vsebina in oblika ENUD

1. Odreditveni organ izpolni in podpiše ENUD na obrazcu iz Priloge VIII ter potrdi točnost in pravilnost njegove vsebine.
2. ENUD vsebuje zlasti naslednje informacije:
 - (a) podatke o odreditvenem organu in, kadar je ustrezno, potrditvenem organu;
 - (b) identiteto osumljenca, obdolženca ali žrtve kaznivega dejanja, na katero se nanaša ENUD, ter vse ustrezne informacije, s katerimi je odreditveni organ seznanjen, glede morebitnih ranljivosti te osebe;
 - (c) identiteto in kontaktne podatke odvetnika, ki ga je pooblastila zadevna oseba ali imenovala država izdajateljica za namene obravnave oziroma obravnav, na katere se nanaša ENUD;
 - (d) opis kaznivega dejanja, ki je predmet preiskave ali postopka, na katerega se nanaša ENUD, in veljavnih določb kazenskega prava v državi izdajateljici;
 - (e) opis faze postopka ter vrsto, število in okvirni časovni razpored obravnav, na katere se nanaša ENUD;
 - (f) razloge, zakaj je udeležba na določeni obravnavi oziroma obravnavah na daljavo primerna glede na pogoje iz člena 37(1);
 - (g) informacije o tem, ali je zadevna oseba zaprosila za udeležbo na daljavo na obravnavi oziroma obravnavah oziroma ali je v to privolila, o uporabi člena 37(2) ter o vseh formalnostih in postopkih, ki jih je treba upoštevati pri pridobivanju privolitve zadevne osebe ali, kadar je ustrezno, uporabi člena 37(3);
 - (h) predlagane praktične ureditve za izvršitev ENUD v skladu s členom 42, vključno z vsemi ukrepi, potrebnimi za upoštevanje morebitnih ranljivosti zadevne osebe;

- (i) vse formalnosti in postopke, ki jih izrecno zahteva pravo države izdajateljice za izvršitev ENUD.
3. Vsaka država članica navede jezik(e) izmed uradnih jezikov institucij Unije, ki se lahko poleg uradnega(-ih) jezika(-ov) zadevne države članice uporabi(jo) pri izpolnjevanju ali prevodu ENUD, če je ta država članica država izvršiteljica.
4. Pristojni organ države izdajateljice prevede ENUD v uradni jezik države izvršiteljice oziroma kateri koli drug jezik, ki ga določi država izvršiteljica v skladu z odstavkom 3.

Člen 40

Posredovanje ENUD

1. Odreditveni organ posreduje ENUD, ki je izpolnjen v skladu s členom 39, izvršitvenemu organu ali, kadar je ustrezno, s sodelovanjem osrednjega organa iz člena 52 prek decentraliziranega sistema informacijske tehnologije.
2. ENUD se priložijo vse dodatne ustrezne informacije in dokumenti, vključno z ustreznimi evidencami o pridobljeni privolitvi.
3. Če izvršitveni organ ni znan, odreditveni organ opravi vse potrebne poizvedbe, med drugim tudi prek kontaktnih točk Evropske pravosodne mreže, da bi pridobil informacije od države izvršiteljice.
4. Kadar organ v državi izvršiteljici, ki prejme ENUD, ni pristojen za priznanje ENUD ali za sprejetje potrebnih ukrepov za njegovo izvršitev, ENUD po uradni dolžnosti posreduje izvršitvenemu organu in o tem obvesti odreditveni organ.

POGLAVJE III

POSTOPKI IN ZAŠČITNI UKREPI ZA DRŽAVO IZVRŠITELJICO

Člen 41

Priznavanje in izvrševanje

1. Izvršitveni organ brez nadaljnjih formalnosti prizna ENUD, posredovan v skladu s to direktivo, in poskrbi za njegovo izvršitev v skladu z načini, dogovorjenimi z odreditvenim organom, razen če se odloči, da se bo skliceval na enega od razlogov za nepriznanje ali neizvršitev iz te direktive.
2. Izvršitveni organ izpolni formalnosti in postopke, ki jih izrecno navede odreditveni organ, razen če ni v tej direktivi določeno drugače in pod pogojem, da takšne formalnosti in postopki niso v nasprotju s temeljnimi pravnimi načeli države izvršiteljice.
3. Obravnavo oziroma obravnave neposredno vodi ali usmerja odreditveni organ, ureja pa jih pravo države izdajateljice. Ukrepe, ki jih izvršitveni organ sprejme za namene izvršitve ENUD, ureja pravo države izvršiteljice, razen formalnosti in postopkov iz odstavka 2, ki jih odredi odreditveni organ v skladu s pravom države izdajateljice.

Člen 42

Zahteve in praktične ureditve za izvršitev ENUD

1. Odreditveni organ in izvršitveni organ se dogovorita o praktičnih ureditvah za izvršitev ENUD, vključno s časovnim razporedom zadevne obravnave oziroma obravnave. Pri tem dogovoru se izvršitveni organ zaveže, da bo:
 - (a) povabil zadevnega osumljenca, obdolženca ali žrtev kaznivega dejanja, da se udeleži obravnave oziroma obravnave na daljavo v skladu s pravom države izvršiteljice ter formalnostmi in postopki, ki jih zahteva odreditveni organ v skladu s členom 41(2), in, če se odreditveni organ in izvršitveni organ ne dogovorita drugače, zadevno osebo obvestil o njenih pravicah na podlagi prava države izdajateljice, in sicer v roku, ki ji omogoča učinkovito uveljavljanje njenih pravic;
 - (b) preveril identiteto zadevne osebe.
2. Odreditveni organ zagotovi, da zadevno osebo, kadar gre za osumljenca ali obdolženca, v državi članici izdajateljici zastopa pooblaščen odvetnik, ki je fizično navzoč v sodni dvorani med obravnavo oziroma obravnavami, na katere se nanaša ENUD.
3. Države članice zagotovijo, da imajo njihovi pristojni organi dostop do vseh tehničnih sredstev, potrebnih za izvršitev ENUD. To vključuje zmožnost, da zagotovijo:
 - (a) varen, zaupen in učinkovit kanal za komunikacijo zadevnih oseb z odvetnikom v državi izdajateljici, ki omogoča učinkovito uveljavljanje pravice do dostopa do odvetnika, kot je določena v direktivi 2013/48/EU in direktivi (EU) 2016/800;
 - (b) potrebno infrastrukturo za zagotovitev dostopnosti videokonference ali druge tehnologije za komunikacijo na daljavo za ranljive osebe.
4. Med obravnavo oziroma obravnavami je navzoč pristojni organ države izvršiteljice, ki mu po potrebi pomaga tolmač, odgovoren pa je tudi za preverjanje identitete zadevne osebe in pravilnega delovanja ustrezne tehnične infrastrukture.
5. Odreditveni organ in izvršitveni organ se, kadar je potrebno, dogovorita o ukrepih, potrebnih za zadovoljitev morebitnih posebnih potreb zadevne osebe. Kadar izvršitveni organ ugotovi ranljivost zadevne osebe, ki ni bila zabeležena v ENUD, o tem brez nepotrebnega odlašanja ustrezno obvesti odreditveni organ, da se lahko dogovorita o ukrepih za upoštevanje morebitnih s tem povezanih posebnih potreb.
6. Država izvršiteljica na zahtevo države izdajateljice ali zadevne osebe slednji zagotovi pomoč tolmača, kadar je to potrebno.
7. Kadar je zadevna oseba žrtev kaznivega dejanja, izvršitveni organ zagotovi, da ta žrtev prejme čustveno podporo med obravnavo oziroma obravnavami, na katere se nanaša ENUD, v skladu z individualnimi potrebami žrtve.
8. Zadevna oseba se pred obravnavo oziroma obravnavami v preprostem in dostopnem jeziku ustno ali pisno obvesti o procesnih pravicah, ki ji pripadajo po pravu države izdajateljice oziroma države izvršiteljice, pri čemer se upošteva njena morebitna posebna ranljivost.
9. Brez poseganja v ukrepe, dogovorjene za zaščito oseb, izvršitveni organ ob koncu obravnave oziroma obravnave sestavi zapisnik, v katerem navede datum in kraj obravnave oziroma obravnave, identiteto zadevne osebe, identiteto in funkcije vseh ostalih oseb v državi izvršiteljici, ki so udeležene na obravnavi oziroma obravnavah,

morebitne dane prisege in tehnične pogoje, v katerih je potekala obravnava oziroma obravnave. Izvršitveni organ posreduje ta dokument odreditvenemu organu.

Člen 43

Razlogi za nepriznanje ali neizvršitev

1. Brez poseganja v člen 1(2) se lahko priznanje in izvršitev ENUD v državi izvršiteljici zavrne, kadar:
 - (a) ENUD zadeva osumljenca ali obdolženca in se nanaša na obravnavo oziroma obravnave v zvezi s kaznivim dejanjem, za katero velja amnestija v državi izvršiteljici, in kadar je ta država pristojna za pregon kaznivega dejanja na podlagi svojega kazenskega prava;
 - (b) bi bila izvršitev ENUD v nasprotju z načelom *ne bis in idem*;
 - (c) osumljenec ali obdolženec, ki ga zadeva ENUD, po pravu države izvršiteljice zaradi svoje starosti ne more biti kazensko odgovoren za dejanja, na katera se nanaša ENUD.
2. Brez poseganja v člen 1(2) se lahko priznanje ali izvršitev ENUD v državi izvršiteljici zavrne, kadar:
 - (a) v skladu s pravom države izvršiteljice obstaja imuniteta ali privilegij, ki onemogoča izvršitev ENUD, oziroma obstajajo pravila o določitvi in omejitvi kazenske odgovornosti v zvezi s svobodo tiska in svobodo izražanja v drugih medijih, ki onemogočajo izvršitev ENUD, kadar ENUD zadeva osumljenca ali obdolženca;
 - (b) ENUD zadeva osumljenca ali obdolženca in se nanaša na obravnavo oziroma obravnave v zvezi z ravnanjem, ki spada v pristojnost države izvršiteljice na podlagi njenega kazenskega prava, kazenski pregon ali kaznovanje zadevne osebe pa je v skladu s pravom te države zastaral(o);
 - (c) ENUD zadeva osumljenca ali obdolženca in se nanaša na obravnavo oziroma obravnave v zvezi s kaznivim dejanjem, ki naj bi bilo storjeno:
 - (i) zunaj ozemlja države izdajateljice in v celoti ali delno na ozemlju države izvršiteljice, zadevno ravnanje pa v državi izvršiteljici ni kaznivo dejanje, ali
 - (ii) zunaj ozemlja države izdajateljice, pravo države izvršiteljice pa za ista kazniva dejanja, če so storjena zunaj njenega ozemlja, ne dopušča kazenskega pregona;
 - (d) je v izjemnih primerih mogoče na podlagi konkretnih in objektivnih dokazov utemeljeno domnevati, da bi izvršitev ENUD v posebnih okoliščinah primera pomenila očitno kršitev zadevnih temeljnih pravic iz člena 6 PEU in Listine, zlasti pravice do poštenega sojenja ali pravice do obrambe;
 - (e) ENUD zadeva osumljenca ali obdolženca in se nanaša na obravnavo oziroma obravnave v zvezi z ravnanjem, ki po pravu države izvršiteljice ni kaznivo dejanje, razen če se nanaša na kaznivo dejanje, ki je navedeno na seznamu vrst kaznivih dejanj iz Priloge IX, kot je odreditveni organ navedel v ENUD, če se

v državi izdajateljici to dejanje kaznuje z najvišjo zagroženo zaporno kaznijo ali varnostnim ukrepom odvzema prostosti najmanj treh let;

- (f) izvršitveni organ izjemoma meni, da bi izvršitev ENUD v posameznem primeru očitno nesorazmerno obremenila pravosodni sistem države izvršiteljice;
 - (g) je obrazec iz Priloge VIII nepopoln ali očitno nepravilen in ni bil izpolnjen po posvetovanju iz odstavka 4.
3. Kadar se ENUD nanaša na obravnavo oziroma obravnave v zvezi s kaznivimi dejanji v povezavi z davki ali drugimi dajatvami, carinami in deviznim poslovanjem, izvršitveni organ priznanja ali izvršitve ne sme zavrniti iz razloga, da pravo države izvršiteljice ne odmerja istih vrst davkov ali dajatev ali da ne vsebuje enakih predpisov glede davkov, dajatev, carin in deviznega poslovanja kot pravo države izdajateljice.
4. V primeru iz odstavka 2, točka (a), in kadar je za odvzem privilegija ali imunitete pooblaščen organ v državi izvršiteljici, ga izvršitveni organ zaprosi za odvzem. Kadar je za odvzem privilegija ali imunitete pooblaščen organ neke druge države članice ali mednarodna organizacija, odreditveni organ za odvzem zaprosi zadevni organ.
5. V vseh primerih iz odstavkov 1 in 2 se izvršitveni organ pred odločitvijo o popolnem ali delnem nepriznanju ali neizvršitvi ENUD na kakršen koli ustrezen način posvetuje z odreditvenim organom in po potrebi od njega zahteva, da brez odlašanja, najpozneje pa v sedmih dneh od datuma prejema zahteve, predloži vse potrebne dodatne informacije. Kadar izvršitveni organ odloči, da se lahko ENUD prizna le delno, se lahko odreditveni organ po uradni dolžnosti ali na zahtevo zadevne osebe odloči za umik ENUD.
6. Kadar zadevna oseba po tem, ko je bila ustrezno vabljena, da se na daljavo udeleži zadevne obravnave oziroma obravnave, ob navedenem času ne pride na navedeni kraj, ki ju je navedel izvršitveni organ, postopkovne posledice take neudeležbe ureja pravo države izdajateljice, kot bi se uporabile v povsem notranjem primeru, kadar se oseba, vabljen na obravnavo, slednje ne udeleži. Odreditveni organ, kadar je potrebno, obvesti izvršitveni organ o vseh ukrepih ali ureditvah, potrebnih v takih primerih, tudi o preložitvi obravnave ali umiku ENUD, kadar je ustrezno.

Člen 44

Roki za priznanje in izvršitev

1. Odločitev o priznanju in izvršitvi se sprejme, ENUD pa se izvrši v rokih iz odstavkov 2 do 5.
2. Kadar je odreditveni organ v ENUD navedel, da je zaradi postopkovnih rokov, teže kaznivega dejanja ali drugih zelo nujnih okoliščin potreben krajši rok za odločitev o priznanju in izvršitvi, kot je določen v tem členu, ali če je odreditveni organ v ENUD navedel, da je treba obravnavo oziroma obravnave, na katere se nanaša ENUD, izvesti na določen datum ali do določenega datuma, izvršitveni organ to zahtevo za krajši rok v največji možni meri upošteva.
3. Izvršitveni organ sprejme odločitev o priznanju in izvršitvi ENUD čim prej in, brez poseganja v odstavek 5, najpozneje 30 dni po tem, ko je pristojni izvršitveni organ prejel ENUD.

4. Izvršitveni organ izvrši ENUD v skladu s praktičnimi ureditvami, dogovorjenimi med odreditvenim organom in izvršitvenim organom v skladu s členom 42.
5. Če izvršitveni organ v posameznem primeru ne more spoštovati roka iz odstavka 3 ali posebnega roka ali datuma, ki ga odreditveni organ navede v skladu z odstavkom 2, o tem nemudoma na kakršen koli način obvesti odreditveni organ ter navede razloge za zamudo in predvideni čas, potreben za sprejetje odločitve. V takšnem primeru se rok 30 dni iz odstavka 3 lahko podaljša za največ 30 dni.

Člen 45

Nezmožnost izvršitve ENUD

1. Neizvršitev ENUD je lahko upravičena, kadar vabila na obravnavo oziroma obravnave, na katere se nanaša ENUD, ni mogoče vročiti zadevni osebi, ker je izvršitveni organ kljub razumnim prizadevanjem ne more najti na ozemlju države izvršiteljice.
2. Izvršitveni organ se pred sprejetjem odločitve o nezmožnosti izvršitve ENUD posvetuje z odreditvenim organom.

Člen 46

Obveznost obveščanja odreditvenega organa

1. Pristojni organ države izvršiteljice, ki prejme ENUD, brez odlašanja oziroma v vsakem primeru najpozneje teden dni po prejemu ENUD potrdi prejem ENUD.
Kadar je imenovan osrednji organ, obveznost potrditve prejema ENUD velja za osrednji organ in za izvršitveni organ, ki prejme ENUD od osrednjega organa.
V primerih iz člena 40(4) obveznost potrditve prejema ENUD velja za pristojni organ, ki prvi prejme ENUD, in za izvršitveni organ, ki mu je ENUD na koncu posredovan.
2. Izvršitveni organ na kakršen koli način nemudoma obvesti odreditveni organ:
 - (a) če izvršitveni organ ne more sprejeti odločitve o priznanju ali izvršitvi, ker je obrazec iz Priloge VIII nepopoln ali očitno nepravilen;
 - (b) če izvršitveni organ ugotovi, da v posameznem primeru ne more izpolniti formalnosti in postopkov, ki jih je izrecno navedel odreditveni organ v skladu s členom 41.
3. Izvršitveni organ brez odlašanja obvesti odreditveni organ:
 - (a) o vsaki odločitvi, sprejeti v skladu s členom 43, in razlogih za to odločitev;
 - (b) kadar izvršitveni organ po posvetovanju z odreditvenim organom v skladu s členom 45(2) meni, da ENUD ni mogoče izvršiti.
4. Odreditveni organ obvesti osebo, ki jo zadeva ENUD, o vseh odločitvah, ki jih je izvršitveni organ sprejel v skladu s členom 43 ali členom 45.

Člen 47

Začasni ukrepi

1. Kadar je bil ENUD izdan zaradi lažje udeležbe osumljenca ali obdolženca iz države izvršiteljice v kazenskem postopku in je bila v postopku ugotovljena krivda ter izrečena zaporna kazen ali varnostni ukrep odvzema prostosti, država izdajateljica obvesti državo izvršiteljico, da namerava izdati evropski nalog za prijetje, kadar je to ustrezno.
2. Država izvršiteljica zagotovi, da lahko njeni pristojni organi, kadar so o tem obveščeni, na podlagi nacionalnega prava in v skladu z njim sprejmejo ustrezne začasne ukrepe za zagotovitev, da zadevna oseba ostane na njenem ozemlju, vključno s prijetjem osebe do prejema evropskega naloga za prijetje ter odločitve o njegovem priznanju in izvršitvi.

Člen 48

Posvetovanja med odreditvenim organom in izvršitvenim organom

1. Kadar je potrebno, se odreditveni organ in izvršitveni organ med seboj brez odlašanja posvetujeta, da se omogoči učinkovita uporaba tega naslova.
2. Kadar odreditveni organ meni, da bi to olajšalo učinkovito uporabo tega naslova, se lahko z izvršitvenim organom na kakršen koli ustrezen način posvetuje tudi pred izdajo ENUD. Izvršitveni organ na zahtevo po posvetovanju odgovori brez nepotrebnega odlašanja.

Člen 49

Procesne pravice in zaščitni ukrepi

1. Države članice pri izvajanju te direktive zagotovijo, da se spoštujejo poštenost postopka, na katerega se nanaša ENUD, in pravice oseb, ki jih zadeva ENUD, kot so določene v pravu Unije, zlasti pravice osumlencev in obdolžencev, kot so določene v direktivah 2010/64/EU, 2012/13/EU, 2013/48, (EU) 2016/343, (EU) 2016/800 in (EU) 2016/1919, ter pravice žrtev kaznivih dejanj, kot so določene v Direktivi 2012/29/EU, ter ustrezno pravo države izdajateljice ali države izvršiteljice, kolikor je to skladno s pravom Unije, kot se uporablja v skladu s členom 42.

Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da lahko zadevna oseba take pravice učinkovito uveljavlja na daljavo iz države članice izvršiteljice in na način, ki zagotavlja poštenost postopka, tako med obravnavo oziroma obravnavami na daljavo, na katere se nanaša ENUD, kot tudi pred takimi obravnavami in po njih, kadar je uveljavljanje zadevnih pravic povezano z zadevnimi obravnavami.

2. Države članice zagotovijo, da se vzpostavijo ustrezne postopkovne ureditve za ranljive osumljence, obdolžence ali žrtve kaznivih dejanj, ki se sicer ne bi mogli učinkovito udeležiti obravnave oziroma obravnav, na katere se nanaša ENUD, na daljavo, tudi z uporabo posebnih zaščitnih ukrepov.

Kadar se ENUD nanaša na otroka, države članice zagotovijo, da se pri vsaki odločitvi v zvezi z njim, ki se sprejme v skladu s tem naslovom, vedno upošteva predvsem njegova korist.

3. Kadar ima oseba pravico biti navzoča na obravnavi oziroma obravnavah, na katere se nanaša ENUD, in v skladu s členom 37 zahteva ali privoli v udeležbo na daljavo na več kot eni obravnavi, države članice zagotovijo, da ima ta oseba pravico do osebne

udeležbe na vseh naslednjih obravnavah, ki jih zajema ENUD. V takih primerih odreditveni organ umakne ENUD.

Člen 50

Pravna sredstva

1. Države članice zagotovijo, da lahko osumljenec, obdolženec ali žrtev kaznivega dejanja, ki jo zadeva ENUD, v kazenskem postopku, na katerega se nanaša ENUD, učinkovito uveljavlja vsa pravna sredstva, ki so na voljo na podlagi prava države izdajateljice.
2. Osumljenec, obdolženec ali žrtev kaznivega dejanja, ki jo zadeva ENUD, ima v državi izdajateljici pravico do učinkovitega pravnega sredstva zoper izdajo ENUD, če so prizadete njene pravice. Zadevna oseba ima zlasti pravico, da izpodbija odločitev, sprejeto v skladu s členom 37(2), o izdaji ENUD brez njene privolitve.
3. Osumljenec, obdolženec ali žrtev kaznivega dejanja, ki jo zadeva ENUD, ima v državi izvršiteljici pravico do učinkovitega pravnega sredstva zoper priznanje in izvršitev ENUD, če so zaradi priznanja in izvršitve ENUD prizadete njene pravice. Uveljavljanje takih pravnih sredstev ima odločilni učinek na priznanje in izvršitev ENUD.
4. Izvršitveni organ spremlja tehnične in praktične pogoje za izvršitev ENUD ter nemudoma obvesti odreditveni organ o vseh tehničnih ali praktičnih vprašanjih, ki bi lahko vplivala na učinkovito uveljavljanje pravic zadevne osebe ali poštenost postopka.

Kadar se taka vprašanja pojavijo med obravnavo oziroma obravnavami, na katere se nanaša ENUD, izvršitveni organ ali pristojni organ v državi izvršiteljici, ki je navzoč na obravnavi, o tem na kakršen koli ustrezen način nemudoma obvesti odreditveni organ. Obravnava se prekine, odreditveni organ in izvršitveni organ ali, kadar je ustrezno, pristojni organ v državi izvršiteljici, ki je navzoč na obravnavi, pa sodelujeta pri sprejemanju vseh ustreznih ukrepov za takojšnjo odpravo teh težav ter, kadar je potrebno, preložita in ponovita zadevno obravnavo.

Kadar tehnične težave niso odpravljene in jih ni mogoče rešiti v razumnem roku, se lahko odreditveni organ odloči za umik ENUD. V takih primerih se obravnava oziroma obravnave preložijo, da se zadevni osebi zagotovi dovolj časa, da se osebno zgласi na obravnavi oziroma obravnavah v državi izdajateljici.

5. Države članice zagotovijo, da roki za uveljavljanje pravnega sredstva v skladu z odstavkoma 2 in 3 v praksi ne onemogočajo ali pretirano ne otežujejo uveljavljanja pravice do takega pravnega sredstva.
6. Odreditveni organ in izvršitveni organ se medsebojno obveščata o vseh pravnih sredstvih, uporabljenih v skladu z odstavkoma 2 in 3, in njihovem izidu.

↓ 2023/2843/EU člen 11(1)
(prilagojeno)
⇒ novo

NASLOV IV

☒ SKUPNE DOLOČBE ☒

Člen ~~51~~^{5a}

Komunikacijska sredstva

1. ~~Brez poseganja v člen 2~~ izjemo komunikacije na podlagi člena ~~109~~(6), člena ~~121~~(4), člena ~~131~~(5) in (6) ~~ter~~ člena 16(2), prvi pododstavek, $\Rightarrow$ člena 22(4), člena 30(6), člena 43(4), člena 44(5), člena 46(2), člena 48(2) in člena 50(3) $\Leftarrow$ se uradna komunikacija na podlagi te direktive med odreditvenim organom in izvršitvenim organom $\Rightarrow$, med pristojnim organom preiskovalne države članice in pristojnim organom obveščene države članice, med organom prosilcem in zaprosenim organom iz člena 35 ter med takimi pristojnimi nacionalnimi organi in Eurojustom ali Evropskim javnim tožilstvom $\Leftarrow$ izvaja v skladu s členom 3 Uredbe (EU) 2023/2844 ~~Evropskega parlamenta in Sveta~~.

↓ novo

2. Komunikacija na podlagi člena 10(6), člena 12(4), člena 13(5) in (6), člena 16(2), prvi pododstavek, člena 22(4), člena 30(6), točka (a), člena 43(4), člena 44(5), člena 46(2), člena 48(2) in člena 50(3) lahko poteka z najhitrejšimi in najustrežnejšimi sredstvi, tudi prek decentraliziranega sistema informacijske tehnologije.

↓ 2014/41/EU
 $\Rightarrow$ novo

3. ~~2.~~ Kadar je država članica imenovala osrednji organ ali osrednje organe, se odstavka 1 $\Rightarrow$ in 2 $\Leftarrow$ uporabljata tudi za uradno komunikacijo z osrednjim organom ali osrednjimi organi druge države članice.

↓ 2014/41/EU (prilagojeno)

Člen ~~52~~⁷

☒ Imenovanje osrednjih organov ☒

~~2. Brez poseganja v člen 2(d) lahko v~~ Vsaka država članica lahko imenuje osrednji organ ali, kadar tako določa njen pravni sistem, več osrednjih organov za pomoč pristojnim organom ☒ na podlagi te direktive ☒. Država članica lahko odloči, ~~ee~~ ☒ kadar ☒ je to potrebno zaradi notranje organiziranosti njenega pravosodnega sistema, da bo(do) njen(i) osrednji organ(i) odgovoren(-ni) za administrativno posredovanje in prejemanje ☒ naslednjega ☒ :

- (a) EPN;

↓ novo

- (b) uradnih obvestil iz člena 30(6), točka (a), ter členov 33 in 34;
- (c) zahtev za soglasje za uporabo informacij, ki so bile predhodno izmenjane kot dokazi;
- (d) ENUD;

↓ 2014/41/EU (prilagojeno)

(c) ~~in za vse uradne korespondence, povezano z EPN~~ ☒ iz točk (a) do (d) ☒.

↓ novo

Člen 53

Sodelovanje z Eurojustom in Evropsko pravosodno mrežo

Pristojni organi iz te direktive lahko v kateri koli fazi postopka iz te direktive zaprosijo za pomoč Eurojust ali Evropsko pravosodno mrežo v okviru njunih pristojnosti.

↓ 2014/41/EU (prilagojeno)
⇒ novo

Člen 54~~24~~

Stroški

- Če v tej direktivi ni določeno drugače, vse stroške, nastale na ozemlju države izvršiteljice v zvezi z izvršitvijo EPN ⇒ ali ENUD ⇐, krije država izvršiteljica.
 - Kadar ~~Če~~ izvršitveni organ meni, da se lahko stroški izvrševanja EPN ⇒ ali ENUD ⇐ štejejo kot izjemno visoki, se lahko z odreditvenim organom posvetuje, ali in kako je mogoče stroške deliti ali spremeniti EPN ⇒ oziroma ENUD ⇐.

Izvršitveni organ predhodno obvesti odreditveni organ o podrobnih specifikacijah tistih stroškov, ki se štejejo za izjemno visoke.

 - V izrednih primerih, ko ni mogoče doseči dogovora glede stroškov iz odstavka 2, se lahko odreditveni organ odloči, da:
 - popolnoma ali deloma umakne EPN ⇒ oziroma ENUD ⇐; ~~ali~~
 - obdrži EPN ⇒ oziroma ENUD ⇐ in krije tiste stroške, ki veljajo za izjemno visoke.
-

↓ novo

Člen 55

Statistični podatki

- Države članice zbirajo izčrpne statistične podatke, da se Komisiji omogoči spremljanje uporabe te direktive. Pristojni organi držav članic hranijo te statistične podatke in jih vsako leto posredujejo Komisiji. Pristojni organi držav članic lahko obdelujejo osebne podatke, ki so potrebni za pripravo teh statističnih podatkov. Statistični podatki, posredovani Komisiji, so omejeni na zbirne podatke in ne vsebujejo osebnih podatkov.
- Statistični podatki iz odstavka 1 vključujejo vse od naslednjega:
 - število EPN in uradnih obvestil na podlagi člena 30(6), točka (a), ki jih je poslala država izdajateljica;

- (b) število EPN, ki jih je izvršila država izvršiteljica;
 - (c) število v celoti ali delno nepriznanih in neizvršenih EPN, vključno z razlogi za nepriznanje oziroma neizvršitev, tudi v primerih, kadar ni mogoče zagotoviti pomoči v skladu s členom 11(5), in primerih, kadar država izvršiteljica vrne EPN v skladu s členom 10(3);
 - (d) število primerov, v katerih so bila uporabljena pravna sredstva zoper izdajo ali izvršitev EPN, in število uspešno izpodbijanih odločitev;
 - (e) čas, potreben za posredovanje dokazov, ali čas, potreben za posredovanje informacij o odločitvi o nepriznanju ali neizvršitvi EPN;
 - (f) število uradnih obvestil na podlagi členov 33 in 34, ki jih je poslal pristojni organ preiskovalne države članice, in število ugovorov, ki jih je poslala obveščena država članica kot odgovor na taka uradna obvestila;
 - (g) število ENUD, ki jih je posredovala država izdajateljica, vključno z informacijami o fazi postopka, na katero se nanašajo, in o tem, ali se nanašajo na osumljenca, obdolženca ali žrtev kaznivega dejanja;
 - (h) število ENUD, ki so bili priznani in izvršeni;
 - (i) število ENUD, katerih priznanje ali izvršitev je bila v celoti ali delno zavrnjena, vključno z informacijami o navedenih razlogih za njihovo nepriznanje ali neizvršitev, fazo postopka, na katero se je nanašal ENUD, in ali je zadeval osumljenca, obdolženca ali žrtev kaznivega dejanja;
 - (j) število primerov, v katerih so bila uporabljena pravna sredstva zoper izdajo ali izvršitev ENUD, z navedbo, ali je vsak primer vložil osumljenec, obdolženec ali žrtev, in število odločitev, ki so bile uspešno izpodbijane.
3. Referenčna izvedbena programska oprema iz člena 12 Uredbe (EU) 2023/2844 in nacionalni zaledni sistemi iz člena 12(1) navedene uredbe, kadar so opremljeni za to, programsko zbirajo podatke iz odstavka 2 tega člena in jih vsako leto posredujejo Komisiji.
4. Statistični podatki iz odstavka 2 tega člena se zbirajo v skladu z odstavkom 3 tega člena od datuma iz člena 60(3). Ti statistični podatki se prvič pošljejo eno leto po tem datumu.
5. Do datuma iz odstavka 4 tega člena ta člen ne vpliva na uporabo člena 16(2), točki (c) in (d), Uredbe (EU) 2023/2844 v zvezi z naslednjimi statističnimi podatki, kolikor ustrezajo informacijam iz navedenih točk:
- (a) število EPN, ki jih je država izdajateljica posredovala prek decentraliziranega sistema informacijske tehnologije, iz odstavka 2, točka (a), tega člena;
 - (b) čas, potreben za posredovanje dokazov, ali čas, potreben za posredovanje informacij o odločitvi o nepriznanju ali neizvršitvi EPN, iz odstavka 2, točka (e), tega člena;
 - (c) število uradnih obvestil na podlagi člena 33, ki jih je poslal pristojni organ preiskovalne države članice, iz odstavka 2, točka (f), tega člena.
6. Od datuma iz odstavka 4 tega člena zbiranje in posredovanje statističnih podatkov iz odstavka 2, točke (a), (e) in (f), tega člena pomenita enakovreden postopek uradnega obveščanja na podlagi člena 16(2) Uredbe (EU) 2023/2844 za informacije iz člena 16(2), točki (c) in (d), navedene uredbe.

Člen 56

Spremembe standardnih obrazcev

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 57 za spremembo prilog I do IX s posodobitvijo ali tehničnimi spremembami standardnih obrazcev iz navedenih prilog.

Člen 57

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 56 se prenese na Komisijo za nedoločen čas od *[datum začetka veljavnosti te direktive]*.
3. Prenos pooblastila iz člena 56 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 56, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

↓ 2014/41/EU (prilagojeno)
⇒ novo

NASLOV V

⊠ PREHODNE IN ⊠ KONČNE DOLOČBE

Člen 58~~33~~

Uradna obvestila

1. Do ⇒ *[2 leti po začetku veljavnosti]* ⇐ ~~22. maja 2017~~ vsaka država članica uradno obvesti Komisijo o:

- (a) organu ali organih, ki so v skladu z njenim nacionalnim pravom pristojni v skladu s ~~točkama (c) in (d) člena 2~~ ⇒ členom 2(1), točki (c) in (d) ⇐, kadar je ta država članica država izdajateljica ali država izvršiteljica ⇒ v smislu teh določb ⇐;

↓ novo

- (b) organu ali organih, ki so v skladu z njenim nacionalnim pravom pristojni v skladu s členoma 33 in 34, kadar je ta država članica preiskovalna država članica ali obveščena država članica;
- (c) organu ali organih, imenovanih na podlagi člena 30(6), točka (a), za posredovanje in prejemanje nujnih uradnih obvestil v skladu z navedenim členom, kadar je ta država članica država izdajateljica ali država izvršiteljica;

↓ 2014/41/EU (prilagojeno)

⇒ novo

- (~~de~~) jezikih, ki so sprejemljivi ~~za EPN~~ v skladu s členom ~~65~~(2) ⇒ in členom 38(3) ⇐;
- (~~ee~~) informacijah ~~mi~~ v zvezi z imenovanim osrednjim organom ali organi, ~~ee~~ ☒ kadar ☒ želi država članica izkoristiti možnost iz člena ~~7(3)52~~, ☒ pri čemer se pojasnijo njihove pristojnosti ☒ . Te informacije so zavezujoče za organe države izdajateljice.
2. Vsaka država članica lahko predloži Komisiji tudi seznam potrebnih dokumentov, ki bi jih potrebovala na podlagi člena 22(4).
3. Države članice Komisijo obvestijo o vseh naknadnih spremembah informacij iz odstavkov 1 in 2.
4. Komisija vsem državam članicam in Evropski pravosodni mreži omogoči dostop do informacij, prejetih na podlagi tega člena. Evropska pravosodna mreža objavi informacije na spletni strani iz člena 9 Sklepa ~~Sveta~~ 2008/976/PNZ ~~(⁺⁸)~~.

↓ novo

5. Uradna obvestila, poslana na podlagi odstavkov 1 in 2 člena 33 Direktive 2014/41/EU, ostanejo veljavna za namene te direktive, razen če se nadomestijo ali posodobijo v skladu s tem členom.

↓ 2014/41/EU (prilagojeno)

⇒ novo

Člen ~~5934~~

Razmerje do drugih pravnih instrumentov, sporazumov in dogovorov

1. Ta direktiva ~~od 22. maja 2017~~ nadomešča ~~ustrezne~~ določbe naslednjih konvencij, ki se uporabljajo v razmerjih med državami članicami, v katerih je ta direktiva zavezujoča, ☒ ki ustrezajo določbam te direktive (v nadaljnjem besedilu: *ustrezne*

določbe), ~~☒~~ brez poseganja v uporabo teh določb med državami članicami in tretjimi državami ter začasno uporabo na podlagi člena ~~⇒ 60 ⇐ 35~~:

- (a) Evropske konvencije o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah Sveta Evrope z dne 20. aprila 1959 in dodatnih ~~dveh~~ ~~☒~~ treh ~~☒~~ protokolov k tej konvenciji ter dvostranskih sporazumov, sklenjenih na podlagi člena 26 navedene konvencije;
- (b) Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma;
- (c) Konvencije o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije in Protokola k tej konvenciji;

↓ novo

- (d) Konvencije Sveta Evrope o kibernetiski kriminaliteti z dne 23. novembra 2001 in njenih dodatnih protokolov;
 - (e) Konvencije Združenih narodov proti kibernetiski kriminaliteti z dne 24. decembra 2004;
 - (f) Konvencije Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu;
 - (g) Konvencije Združenih narodov proti korupciji;
 - (h) Konvencije Združenih narodov zoper nezakonit promet prepovedanih drog in psihotropnih snovi.
2. Ustrezne določbe konvencij iz odstavka 1, točke (a), (b) in (c), se nadomestijo od 22. maja 2017. Ustrezne določbe konvencij iz odstavka 1, točke (d), (e), (f), (g) in (h), se nadomestijo od [dve leti po začetku veljavnosti].
3. Kadar se dodatni protokol h konvenciji iz odstavka 1, točka (a), sprejme po 22. maju 2017, se ustrezne določbe navedenega protokola nadomestijo z ustreznimi določbami te direktive od [dve leti po začetku veljavnosti].

↓ 2014/41/EU (prilagojeno)

⇒ novo

~~2. Okvirni sklep 2008/978/PNZ se nadomesti s to direktivo za vse države članice, v katerih je ta direktiva zavezujoča. Kar zadeva zaseg dokazov, se določbe Okvirnega sklepa 2003/577/PNZ nadomestijo s to direktivo za vse države članice, v katerih je ta direktiva zavezujoča.~~

~~Za države članice, v katerih je ta direktiva zavezujoča, se sklicevanja na Okvirni sklep 2008/978/PNZ in, kar zadeva zaseg dokazov, na Okvirni sklep 2003/577/PNZ berejo kot sklicevanja na to direktivo.~~

~~43.~~ Poleg te direktive lahko države članice sklenejo ali še naprej uporabljajo dvostranske ali večstranske sporazume ali dogovore z drugimi državami članicami po ~~⇒ [dve leti po začetku veljavnosti] ⇐ 22. maju 2017~~, le če ti omogočajo nadaljnjo krepitev ciljev te direktive in prispevajo k poenostavitvi ali dodatnemu olajševanju postopkov za zbiranje dokazov ~~⇒~~ ali dodatno olajšujejo udeležbo osumljencev, obdolžencev ali žrtev kaznivih dejanj na daljavo na obravnavah pred kazenskim sodiščem iz druge države članice ~~⇐~~ in če se spoštuje raven zaščitnih ukrepov, določenih v tej direktivi.

54. Države članice Komisijo do ⇨ [dve leti po začetku veljavnosti] ⇩ ~~22. maja 2017~~ uradno obvestijo o obstoječih sporazumih in dogovorih iz odstavka 3, ki jih želijo še naprej uporabljati. Države članice Komisijo v treh mesecih od podpisa tudi uradno obvestijo o kakršnem koli novem sporazumu ali dogovoru iz odstavka ~~34~~.

⇩ novo

6. Uradna obvestila, poslana na podlagi člena 34(4) Direktive 2014/41/EU, ostanejo veljavna za namene te direktive, razen če se nadomestijo ali posodobijo v skladu z odstavkom 5.
7. Ta direktiva se uporablja brez poseganja v Konvencijo o izvajanju Schengenskega sporazuma, kolikor ta konvencija ureja čezmejni nadzor, ki se izvaja za namene operativnega policijskega sodelovanja.

Člen 60

Prehodne določbe

1. Ta direktiva se uporablja za postopke iz člena 1(1), ki se začnejo od [dve leti po začetku veljavnosti].
2. Vendar se člen 51, kolikor zadeva sporočanje v zvezi s postopki iz člena 21, člena 30(6), členov 34 in 35 ter naslova III, uporablja za postopke, ki se začnejo od datuma, ki ga določi Komisija.
3. Komisija določi datum iz drugega odstavka s sklepom po sprejetju izvedbenega akta na podlagi člena 10(1) Uredbe (EU) 2023/2844, ki zagotavlja, da decentralizirani sistem IT omogoča uporabo postopkov, uvedenih s to direktivo. Ta datum je prvi dan meseca, ki sledi obdobju dveh let od datuma začetka veljavnosti tega izvedbenega akta.
4. EPN in uradna obvestila države članice, v kateri se nahaja oseba, katere telekomunikacije se prestrezajo, in od katere ni potrebna tehnična pomoč, ki so bila prejeta pred [dve leti po začetku veljavnosti], še naprej ureja Direktiva 2014/41/EU.

⇩ 2014/41/EU (prilagojeno)

⇨ novo

~~Člen 35~~

~~Prehodne določbe~~

- ~~1. Zaposila za medsebojno pomoč, prejeta pred 22. majem 2017, še naprej urejajo obstoječi instrumenti, ki se nanašajo na medsebojno pomoč v kazenskih zadevah. Sklepe o zasegu dokazov na podlagi Okvirnega sklepa 2003/577/PNZ, prejete pred 22. majem 2017, prav tako ureja navedeni okvirni sklep.~~
- ~~2. Člen 8(1) se smiselno uporablja za EPN v zvezi s sklepom o zasegu, sprejetim na podlagi Okvirnega sklepa 2003/577/PNZ.~~

Člen ~~61~~³⁶

Prenos

1. Države članice sprejmejo ☒ zakone in druge predpise ☒ ukrepe, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 22. maja 2017 $\Rightarrow$ členoma 1 in 2, členom 3(1), členom 4, členom 6(1), točki (f) in (g), členom 6(4), členom 8(1) in (2), členom 9(3), členom 10(3), členom 13, členom 14(5), členom 17(1) in (5), členom 21, členom 24(1), (2) in (5), točka (a), členom 28(1), točki (c) in (d), členom 28(2), členom 30, členom 31(7), členi 33 do 50, členi 51 do 55, členi 58 do 60 in prilogami I do IX do [2 leti po začetku veljavnosti] $\Leftarrow$. ☒ Komisiji takoj sporočijo besedilo teh predpisov. ☒

$\Rightarrow$ Države članice te predpise uporabljajo od [dve leti po začetku veljavnosti]. $\Leftarrow$

2. Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. ☒ Vključijo tudi izjavo, da se v obstoječih zakonih in drugih predpisih sklicevanje na direktivo, razveljavljeno s to direktivo, šteje za sklicevanje na to direktivo. Način sklicevanja in obliko izjave določijo države članice. ☒ Način sklicevanja določijo države članice.

- ~~3. Države članice do 22. maja 2017 sporočijo Komisiji besedila določb predpisov, ki v njihovo nacionalno pravo prenašajo obveznosti iz te direktive.~~

$\Downarrow$ novo

3. Države članice sporočijo Komisiji besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

$\Downarrow$ 2014/41/EU (prilagojeno)

Člen ~~37~~

Poročilo o uporabi

~~Komisija najpozneje pet let po 21. maju 2014 Evropskemu parlamentu in Svetu predstavi poročilo o uporabi te direktive, pripravljeno na podlagi kvalitativnih in kvantitativnih informacij, ki vključujejo zlasti ovrednotenje njenega vpliva na sodelovanje v kazenskih zadevah in varstvo posameznikov, ter izvajanje določb o prestrezanju telekomunikacij glede na tehnični napredek. Poročilu se po potrebi priložijo predlogi za spremembe te direktive.~~

$\Downarrow$ novo

Člen 62

Poročilo o uporabi

Komisija najpozneje pet let po datumu začetka veljavnosti izvedbenih aktov iz člena 60(3) Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predloži poročilo o uporabi te direktive, podprto z informacijami, ki so jih predložile države članice v skladu s členom 55, zbrala pa jih je Komisija.

Člen 63

Razveljavitev

Direktiva 2014/41/EU se razveljavi z učinkom od [*dve leti minus en dan po začetku veljavnosti te direktive*] brez poseganja v obveznosti držav članic glede roka za prenos direktive v nacionalno zakonodajo iz dela B Priloge X.

Sklicevanje na razveljavljeno direktivo se šteje za sklicevanje na to direktivo in se bere v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge XI.

↓ 2014/41/EU (prilagojeno)

Člen ~~64~~³⁸

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

↓ 2014/41/EU

Člen ~~65~~³⁹

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice v skladu s Pogodbama.

V Bruslju....